

15th December 1959][Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

MR. SPEAKER : The question is—

‘ that the Madras Preservation of Parks, Play-Fields and Open Spaces Bill, 1958) L.C. Bill No. 3 of 1958) as amended be passed ’.

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.

MR. SPEAKER : The Hon. Member Sri N. K. Palanisami is not in his place. It is deemed he is not pressing his Bill.

We will take up the next non-official Bill.

(2) THE MADRAS “ SWAYAMARIYATHAI ” MARRIAGES
VALIDATION BILL, 1959.

SRI S. M. ANNAMALAI : Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras “ Swayamariyathai ” Marriages Validation Bill, 1959.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That leave be granted for the introduction of the Madras ‘ Swayamariyathai ’ Marriages Validation Bill, 1959 ”.

The motion was put and carried and leave was granted.

SRI S. M. ANNAMALAI : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

B. RESOLUTIONS.

MR. SPEAKER : According to the Agenda before me, the Resolution standing in the name of hon. Member Sri K. Anbazhagan has priority. I will therefore call upon him to move the Resolution.

UPWARD TREND IN PRICES OF FOODGRAINS AND OTHER
ESSENTIAL ARTICLES.

SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் இந்த அவையின்கண் முன் மொழிகிறேன் :—

“ உணவுத் தானியங்கள், இதர அத்தியாவசியமான பொருள்கள் விலையேற்றத்தைத் தடுக்க அரசாங்கத்தார் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகள் தோல்வியுற்றன வென்றும், இச்சபை கருதுகிறது. எனவே, உணவு தானியங்கள் இதர அத்தியாவசியப் பொருள்களில் வியாபாரம் செய்பவர்கள் தமது ஆதாயத்துக் காகச் செய்யும் காரியங்களைத் தடுக்கவும், பொதுமக்களுக்கு உணவு தானியங்கள் நியாயமான விலைகளில் கிடைக்கச் செய்யவும், அதே சமயம் விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை நிச்சயமாகக் கிடைக்கச் செய்யவும் சித்திகரமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளுமாறு இச்சபை அரசாங்கத்தாருக்கு சிபாரிசு செய்கிறது.”

[15th December 1959]

SRI P. U. SHANMUGAM : I second the resolution, Sir.

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri Kalyanasundaram who has given notice of an amendment is not in his place. Therefore amendment is deemed not moved. The resolution is before the House for discussion.

SRI P. S. CHINNADURAI : I have also given notice of an amendment Sir.

MR. SPEAKER : There is no other amendment before me, I will have it examined. (After a pause) I understand the hon. Member has given it now. How does he expect it to be circulated to Members so soon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We are taking up the Resolution without sufficient notice. Hon. Member should have some time to give amendments. I would rather request the Hon. Speaker to give some time to hon. Members to move amendments because the main resolution itself was given only yesterday and by agreement we are bringing the resolution before the House to-day. If any hon. Member wants to move an amendment they must be given some time.

SRI P. S. CHINNADURAI : I have given the amendment already to the Secretary.

MR. SPEAKER : I am not objecting to it. But the Hon. Leader of the House is placing the Speaker in an embarrassing position. Today is a non-official day. Instead of coming to an agreement before hand the Government and the opposition decide and come before me with this resolution this morning. There is not enough time to receive amendments and circulate them to the House and yet you now complain that enough time has not been given for moving amendments. I am asking both sides of the House, is it fair to the Speaker? It is very unfair. The Speaker is not aware of the agreement between the Government and the Opposition as to what exactly is the resolution that they are going to sponsor. I got notice of it this morning. I have not been given sufficient time to receive and circulate amendments. I have only one amendment before me. If I do not give time the Hon. Leader of the House blames me. The whole thing is a vicious circle.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is not that we are blaming you. Because of the agreement, we are bringing forward the resolution which did not have sufficient notice. That is why we request you to give time for giving notice of amendments. I may have information about it and some hon. Members might have information about it. But others were completely ignorant about it. That is why we request that sufficient time should be given to the hon. Members to give notice of amendments if they want. I may repeat it is not a question of blaming you.

15th December 1959]

MR. SPEAKER : Well, I have no objection to that.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, regarding my amendment, I am sorry that I was not in my seat when the Chair called me. I may be permitted to move my amendment.

MR. SPEAKER : I hope the House gives leave to the hon. Member, Sri Kalyanasundaram, to move his amendment, now.

SEVERAL HON. MEMBERS : Yes, Sir.

MR. SPEAKER : The House gives leave and the hon. Member can move his amendment.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Mr. Speaker, Sir, I move the following amendment :—

Add at the end the following :—

"In order to achieve the above objective, this House recommends that the Government be pleased to take the following measures :—

(1) to purchase at fixed prices paddy from the production on the lands of land-holders owning more than ten acres of paddy lands, by means of a graduated, scale, thus leaving the small land-holders free from any control. Religious institutions should be treated as land-holders for the purpose of levy;

(2) to build a buffer stock both from local purchases and by securing two lakh tons of rice from the Central Pool;

(3) to open 1,000 more Fair Price Shops and ensure supply of at least 50 per cent of the requirements of population in cities and major Panchayat towns, at a rate of not more than 75 nP. per Madras measure, by subsidising loss if any;

(4) to fix a Fair Price for the paddy;

(5) to take stern and deterrent action against those who indulge in hoarding and profiteering in food-grains and other essential commodities;

(6) to take more effective measure to help the agriculturists to increase production, by extending credit facilities and ensuring adequate supply of fertilisers, insecticides, and other needs at controlled prices, and subsidised prices, wherever necessary."

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, I second it.

SRI S. LAZAR : Sir, are we to understand that the Resolution itself has been moved without the knowledge of the Chair? Further, I want to make just one submission. As per the agenda given to us, certain other resolutions are given notice of and we are told that it has been done as per the ballot. But all of a sudden we have been circulated—I think it was last night—certain

[Sri S. Lazar] [15th December 1959]

other resolution which is to be taken up today and most of us were taken unawares. May I request the Chair that at least in future when such a revolutionary change is made at least those resolutions which have already been ballotted and included in the Agenda should also find a place in the Agenda because some of us have come prepared to speak on some other Resolutions but to-day we find that some other resolution has been brought forward before this House.

MR. SPEAKER : Rule 145 of the Assembly Rules says—

‘ A member who wishes to move a resolution shall give fifteen clear days’ notice of his intention to move the resolution and shall, together with the notice submit the text of the resolution which he wishes to move’
This is generally what is done but the proviso to this Rule also says—

‘ Provided that the Speaker, with the consent of the Minister in charge of the department concerned, may allow a resolution to be entered on the list of business with shorter notice than fifteen days and without the procedure of a ballot under rule 25 and also fix this order of precedence in such list.’

Now it is under this proviso that this Resolution has come up before this House.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It contemplates at least shorter notice. The hon. Member’s complaint is that no notice has been given at all.

MR. SPEAKER : Therefore, the Chair has to give permission to move this Resolution but the Chair got notice of this agreement only this morning and I have permitted it under the proviso to Rule 145. Having done that, hon. Members should have given notice of amendments earlier and not now. Anyhow, this shall not be a precedent and I appeal to hon. Members to give sufficient notice of their amendments in future. The hon. Member, Sri P. S. Chinnadurai, can now move his amendment.

SRI P. S. CHINNADURAI : Mr. Speaker, Sir, I move the following amendment :—

Add at the end the following :—

“ This House, therefore recommends that the Government be pleased to take the following measures :—

(1) securing from the Union Government a supply of two and a half lakh tons of rice;

(2) augmenting the above supply by purchasing one lakh tons of rice inside the State;

(3) opening of at least 1,000 more Fair Price Shops before the end of this year, and continuing the Fair Price Shops in the deficit areas in the State even after the next harvest;

15th December 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

(4) distributing rice through Fair Price Shops on the basis of family cards and at a price of 75 nP. per Madras Measure;

(5) equitable distribution of sugar, without discrimination between urban and rural areas;

(6) fixation of remunerative price for paddy;

(7) fixation of fair prices for other articles of daily consumption like tamarind, chillies, firewood, charcoal, etc.;

(8) taking stern and deterrent action against those who indulge in hoarding, profiteering or black-marketing in foodgrains or in other articles of daily consumption; and

(9) ensuring to the agriculturists adequate and easy supply of fertilisers, insecticides and agricultural implements at controlled prices."

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER: Now the Resolution and the amendments are before the House for discussion.

SRI K. ANBAZHAGAN: மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, உணவு பிரச்சனையைப் பொறுத்து இந்தத் தீர்மானத்தை இந்த அவையில் நான் முன்மொழிகிறேன். இதன் மூலம் அரசாங்கத்தைக் கண்டிக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தால் அல்ல. இன்றைக்கு உணவு நிலைமை எந்த அடிப்படையில் இருக்கிறது, மிக மிக சிக்கலான ஒரு சூழ்நிலையில். அதைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்கு அறிவுறுத்த வேண்டுமென்ற நிலையில் நான் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். உண்மையாகவே உணவுப் பிரச்சனையைக் குறித்து வாதம் இந்த சட்ட மன்றத்தில் 1957-ம் ஆண்டு, செப்டம்பர் என்று கருதுகிறேன், அது முதற்கொண்டு தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது. அதேபோல் வரவு செலவு திட்டம் சம்பந்தமான விவாதத்தின் போதும் இன்னும் பல விதமான நேரத்திலும், கவர்னர் பெருமான் உரையின் மீது விவாதிக்கும்போதும் இதைப்பற்றி விவாதிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு நேரத்திலும் இந்த உணவு பிரச்சனையைப்பற்றி விவாதிக்கும்போதும், முக்கியமாக எதிர் கட்சியினரும், ஆளும் கட்சியில் பல அங்கத்தினர்களும் இதைப்பற்றி எடுத்துக்காட்டியிருக்கின்றார்கள். இந்த சட்ட மன்றத்தில் உறுப்பினர் ஆன காலம் முதலாக ஏறத்தாழ இரண்டே முக்கால் ஆண்டுகாலமாக இந்தப் பிரச்சனையைப்பற்றி திரும்பத் திரும்ப பேசி பல கோணங்களில் இதை எப்படியாவது தீர்க்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இன்றைக்கும் இந்தப் பிரச்சனைக்கு ஒரு நல்ல முடிவையும் தெளிவான நிலைமையையும் ஏற்படுத்தவில்லை என்ற காரணத்தால்தான் இந்த அரசாங்கம் உடனடியாக தீவிரமாக திட்டமிட்டு செயலாற்ற வேண்டுமென்பதை வற்புறுத்துவதற்காக இத்தகைய தீர்மானத்தை நான் இங்கே தர நேர்ந்திருக்கிறது. உண்மையாகவே உணவு பொருள் பிரச்சனையைத் தீர்க்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிற நேரத்தில் மக்களுடைய இன்றியமையாத

[Sri K. Anbazhagan] [15th December 1959]

தேவை என்ற அடிப்படையை வைத்து அந்தத் தேவையை நிறைவேற்றுவதனால்தான் இந்த ஜனநாயக சர்க்கார் நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கு வழி ஏற்படும் என்ற காரணத்தால்தான் இந்த பிரச்சனையை நான் வற்புறுத்துகிறேன். அரசாங்கம் இது சம்பந்தமாக இந்தப் பிரச்சனையை சரியான முறையில் தீர்க்கவில்லை என்பதை எடுத்துக் காட்ட மட்டும் அல்ல. அரசாங்கத்தின் குற்றம் குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்கு அல்ல, அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற சில கொள்கையில் இருக்கிற குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்ற ஆசையால் அல்ல, இந்தச் சிக்கலை எப்படியாவது தீர்த்து வைக்கவேண்டும் என்பதை மாற்றுக் கட்சிகள் எடுத்துச் சொல்வதன் மூலம் எப்படியாவது இப்பொழுதுள்ள அக்கரையை விட அதிகமாக அக்கரை செலுத்துவார்கள் என்ற நம்பிக்கையால்தான் உண்மையாகவே இன்றைய தினம் உணவு அமைச்சராக இருப்பவர் இந்த உணவு பிரச்சனையைப்பற்றி இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் இதற்கு முன்னதாக நாலேந்து முறை நீண்ட சொற்பொழிவை நிகழ்த்தியிருக்கிறார். அவர்கள் பேசுகிறபோதெல்லாம் உணவுச் சிக்கலைத் தீர்க்க ஒவ்வொரு முறையிலும் ஒவ்வொரு காரணத்தை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். ஒவ்வொரு நேரத்திலும் ஒரு விதமான காரணத்தை எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார். அப்படி ஒவ்வொரு முறையும் ஒரு காரணத்தைக் காட்டி மாற்றுக்கட்சிகளை ஏமாற்றக் கூடிய அளவில் ஒவ்வொரு காரணத்தையும் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார். எப்படியாவது உணவு பிரச்சனையை அரசாங்கத்தார் தீர்த்து வைப்பார்கள் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டாலும் மறுமுறை வேறு ஒரு காரணத்தையும் காட்டி வந்திருக்கிறார். முதல் முறை 1957-ம் ஆண்டு பேசுகிற நேரத்தில் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஸோனல் வட்டார அமைப்பு தனிவு நாட்டு மக்களுக்கு குறைந்த விலையில் உணவு கொடுப்பதற்கு அல்லது குறைந்த விலையில் உணவு கிடைக்கும்படி செய்வதற்கு இடையூறாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தை மட்டும் தான் தெரிவித்தார்கள். அதை அடியோடு கண்டிக்காவிட்டால் அப்பொழுது இருந்த நிலைமையை எடுத்துக் காட்டியும் ஏறத்தாழ மூன்று ஆண்டு காலமாக உணவு விலை ஏறிக்கொண்டேதான் இருந்திருக்கிறது. 1957-ம் ஆண்டிலிருந்து கோளாவிக்குப் போகிற அரிசி ஏறத்தாழ 2½ லட்சம் டன் என்றும், நமக்குக் கிடைக்கும் அரிசி ஏறத்தாழ 39 ஆயிரம் டன் ஆகத்தான் இருந்திருக்கிறது என்ற கணக்கை எடுத்துக் காட்டி தெரிவித்தார்கள். அது எப்படி இருந்தாலும் இந்தப் பிரச்சனையை எப்படியாவது சமாளிப்பதற்கு வழிவகை செய்யப்படும் என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மறுமுறை அவர் இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் பேசுகிற நேரத்தில் உணவு பண்டப் பிரச்சனைக்கு சிக்கல் ஏற்படுவதற்கும் காரணம் வணிகர்கள் செய்கிற தவறுகள் என்றும் அவர் தெரிவித்திருக்கிறார். இன்னொரு தடவை அவர் பேசும் போது ஸோனல் வட்டார அமைப்பு தடையாக இருக்கிறது என்று கருதவேண்டாம் அந்த வட்டார அமைப்பு இருப்பதால்தான் நமது டில்லி சர்க்காரிடமிருந்து நாம் உதவி பெறுவதற்கு வழியாக

15th December 1959] [Sri K. Anbazhagan]

இருக்கிறது என்று கருதுகிறோம் என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார். நமது உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சனையின் அடிப்படையை ஆராய்கிற நேரத்தில் ஒரே ஒரு வாதம்தான் இதற்கு முக்கியத்துவம் என்று எடுத்துச் சொல்வதாக இருந்தால் எதிர்கட்சிகள் அந்தப் பிரச்சனையை சமாளிப்பதற்கு துணையாக ஒரு வழியில் தங்கள் கருத்தைச் சொல்வதற்கும், ஆளும் கட்சியினர் அதை செயலாற்றுவதற்கும் வழி ஏற்படும். அப்படியின்றி தங்களுடைய வாதத்தை மாற்றி மாற்றி ஒன்றையும் வற்புறுத்தாமல் பேசுவதால் எதிர்க் கட்சிகளை ஒரு பக்கத்திலும் சிந்திக்க விடாமல் தடுக்க முடியுமே தவிர, பிரச்சனையைத் தீர்க்க சரியான பரிசாரம் ஆகாது. வட்டார அமைப்பு பொறுத்த வரையில் உண்மையாகவே ஒத்துழைப்பாக இருந்தால் அந்த வட்டார அமைப்பை வரவேற்க விரும்புகிறேன். சென்னை மாநிலத்தின் பக்கத்தில் இருக்கிற ஆந்தராவுடனும் அல்லது இன்னொரு பக்கத்தில் இருக்கிற கர்னாடகத்துடனும் அல்லது கேரளாவுடனும் மாறுபட்டு நிற்க வேண்டும், அல்லது அவர்களுடன் பகை உணர்ச்சி கொள்ளவேண்டும் என்று கருத்துடையவன் அல்ல நான். ஆனால் இதே முறையில் வட்டார அமைப்பிலுள்ள யாருக்கும் ஒரு மாகாணத்தைச் சேர்ந்தவருக்கும் அடியோடு திருப்தி இல்லாமல் இருக்குமானால் அதனால் சிக்கல் ஏற்படுவதற்கு இடம் கொடுத்து விடக்கூடாது என்று நான் கருதுகிறேன். இரு மாகாணங்களுக்கு அதிருப்தி ஏற்படக்கூடிய அளவில் இந்த வட்டார அமைப்பு இருந்தால் அந்த வட்டார அமைப்பு முறை கட்டாய முறையாக ஆகும். ஆனால் இந்த வட்டார அமைப்பு ஒரு மாகாணம் வேண்டாம் என்று சொன்னால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அது தங்களுக்கு நன்மை அளிக்காது என்று சொன்னால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருந்தால் அந்த வட்டார அமைப்பு கட்டாய முறையில் அமைப்பதாக ஆகும். ஆனால், உண்மையாகவே சென்னை மாகாணமோ அல்லது ஆந்திர மாகாணமோ அந்த வட்டார அமைப்பு தேவையில்லை என்று கருதினால் அதை ஏற்படுத்தக்கூடாது. ஆனால் இந்த வட்டார அமைப்பை மத்திய சர்க்கார் வற்புறுத்துகிறார்கள் என்று நமது உணவு அமைச்சர் ஏற்கனவே தெரிவித்திருக்கிறார். இப்படி உணவு விலைவாசியின் உயர்வுக்கு காரணம் இந்த வட்டார அமைப்பு மட்டுமல்ல. இந்த வட்டார அமைப்பை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று உத்தரவு போட வேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நாம் தெரிவிக்கிறோம். வட்டார அமைப்பை ஏற்படுத்தி, வட்டாரத்திற்குள் இருக்கிற ஒரு மாநில வட்டாரத்தை விட்டு வெளியே போய்விட வேண்டும் என்று கோருவதற்கு உரிமை கிடையாது என்று சொல்லுகிறபோது, வட்டாரத்திற்குள்ளேயே இருந்து தங்களது உணவுப் பிரச்சனைகளை எல்லாம் தீர்த்துக் கொண்டுவிடவேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறபோது இந்த வட்டாரத்தில் இருந்து அரிசி ஏற்றுமதி அளிப்பதற்குத் தானே உரிமை வழங்குமானால் இந்த வட்டார அமைப்புக்கு என்ன பெருமை இருக்கிறது என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

11-00
a.m.

[Sri K. Anbazhagan] [15th December 1959]

வட்டார அமைப்பை வற்புறுத்தி டெல்லி சர்க்கார் ஏற்படுத்தி னாலும், அதைச் சென்னை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டு தங்களுடைய சிக்கல்களைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்கு உரிமை இருக்குமானால் அப்போதுதான் வட்டார அமைப்புக்குப் பெருமை தந்ததாகும். அந்த வட்டார அமைப்புக்குப் பெருமை தருவதாக இருந்தால் வட்டார கவுன்ஸில் கூடித்தான் தங்கள் வட்டாரத்தின் ஏற்றுமதி இறக்குமதியைப்பற்றித் தீர்மானிக்கவேண்டும் என்கிற உரிமையை அளிக்கவேண்டும். அதுவும் உணவுப் பொருள் சம்பந்தப் பட்டவரை—வெளியில் இருந்து எவ்வளவு உணவு தானியம் வந்தாகவேண்டும். இங்கிருந்து எவ்வளவு அனுப்பி வைக்கலாம் என்பது போன்ற இந்த விஷயங்களை நம்முடைய உணவு அமைச்சர் அவர்கள், அல்லது ஆந்திர உணவு அமைச்சர் அவர்கள் அல்லது நான்கு மாகாணத்தையும் சேர்ந்த அமைச்சர் அவர்கள் தான் தீர்மானிக்க உரிமை இருக்கவேண்டுமே தவிர டெல்லி சர்க்காருக்கு இருக்கக் கூடாது. வட்டார கவுன்சில் என்று ஏற்படுத்துகிற வரையில் டெல்லி சர்க்காரிடம் அந்த உரிமைகள் இருந்தாலும், வட்டார கவுன்சில் என்று அமைத்துவிட்ட பின்னால் முழு அதிகாரமும் அந்த வட்டார கவுன்சிலினிடத்திலேயே ஒப்படைக்கப்பட்டாக வேண்டும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: வட்டார கவுன்சில் என்று இப்போது ஒன்றும் இல்லை. அப்படி இருப்பதாக நினைக்கக் கூடாது.

SRI K. ANBAZHAGAN: நம்முடைய வட்டாரத்தில் இருந்து அரிசி வெளியில் போகவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல வில்லை. சில நாட்களுக்கு முன்பாகக் கேட்ட கேள்வி ஒன்றுக்குக் கூட ஆந்திராவில் இருந்து வெளியே அரிசி போவதாக இருந்தால் மத்திய சர்க்காரின் அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் போகும் என்று அவர் தெரிவித்திருக்கிறார். வட்டார கவுன்சில் என்று ஏற்படுத்தி அதற்குத்தான் நிங்கள் இருக்கவேண்டும் என்று நம்மை வற்புறுத்துகிறபோது, நம்முடைய உணவுப் பிரச்சனையை நாமே தீர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிற போது இங்கிருந்து வெளியே உணவு தானியம் போவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தார் உத்தரவிடுகிறார்கள். இந்த இரண்டுக்கும் இடையே உள்ள வேற்றுமை இந்தப் பிரச்சனையில் அதிக சிக்கலை உண்டாக்குகிறது, இதை நிரந்தரமானதொரு பிரச்சனையாகவும் ஆக்கிவிடுகிறது. வட்டாரத்தை அமைத்தால் வட்டாரக் குழுவினருக்கு முழு அதிகாரமும் இருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட குழு இல்லை யென்றால் அதை அமைக்கவேண்டும். அதனிடத்தில் முழு அதிகாரமும் ஒப்படைக்கவேண்டும். ஆனால் இன்றையதினம் வட்டார அமைப்பை திணித்து, வட்டார அமைப்பை மாநில சர்க்கார்கள் நடத்துகிற நேரத்தில் மாநில சர்க்கார்களின் உரிமை எந்த அளவுக்குப் பறி போகிறது என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

15th December 1959] [Sri K. Anbazhagan]

உண்மையாகவே இன்றையதினம் உணவுப் பிரச்சனையைப் பொறுத்த முதல் கடமை மாநிலங்களுக்குத்தான் இருக்கிறது. இரண்டாவது தான் மத்திய சர்க்காரின் கடமை. இரண்டாவது கடமையைப் பெற்றிருக்கக்கூடிய மத்திய சர்க்கார், முதல் கடமையைப் பெற்றிருக்கக்கூடிய மாநில சர்க்கார்கள் தங்கள் கடமையைச் சரியான முறையில் நிறைவேற்ற முடியாத அளவுக்கு இன்றையதினம் தலையிடுகிறார்கள். அவர்களுடைய தலையீட்டினால் தான் பிரச்சனை மிகுந்த அளவு பாதிக்கப்படுகிறது என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்காரின் அதிகாரம் இன்றை தினம் பல துறைகளில் வளர்ந்து போகிறது போல, மாநில சர்க்காரின் கடமையாக இருக்கிற விஷயத்தில் கூட, அவர்கள் செய்ய வேண்டிய, செய்ய விரும்புகிற நல்ல முறைகளில் கூடத் தலையிடுவது அதிகமாக வளர்ந்துவிட்டது.

உணவுப் பண்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அது மக்களின் முதல் தேவை என்ற காரணத்தினால், அந்த முதல் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வது மாநிலத்தில் உள்ளவர்களின் முதல் கடமை என்கிற காரணத்தினால் அந்தப் பிரச்சனையில் உள்ள கஷ்ட நஷ்டம் அத்தனையும் மாநில அரசாங்கங்களுக்குத்தான் தெரியும். அப்படி இருக்க மத்திய சர்க்காரின் தலையீடு இந்தப் பிரச்சனையில் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினால்—புளக்கவேஷன்—விலைவாசிகளின் ஏற்றத்தாழ்வு வளர்ந்துகொண்டே போகிற காரணத்தினால் இந்தப் பிரச்சனை சமயத்திற்கு சமயம் சிக்கல் நிறைந்ததாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. உடனடியாக இப்பிரச்சனையை கவனிக்க வேண்டியவர்கள் மாநில அரசாங்கத்தார்கள்தானே தவிர மத்திய அரசாங்கத்தார் அல்ல. மத்திய சர்க்காரில் “உணவு அமைச்சர்” என்று தனியாக ஒரு அமைச்சர் இருக்கவேண்டியது அவசியமே இல்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர் திரு. அண்ணா அவர்கள் இதைச் சட்ட மன்றத்திலேயே குறிப்பாக எழுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆக இன்றைக்கு மத்திய அரசாங்கத்தில் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் பேருக்கு ஒரு அமைச்சராக இருந்தாலும் மாநில அரசாங்கங்கள் உணவுப் பிரச்சனையைத் தாங்களே தீர்த்துக்கொள்ளட்டும் என்று தலையிடாமல் இருந்தால் ஒருவகையில் நமக்கு அதனால் இடையூறு இல்லாது போகும். அப்படியின்றி பலவகையிலும் அவர்களது குறிக் கீடு இருப்பதன் காரணமாக இந்தப் பிரச்சனை மிகுந்த சிக்கல் உள்ளதாக நானுக்குநான் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்று, நமது உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையிலேயே முன்பு ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். “சென்னைக்கு அப்பால் உணவு தான்யம் செல்லக்கூடாது என்பது முக்கியமான ஏற்பாடு. அது இன்றையதினம் அனுசரிக்கப்பட்டு வருகிறது” என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், ஆந்திராவில் இருந்து வடக்கே அரிசி போகிறதே, அதைத் தடுக்கக் கூடாதா என்றதற்கு “அந்த உரிமை எங்களுக்கு இல்லை” என்று தெரிவிக்க

[Sri K. Anbazhagan] [15th December 1959]

கிறார். வட்டார அமைப்பு முறை இருக்கிற வரையிலும் வட்டார அமைப்புக்கே எல்லாவிதமான அதிகாரமும் இருக்கவேண்டும் என்பதை தயவுசெய்து வற்புறுத்தி பூர்ண அதிகாரத்தையும் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள். வட்டார அமைப்பை வைத்துக்கொள்ள நீங்கள் விரும்பவில்லையென்றால் அதை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று வற்புறுத்துங்கள். நாங்கள் தனியாகத்தான் இருப்போம், பிற ராஜ்யங்களோடு இணைக்கப்படுவதை ஒப்பமாட்டோம். நாங்கள் விரும்பினால் எங்களுக்குத் தேவையான உணவுப் பண்டங்களை பிறரிடத்தில் இருந்து கோரிப் பெறுவதற்கும், பிறர் கோரும் போது பிறருக்குக் கொடுத்து உதவுவதற்கும் எங்களுக்குப் பூரண அதிகாரம் வேண்டும் என்று வற்புறுத்திப் பெறுங்கள். சில நாட்களுக்கு முன்பு வரையில் இதே கருத்தைத்தான் அமைச்சர் அவையைச் சேர்ந்தவர்கள் வெளியில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். “இந்த வட்டார அமைப்பு முறையை நாங்கள் எதிர்த்து மத்திய சர்க்காரிடம் தெரிவித்திருக்கிறோம். நிச்சயமாக மற்றவர்களும் இந்தக் கருத்தைத்தான் வற்புறுத்துவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்” என்று சொல்லி வந்தார்கள். வட்டார அமைப்பில் இருந்து வெளியேறுவதை மத்திய சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்றால் நாங்கள் என்ன இங்கே உட்கார்ந்து கொண்டு ஆட்சி செலுத்துகிற அமைச்சர்களா என்று உணர்ச்சியோடு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஓரிடத்தில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி நான் கேள்விப்பட்ட நேரத்தில் உணவுப் பிரச்சனை இந்த நாட்டு மக்கள் எல்லோருடைய பிரச்சனையாகும் என்பதை உணர்ந்து நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இவ்வளவு தைரியமாக இருக்கிறார்கள் என்று கருதினேன். பிற்பாடு டெல்லி அமைச்சர் இங்கே வந்திருந்தபோது அவரோடு சந்தித்துப் பேசிய பின்னால் “இந்தப் பிரச்சனையைப் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம்” என்று சொன்னதையும் கேட்டேன். பிறகு பரிசீலனை செய்து முடிவுக்கு வந்துவிட்டார்கள் என்று தெரிந்தது. இப்போது வட்டாரத்தைப் பிரிப்பதாக இல்லை. வடநாட்டிலும் கூட வட்டாரத்தை அமைக்க ஏற்பாடு செய்து வருகிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். ஆனால் வட நாட்டில் வட்டாரத்தை ஏற்படுத்த எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சி தோல்வி ஏற்படும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். அந்த முயற்சி தோற்றுவிட்டால் வட்டார முறையையே எடுத்துவிடலாமா என்பது பரிசீலனை செய்யப்படும் என்று ஓரிடத்தில் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எனவே எதிர்பார்த்தது வடநாட்டில் அமைக்க இருக்கிற வட்டார அமைப்பு முயற்சி பலனீனப்பட்டுவிடும் என்பது. அது பலனீனப்பட்டால் இதுவும் போய்விடலாம் என்கிற நம்பிக்கையில் தெரிவித்திருக்கிறார். இல்லையென்கிறபோது இப்போது வட்டார அமைப்பை ஒன்றும் பாதகமாகப் போகாது என்று நினைப்பதாகப் பேசுகிறார்.

மற்றொன்று, உணவுப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு மத்திய சர்க்காரிடத்தில் இருந்து உணவு தானியம் பெற வேண்டும் என்பது வற்புறுத்தப்பட்டது. இவர்கள் 2 லட்சம் டன் அரிசி நம்முடைய

15th December 1959] [Sri K. Anbazhagan]

மாநிலத்திற்குத் தேவையாக இருப்பதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நாம் அவர்களிடத்தில் கோரிய அந்த இரண்டு லட்சம் டன்னை யாவது இவர்கள் வற்புறுத்திப் பெற்றார்களா என்றால் அதில் நான்கில் ஒரு பங்கு, ஐந்தில் ஒரு பங்குகூடப் பெறவில்லை. அந்த இரண்டு லட்சம் டன் வந்திருக்குமானால் இந்த அளவு உணவு தானியத் தட்டுப்பாடு, விலையேற்றம் எல்லாம் கட்டுக்கு மீறிப் போகக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்காது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இவர்கள் ப்ரொக்யூர்மென்ட் 2 லட்சம் டன் செய் வோம் என்று தெரிவித்தார்கள். ஒரு லட்சத்து இருபத்து மூன்று ஆயிரம் டன் கொள்முதல் செய்யப்பட்டது. எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டு அந்த அளவுக்கு மேல் கொள்முதல் தேவையில்லையென்று அரசாங்கத்தார் திடீரென்று நிறுத்திவிட்டார்கள் என்பது நமக்குத் தெரியவில்லை. கொள்முதல் நிறுத்திவிட்டதற்குக் காரணம் உணவுப் பிரச்சனை தீர்ந்துவிட்டதா? விலைவாசிகள் குறைந்து, தேவைக்கு அதிகமாக உணவு தானியம் கையிருப்பில் இருக்கிறதா? எந்தவகையில் திருப்திகரமான சூழ்நிலை அமைந்தது? எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டு கொள்முதல் நிறுத் தினார்கள் என்பதற்கு விளக்கம் கொடுக்கப்படவில்லை. அப்படிப் பட்டதொரு நிலைமை இருந்து அதன் காரணமாக கொள்முதலை நிறுத்தச் செய்தார்கள் என்றால் சரி. அப்படிச் செய்தார்கள் என்று சொல்வதற்கு இடம் இல்லை.

மத்திய சர்க்காரிடம் கோரியிருந்த தானியம் பூராவையும் வற்புறுத்திப் பெறவில்லை. இவர்கள் திட்டமிட்டிருந்தபடி கொள் முதல் முழுவதும் நடைபெறவில்லை. இடையிலும் நிறுத்தினார்கள்.

கொள்முதல் செய்த காலத்திலும் அது எவ்வாறு நடந்தது என்பது நமக்குத் தெரியும். அதிகாரிகள் கொள்முதல் செய்கிற போது இன்னர் இடத்தில் இருந்தெல்லாம் வாங்கக் கூடாது என்று செல்வாக்குள்ளவர்கள் தடுத்து நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். கொள் முதல் செய்கிற முறையில் மட்டும் பல குறைபாடுகள் நடக்க வில்லை. கொள்முதல் செய்யப்பட்ட பொருள்களை விநியோகம் செய்கிற முறையிலும் பல குறைபாடுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதை நான் சொல்வதற்குக் காரணம் கொள்முதல் கூடாது என்ப தால் அல்ல. லெவி முறையை ஏற்படுத்தக் கூடாது என்றும் நான் சொல்ல வரவில்லை. உணவுப் பிரச்சனையை எந்த எந்த வகையில் எல்லாம் திருப்திகரமாகத் தீர்க்க முடியும் என்று மாற்றுக் கட்சி யினர்களால் ஆலோசனை சொல்ல முடியும். ஆனால் ஆட்சி பீடத்தில் உள்ளவர்கள்தான் அதைச் சரியான முறையில் செய லாற்ற முற்படவேண்டும். தங்களுடைய நிர்வாக இயந்திரத்தின் குறைபாடு அவர்களுக்குத்தான் தெரியும் என்பதால் நான் இதைச் சொல்கிறேன். நிர்வாகத்தில் குறைபாடு ஏற்படாமல் எந்த எந்த வகையில் எந்த எந்த முறைப்படி திட்டமிட்டு நிர்வாகத்தை நடத்த வேண்டும் என்ற நுணுக்கமான அறிவு படைத்த அவர்கள் அதற்கு வேண்டிய எல்லாக் காரியங்களையும் மேற்கொள்ள வேண்டும். அந்தக் காரணத்தினால்தான் மாற்றுக் கட்சியில் உள்ள

[Sri K. Anbazhagan] [15th December 1959]

நாங்கள் பொதுவான கொள்கைகளை வற்புறுத்திக்கொண்டே வருகிறோம். இன்றைக்கு நிர்வாகத் துறையில் ஏற்பட்டு வருகின்ற குறைபாடுகள் எல்லாம் அவர்களுக்குத் தெரியாது என்று நான் கருதவில்லை. கூட்டுறவு பண்டகசாலையில் இருந்த ஒரு லட்சம் அல்லது இரண்டு லட்சம் தானியம் திடீரென்று காணாமல் போய் விட்டது. இவர்களது கொள்முதல் திட்டப்படி கொள்முதல் செய்யப்படுகிற தானியங்களின் நிலைமை இந்த அளவில் இருக்குமானால் பொதுமக்களுடைய மனதில் சர்க்கார் இந்தப் பிரச்சனையை செம்மையாக, ஒழுங்காகத் தீர்க்கும் என்கிற நம்பிக்கை ஏற்படுவதற்கு என்ன வழியிருக்கிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கொள்முதல் திட்டம் இருக்கிறது. கொள்முதல் செய்யப்படுகிற தானியம் அவ்வாறு காணாமல் போகிறது என்று கனம் அங்கத்தினர் கொல்கிறார் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : கூட்டுறவு முறையில் சேமிக்கப்பட்ட தானியம், அந்தக் கூட்டுறவு கிடங்கில் இருந்து காணாமல் போய் விட்டது ஓர் ஆண்டு காலத்திற்கு முன்பாக. அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதும் தெரிந்தது. தானியம் எங்கே போயிற்று என்பதும் தெரிந்தது. குறிப்பிட்ட கடைக்கு சப்ளை செய்ய வேண்டிய தற்குப் பதிலாக எவ்வாறு சப்ளை செய்யப்பட்டது என்பதும் தெரியவில்லை. இதே முறையில் கொள்முதல் செய்யப்படுகிற தானியம் ஆகாதபடி பார்த்துக்கொள்ள என்ன வழிவகை செய்யப் பட்டிருக்கிறது? விநியோகம் செய்யப்படுகிறபோது மிகவும் மட்டமான தானியம் கடைக்கு அளிக்கப்படுகிறது. சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில் ப்ரொக்யூர்மென்டு செய்யப்பட்டு விநியோகிக்கப்படுகிற தானியம் மிகவும் மட்டரகமானதாக இருக்கிறது என்பது கடந்த பல மாதங்களாகவே பொது மக்களால் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. அதை ஒரளவு அரசாங்கமும் ஆராய்ந்து பார்த்திருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். அந்த அரிசியைக் கொடுப்பதற்குக் காரணமாக இருந்த கூட்டுறவு பண்டகசாலை ஐந்து மூட்டை கொடுத்துவிட்டு பத்து மூட்டை கொடுத்ததாகக் கூணக்கு வைப்பதும், அவ்வாறு வைக்கப்பட்ட தானியம் அதற்குப் பின்னால் கேரளாவிற்கு அனுப்பப்பட்டதும், ரயிலில் போய்க்கொண்டிருக்கிறபோதே அரசாங்க ஓற்றர்களுக்குத் தெரிந்து, அவர்களும் நடவடிக்கை ஒன்றும் எடுக்க முடியாமல் போனதும்—இவை எல்லாம் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியாது என்று நான் நினைக்கமாட்டேன். இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். குற்றம் குறை சொல்வது எதிர்க்கட்சியினர் வேலை என்று பொதுப் படையாக எதையும் சொல்லிவிடலாம்.

ஆனால் பொது மக்களின் நன்மைக்காக கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் மூலம் ஒவ்வொரு நாளும் ஆயிரம் அல்லது இரண்டாயிரம் மூட்டைகள் விநியோகிக்கப்படுகிற இடத்தில், இப்படி விநியோக

15th December 1959] [Sri K. Anbazhagan]

கிக்கிற அரிசி தவறான வழியில் வெளியேறுகிறது என்று சொன்னால் அப்படி வெளியேற இடம் கொடுக்கக் கூடாது. இந்தக் குறைகளை நான் சொல்லக் காரணம், ப்ரொக்யூர்மென்ட் முறையா அல்லது லெவி முறையா என்று மாற்றுக் கட்சியினரைப் பார்த்துக் கேட்கிற அரசாங்கத்தார் குற்றங்குறைகள் இல்லாத முறையில் எப்படிச் செய்தால் பொது மக்கள் நன்மை அடைவார்களோ அந்த முறையை கையாளுங்கள் என்று எடுத்துச் சொல்வதற்காகத்தான். குற்றங்குறைகள் நடைபெறும்போது உணவுப் பிரச்சனையைப் பொறுத்தமட்டில் உடனடியாக விசாரணை செய்ய வேண்டும். பல பெரிய செல்வர்கள், பெரிய நிலச்சுவாந்தார்கள் பல தவறுகள் செய்கிறார்கள். அவர்களை உடனடியாக கேட்கும் முறையில் அரசாங்க நிர்வாக இயந்திரம் இன்றையதினம் இயங்கவில்லை. எளிய மக்களைத்தான் விரட்ட முடிகிறது, ஆனால் செல்வந்தர்களை விரட்ட முடிவதில்லை. செல்வாக்கு பெற்றவர்களை விரட்ட முடிவதில்லை. இந்த நிலை மாற்றப்பட்ட வேண்டும். உணவுப் பிரச்சனை, உயிர் பிரச்சனையாகும். உணவின் பேரில் நடைபெறுகிற தவறுகள் எல்லாம் நல்லதொரு அரசாங்கத்திற்குக்கூட பழியை உண்டாக்கும். அந்தப் பழி வராதபடி தடுத்தாக்கொள்ள வேண்டுமென்றால் பாரபட்சமற்ற முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். அப்படி நடவடிக்கைகள் எடுக்க, நல்ல அரசாங்கம் என்று சொல்லிக்கொள்கிற இந்த அரசாங்கம், மக்களின் வாக்குகளை பெற்று வந்திருக்கும் இந்த அரசாங்கம், ஜனநாயக முறைப்படி இங்கு வந்திருக்கும் அரசாங்கம், எந்த முறையைக் கையாண்டாலும் சரி, உணவுப் பண்டங்களை சேகரிக்க கையாண்டாலும் சரி அல்லது அதை பாதுகாக்க கையாண்டாலும் சரி அதில் வருகிற குற்றங்குறைகளை உடனடியாக தவிர்க்க வேண்டும். கடுமையான சொற்களை நான் உபயோகிக்க வேண்டுமென்றால், பதுக்கல் காரர்களை தூக்குமேடையில் மாட்டுங்கள் என்று கூட சொல்லலாம். ஆனால் அமைச்சர்கள் பதுக்கல்காரர்களின் மேல் கையைக்கூட வைக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். பின் அவர்களை எப்படி தூக்குமேடையில் ஏற்றுங்கள் என்று சொல்லமுடியும்? அவர்களின் மேல் வழக்கு தொடர்ந்தால்தானே குற்றத்தை நிரூபிக்க முடியும். ஆக, நான் சொல்வது குற்றங்குறைகள் எங்கு நடந்தாலும் அவைகள் உடனடியாக தவிர்க்கப்பட வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். மற்றொன்று, உணவு நியாய விலைக் கடைகளில் கிடைப்பது என்றால், உணவு நியாயமான விலையில் கிடைப்பது என்று சொல்வது மட்டும் நியாயவிலைக் கடைகளுக்கு சிறப்பாகாது. நியாயவிலைக் கடைகளில் மக்கள் எவ்வளவு பேர்கள் வந்தாலும் அவர்கள் எல்லோருக்கும் அன்றையதினம் அரிசி கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். ஐந்தாறு பேர்கள் க்யூவில் நின்றார்கள் என்றால் 200 பேர்களுக்கு அரிசி கொடுத்தவுடன் அரிசி தீர்ந்துவிட்டதென்று சொல்லி அரை மணி நேரம் அல்லது முக்கால் மணி நேரம் அரிசிக்காக நின்றவர்களுக்கு கொடுத்துவிட்டு 2 அல்லது 3 மணி நேரம் அரிசிக்காக க்யூவில் நின்றவர்களுக்கு அன்று அரிசி கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னால், அது நியாயவிலைக் கடைகளுக்கு அழகாகாது. ஆகவே, நான்

[Sri K. Anbazhagan] [15th December 1959]

வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்வேன், எல்லோருக்கும் நியாயவிலைக் கடைகளில் அரிசி கிடைப்பதற்கு வழி வகை காணவேண்டும். ஒரு நாளைக்கு இவ்வளவு அரிசி விநியோகிக்கிறது என்று சொல்லி 100 பேர்களுக்கு அரிசி கொடுத்துவிட்டு மீதியுள்ள 500 பேர்களுக்கு அரிசி இல்லை என்று சொல்வது வேதனை தரும் காரியமாகும். நியாயவிலைக் கடைகளில் அரிசி கிடைத்தால் வெளியே உள்ள வேறு கடைகளில் கிடைக்கும் அரிசியின் விலை குறையும். வெளியில் கிடைக்கக் கூடிய அரிசி நல்ல தரமாக இருப்பதால் அவர்களுக்கு விலை அதிகமாக கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த வளர்ச்சியை இந்த நியாயவிலைக் கடை ஏற்பாடு கட்டுப்படுத்த வில்லை. ஆகவே, நியாயவிலைக் கடைகளில் கிடைக்கும் அரிசியின் தரத்தைப் பார்த்து அதன் விலையை கொஞ்சம் குறைத்துத் தருவ தாகயிருந்தால் வெளியிலே விற்கப்படும் அரிசியின் விலை இறங்கி வர முடியும். அரிசியின் விலை இறக்கம் பற்றி, 477 புள்ளி இருந்தது 474 புள்ளியாக வந்திருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் மூன்று புள்ளி குறைந்திருப்பதை எடுத்துக் காட்டி மகிழ்ச்சி அடையலாம். ஆனால் கணக்கில் மூன்று புள்ளி குறைந்ததால் மக்கள் தங்கள் துன்பகரமான நிலையிலிருந்து மீட்கப்பட்டுவிட்டவர்களாக மாட்டார்கள். குறிப்பிடத்தக்க அளவிற்கு விலை குறைவு ஏற்பட வேண்டுமானால் நியாயவிலைக் கடைகளில் $14\frac{3}{4}$ அணு விற்கு விற்கப்படுகிறது 12 அணு அளவிற்கு வரவேண்டும். அப்படி வரும்போதுதான் வெளியில் உள்ள அரிசி நியாய மான விலைக்கு வரும். அரிசி விலையைக் குறையுங்கள் என்று கேட்கிறபோது விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கிற வருமானம் குறைந்து போய் விடுமே, விவசாயிகள் இதனால் பெரும் துன்பத்திற்கு ஆளாவார்களே, அதனால் கிராம மக்கள் பாதிக்கப் படுவார்களே என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்கக் கூடும். அப்படி மற்றவர்கள் இங்கு சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் ஒருவர் முன்னாள் விவாதத்தில் விவசாய மக்களுக்கு கிடைக்கக் கூடியதில் எந்தக் குறைவும் ஏற்படக்கூடாது என்று வற்புறுத்தித் தெரிவித்தார்கள். கிராம மக்களுக்கு நன்மை கிடைக்க வேண்டுமென்பதில் மாறுபட்டவன் அல்ல, நான். ஆனால் கிராம மக்களுக்கு நன்மை கிடைப்பதற்கு வேறு வழிவகைகள் அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டும். உணவுப் பண்டங்களின் விலைகள் ஏறி ஏழை மக்கள் பாதிக்கப்பட்டால்தான் கிராம மக்கள் வாழ்க்கை நடத்த முடியும் என்ற நிலைமையை மாற்றுவதற்கான வழிவகைகள் காணவேண்டும். கிராமங்களில் குறைந்த நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்கிறவர்கள், அல்லது வேறு நிலங்களில் வேலை செய்கிறவர்கள் நன்மை அடைய வேண்டு மென்றால் அவர்களுக்கு அவசியமாக இருக்கும் அல்லது அவர்கள் வாங்கிக் கொண்டிருக்கக்கூடிய வேறு பொருள்களின் விலைகள் குறைக்கப்பட வேண்டும். அவர்களுக்கு, எரு தேவைப்படுகிறது. பல எருக்களின் பெயர்கள் பட்டியலில் இருந்தாலும் அவர்களுக்கு ஒரு சில எருக்கள்கூட நல்ல முறையில் கிடைப்பதில்லை. அவர்களுக்கு அவைகள் நல்ல முறையில் கிடைக்க வசதி செய்வது

15th December 1959] [Sri K. Anbazhagan]

மட்டுமல்ல, அவைகள் குறைந்த விலைகளில் அவர்களுக்கு கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். அதற்கிடையில் ப்ளாக்மார்க்கெட் நடக்கிறது. அதில் பல ஏமாற்றங்கள் நடக்கின்றன. அவைகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். விவசாயக் கருவிகள் குறைந்த விலையில் கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்து தரவேண்டும். நல்ல விதைகள் நல்ல அளவிற்கு குறைந்த விலையில் அவர்களுக்கு கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். ஆனால் விதைப் பண்ணைகள் 360 நடத்தப் போகிறோம் என்று ஆரம்பித்து 170 நடத்தி அதிலும் நஷ்டம் எவ்வளவு என்று கணக்கிட்டு இனி எப்பொழுது அவைகளுக்கு மூடு விழா என்று சொல்லாமல் இருக்கும் நிலையைத்தான் இன்று நாம் காண்கிறோம். முதலில் பெரிய திட்டம், அதை நிறைவேற்றியதில் அல்லது நிறைவேறிய அளவில் பல குறைகள், பல குற்றச் சாட்டுகள். இப்படிப்பட்ட நிலை தவிர்க்கப்பட்டாலொழிய பொது மக்களின் குறைகள் எப்படி நிவர்த்தியாகும்? விதைப் பண்ணைகள் புற்றி மட்டும் நான் சொல்ல வில்லை. இப்படிப்பட்ட குறைகள் அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்தில் சங்கிலி போல் வளர்ந்து கொண்டே போகிறது. எரு விநியோகிப்பதிலும் சரி, விவசாயக் கருவிகள் தருவதிலும் சரி, சில பல துணைக் கருவிகள் தேவைப் படும்போதும் சரி, விவசாயிகள் அதிக விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டிய நிலையில் இருப்பதால் அவர்கள் விவசாய உற்பத்தியில் உற்சாகமாக ஈடுபட முடியவில்லை. ஆக, விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய எல்லாப் பொருள்களின் விலையும் குறைவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அமெரிக்கா செல்வம் கொழிக்கும் நாடு என்றிருந்த போதிலும், அங்குள்ள விவசாயிகளின் நிலையை எடுத்துப் பார்ப்போமேயானால், அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு இம்ப்ளிமென்ட்ஸ் வழங்க கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் வைத்திருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் மூலம் அவர்களுக்கு தேவையான எந்தப் பொருளும் கடனுக்குக்கூட கிடைக்கும், விலை மலிவாகவும் கிடைக்கும். இப்படிப்பட்ட பண்ணைகள் நமது கிராம மக்களுக்கு இன்றையதினம் இல்லை. ஏதோ ஒன்றிரண்டு இடங்களில் வேறு வகையான சொஸைட்டிகள் இருக்கிறது. அதிலும் செல்வாக்கு பெற்றவர்கள் தான் உடனடியாக பலன் பெறுகிறார்கள். செல்வாக்கு இல்லாதவர்கள் பலன் பெறமுடியாது. நிலம் இல்லாத விவசாயிகள் அந்தப் பலனை பெற முடியாது, உடனடியாக. பண்ணையில் வேலை செய்பவர்களுக்கு கடன்கூட கிடைப்பதில்லை. விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்வதற்கு என்ன செலவு செய்திருக்கிறார்களோ அதைவிட கூடுதல் தொகை அவர்களுக்கு கணிசமாக கிடைப்பதற்கு அரசாங்கம் உறுதிமொழி அளிக்கவேண்டும். இதே சட்டமன்றத்தில் மின்சாரத்தைப்பற்றி பேசும்போது மின்சாரம் வேறு பல காரியங்களுக்காக பயன்படுத்தப் படுவதைவிட உணவுப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு, பயன்படுத்துவது வரவேற்கத்தக்கது என்று கூறியுள்ளேன். தண்ணீர் கிடைக்காவிட்டாலும் தண்ணீரிலிருந்து எடுக்கப்படுகிற மின்சாரம் விவசாயத்திற்காக குறைந்த கட்டணத்தில் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும், அதற்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்றும் நான் ஏற்கனவே இந்த சட்டமன்றத்தில் கூறியுள்ளேன். விவசாயத்திற்

[Sri K. Anbazhagan] [15th December 1959]

காக மின்சாரம் குறைந்த கட்டணத்தில் அளிக்கப்படுவதில்லை. மற்றவர்களுக்கு யூனிட் 4½ அணு என்றால், அல்லது 29 புதுக்காசு என்றால் விவசாயத்திற்காக கொடுக்கப்படும் மின்சாரத்திற்கு யூனிட் ஒன்றுக்கு 14 புதுக்காசு என்று ஏன் கொடுக்கக்கூடாது? டீஸல் எண்ணைக்கு விற்பனை வரி போட்டபோது அந்த விற்பனை வரி நிச்சயமாக கிராமத்திலுள்ள விவசாய மக்களை பாதிக்கக் கூடாது, லாரி, பஸ்கள் போன்றவைகளுக்காக டீஸல் ஆயில் பயன்படுத்துகிறபோது அப்பொழுது எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் போட்டுக் கொள்ளுங்கள், ஆனால் கிராம மக்கள் விவசாயத்திற்காக தண்ணீர் இறைக்க அதைப் பயன்படுத்துகிறபோது டீஸல் எண்ணைக்கு இந்த வரியில் எந்தவிதமான ஏற்றமும் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறோம். இன்னும் சொல்லப்போனால் விவசாயத்திற்காக, நீர் பாப்ச்சுவதற்காக மோட்டார் வைக்க வேண்டுமானால் காரண்டி தர வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் வீடுகளில் விளக்கு போடுவதற்கு காரண்டி இல்லை. ஒருவேளை அதிகம் தேவைப்படுகிற . . .

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : விவசாயத்திற்கு கொடுக்கிற மின்சாரம் என்ன கட்டணத்திற்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறீர்கள். அதை நான் சரியாக கேட்கவில்லை.

SRI P. U. SHANMUGHAM : பர்ஸென்டேஜ் கணக்குத்தான் சொன்னார்கள்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : யூனிட் ஒன்றுக்கு 14 நயாபைசா வீதம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறீர்களா?

SRI K. ANBAZHAGAN : அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சனையைப்பற்றி தெரிவாக புரிந்துகொள்ள விரும்பியதுபற்றி, எனது நன்றி. அன்பழகன் தவறு செய்து விடலாம், ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் தவறு செய்யாத அளவில் வல்லமை பெற்றவர்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

நான் சொல்லுகின்ற புள்ளிவிவரங்களின் இடுக்கல்களில் அமைச்சர் அவர்கள் துழைந்து கொள்ளலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி செய்வார்கள் என்றால் அது பொதுமக்களின் முன்னால் பயன் அளிக்காது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் கொடுப்பது எனக்குத் தெரிந்தவரையுள்ள புள்ளிவிவரங்களை சொல்வேன், ஆனால் நான் புள்ளிவிவரங்களே சொல்லவேண்டிய தேவையில்லை. நான் சொல்லுகின்ற கருத்து, அரசாங்கம் எடுக்கின்ற நடவடிக்கைகள் எல்லாம் பொதுமக்களுக்கு திருப்தியளிக்கக்கூடியதாக இல்லை என்பதுதான். மின்சாரத்துறையில் கிடைக்கின்ற வசதியை எடுத்துக்கொண்டால் இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கப்படும் மின்சாரத்தில் பலவிதமான கஷ்ட நஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று தெரிவிக்கின்றார்கள். அதிரும் முக்கியமாக—தஞ்சை மாவட்டம் போன்ற இடங்களில் வேண்டுமென்றால் இயற்கையாகவே நீர்வளமுள்ளதாக இருக்கலாம்

15th December 1959] [Sri K. Anbazhagan]

ஆனால் தென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு முதலிய மாவட்டங்களில் எல்லாம் மின்சாரம் போதிய அளவில் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அதிலும் குறைந்த கட்டணத்தில் கிடைக்கவில்லை என்ற அளவில் அவர்கள் பெரும் துன்பமும் தொல்பயம் அனுபவித்து வருகிறார்கள். இப்போது ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற முறைப்படி—மினிமம் கியாரண்டி—அதாவது மூன்று மாதம் அல்லது ஆறு மாதத்திற்கு சேர்த்து கொடுப்பது—என்கின்ற முறைகளினாலும் விவசாயிகளுக்கு பலவித தொல்லைகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. இதையெல்லாம் நான் ஏன் தெரிவிக்கிறேன் என்றால், விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய பொருட்களின் விலையை எல்லாம் குறைப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்யவேண்டும். அப்போதுதான் விவசாயிகள் உணவு உற்பத்தியில் அதிகமாக ஈடுபடுவதற்கு உற்சாகம் அளிப்பதாக இருக்கும். அதல்லாமல் விவசாயிகளுக்கு நல்ல லாபம் கிடைக்கவேண்டும் என்ற காரணத்தை காட்டி, உணவுப் பொருட்களின் விலை ஏறிக்கொண்டிருக்கட்டும், விவசாயிகளல்லாதவர்கள் எல்லாம் பட்டினி கிடந்து எப்படிவேண்டுமானாலும் போகட்டும் என்கிற எண்ணத்தை இந்த அரசாங்கம் கொண்டிருக்குமானால், அது இந்த அரசாங்கத்திற்கு அழகல்ல என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுக்கு அதிகமான அளவில் லாபம் கிடைக்கவேண்டும் என்று இங்கு அடிக்கடி பேசப்படுவதின் காரணமாக இவ்விதம் அமைச்சர் அவர்கள் எண்ணக்கூடாது என்பதற்காகவே இதைச் சொல்லுகிறேன். உண்மையிலேயே விவசாயிகள் நல்ல முறையில் பாதுகாப்புப் பெற வேண்டுமென்றால், அந்தந்த வட்டாரத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு என்னவெல்லாம் குறைகள் இருக்கின்றன என்பதை கணக்கிட்டுப் பார்த்து அவைகளை நீர்ப்பதற்கு தகுந்த பரிசீலனை நடத்தவேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அது இயற்கையாகவே நீர்வளமுள்ள பிரதேசமாக இருக்கிறது. அந்த மாவட்டத்தில் “போர்ட்” ஸ்தாபனத்தின் மூலம் உதவி கிடைக்கிறது என்று இருந்தால், அந்த பிரதேசம் வளர்ச்சி அடைவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று எண்ணி அதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். இதைப்பற்றி கவர்னர் அவர்களும் தனது உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் நீர்ப்பாசன வசதி இல்லாத இடங்களில் எல்லாம் என்ன வழிவகைகள் செய்தால். நீர்பாசன வசதியை பெருக்க முடியும் என்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் தீவிரமாக ஆலோசனை செய்யவேண்டும். அவ்விதம் இல்லாவிட்டால் நமது நோக்கங்கள் நிறைவேறாமல் போய்விடும் என்பதையும் நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். மற்றொன்றையும் நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டில் ஏறத்தாழ மூன்று கோடி மக்கள் இருக்கின்றார்கள், இவர்களுக்கு வேண்டிய உணவுத் தேவை ஏறத்தாழ 32 லட்சம் டன் அல்லது 33 லட்சம் டன் என்று அடிக்கடி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு தெரிவிக்கின்றார்கள். இன்றையதினம் நம் நாட்டிலுள்ளவர்களுடைய பழக்க வழக்கங்களை எடுத்துப் பார்க்கும்போது அதிகமாக எல்லோரும் அரிசியை

[Sri K. Anbazhagan] [15th December 1959]

பயன்படுத்தக் கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய தேவையை எடுத்துக்கொண்டால், அரசாங்கம் கணக்கிட்டு தந்திருப்பதைவிட அதிகமான அளவிலேயே தேவைப்படும் என்று சொல்லலாம், அரிசி உணவையே அதிகமாக பழக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த முறையில் பார்த்தால் இன்னும் இரண்டு லட்சம் டன் அரிசி கூடுதலாகவே தேவைப்படும், அது மட்டுமல்ல, பாதுகாத்து வைக்கப்படும் இடங்களில் புழு, பூச்சி இவைகளின் இரையாகி போய்கொண்டிருக்கிற அளவையும் சேர்த்தால் உண்மையிலேயே இதைவிட கூடுதலாக தேவைப்படும். ஆகவே, இப்போது மதிப்பிட்டிருப்பதைவிட இன்னும் கணிசமான அளவிலேயே மதிப்பிட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் இன்னும் நமக்கு வேண்டியது ஒரு லட்சம் டன்தான், அது பருவ மழை சரியாக பெய்தால் கிடைத்துவிடும் என்று—ஏறத்தாழ ஜோஸ்யம் சொல்வது போல—சொல்லப்படுகிறது. இது உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சியை தருவதாக இல்லை என்பதை நான் குறிப்பிட்டுக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே, நமது தேவையை இன்னும் விரிவுபடுத்த வேண்டும். அதற்கேற்ற திட்டவட்டமான கொள்கையை அரசாங்கம் வகுக்கவேண்டும். அப்போதுதான் நம்முடைய தேவையை நாம் சரியாக பூர்த்தி செய்துகொள்ள முடியும். அடுத்து நான் சொல்ல விரும்புவது, விலையேற்றத்தைப் பற்றி குறிப்பிடும்பொழுது, அரிசியின் விலை குறிப்பிடத்தகுந்த அளவுக்கு இல்லையென்றாலும் பொதுவாக விலை குறைந்து வருகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் திருப்தி அடைகிறார்கள். அரிசியை மட்டும் நாம் உபயோகிப்பதில்லை. அதற்குத் துணைப் பொருட்களாக இருக்கக்கூடியவைகளையும் நாம் பார்க்கவேண்டும். நம் நாட்டிலுள்ளவர்களை எடுத்துக்கொண்டால், பரம்பரையாக முன் காலத்திலிருந்தே—வடநாட்டுக்காரர்களைப் போலல்லாமல்—அவர்களுக்கு வேண்டுமென்றால், கோதுமைக்கு சர்க்கரையும், நெய்யும், வெண்ணையும் போதுமானதாக இருக்கலாம்—புளி, உப்பு, மிளகாய் போன்றவைகளைத்தான் துணைப்பொருட்களாக உபயோகித்து வந்திருக்கிறார்கள். எவ்வளவு வறுமையில் இருந்தாலும்கூட உப்பு, மிளகாய் இவைகள் இல்லாமல் காலந்தள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள் இந்நாட்டிலுள்ள மக்கள். இவற்றினுடைய விலையேற்றத்தைப்பற்றி இன்று நாட்டிலுள்ள மக்கள் எல்லாம் மிகவும் அதிருப்தி அடைந்திருக்கிறார்கள். ஏழை மக்கள் எல்லாம் இந்த விலையேற்றத்தின் காரணமாக மிகவும் கஷ்டப்பட்டு திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கத்தின் போக்கினால் புளியின் விலை கூடினது மட்டுமல்ல, மக்களின் வயிற்றிலும் புளியை கரைக்கக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. புளியின் விலையேற்றத்தைப்பற்றி பலவிதமான காரணங்கள் சொல்லப்படுகின்றன, பரம்பரையாக புளியமரத்தை வெட்டி, விறகுக்கு உபயோகப்படுத்திக் கொண்டிருப்பதினால் தான் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது ஒரு பக்கத்தில், இன்னொரு பக்கத்தில் சிலரால் விசித்திரமான காரணமும் கூட சொல்லப்படுகிறது, புளியங்கரியைத்தான் அக்ரகாரத்தில் அதிக

15th December 1959] [Sri K. Anbazhagan]

மாக உபயோகித்து வருகிறார்கள், அதன் காரணமாகத்தான் புளி விலை ஏறிவிட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. உண்மையிலேயே பரம்பரையாக—15 அல்லது 20 வருடங்களாக புளியமரத்தை வெட்டித்தான் விறகாக உபயோகித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், இந்த சுயராஜ்ய சர்க்கார் ஏற்பட்டு, ஏறத்தாழ 12 வருடங்கள் ஆகின்றன, அப்போது எல்லாம் இதை தடுக்காமல் இந்தச் சர்க்கார் என்ன செய்தது என்பதுதான் நமக்குத் தெரிய வில்லை. இவற்றையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்கும் நேரத்தில் திடீரென்று புளியின் விலை கூடுவதற்கு என்ன காரணம் என்பதைப் பார்த்தால், புளி தமிழ் நாட்டிலிருந்து வெளியே ஏற்றுமதியாகிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்கமுடியும். தமிழ் நாட்டில் இன்று ஏற்பட்டிருக்கின்ற நிலையை எடுத்துக்கொண்டால் கால் அணு அல்லது அரை அணுவுக்கு புளி வாங்கி தங்களது வாழ்க்கையை நடத்திக்கொண்டிருந்த நிலைமை மாறி ஒரு அணுவுக்கு புளி வாங்கினால் யானம் கழுவுவதற்குக்கூட போதவில்லை என்று குறைபடக்கூடிய அளவுக்கு புளியின் விலை ஏறியிருக்கிறது என்றால், அதை போக்குவதற்கு இந்த அரசாங்கம் இதுவரையிலும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்றால், புளி வேண்டாம் எலுமிச்சம் பழத்தையே உபயோகித்துக்கொள்ளுங்கள் என்று அரசாங்கம் சொல்ல நினைக்கிறதா என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். நான் சொல்லுகின்றபடி தமிழ் நாட்டிலிருந்து புளி ஏற்றுமதியாக வெளியே போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்றால் அதை நிறுத்துவதற்கு இந்த அரசாங்கம் உண்மையிலேயே என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது? அல்லது இந்த அரசாங்கத்திற்கு அதற்கு போதிய அதிகாரம் இல்லையென்றால் மத்திய சர்க்காரிடம் இதைப்பற்றி வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். நம் நாட்டிலிருந்து வெளியே போய்கொண்டிருக்கும் . . .

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : வெளிநாட்டுக்கு புளி ஏற்றுமதியாவது கிடையாது.

SRI K. ANBAZHAGAN : நான் வெளியே போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்வது, தமிழ் நாட்டிலிருந்து வெளியே போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்பதுதான் . . .

MR. SPEAKER : I want to ask the House, its opinion as to whether it wants the discussion on this resolution to be finished to-day or whether it is prepared to continue the discussion on another day?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I would like to submit that the discussion on this resolution may conclude to-day. Because, I would like to reply to the discussion to-day. Otherwise, the discussion will have to be postponed to the next non-official day and all the criticisms made now on the floor of the House will remain unanswered till we meet on the next non-official day to have a discussion on the resolution. Therefore,

[Sri M. Bhaktavatsalam] [15th December 1959]

I very strongly urge that we should conclude the debate on this resolution to-day and that I should be given an opportunity to reply to the debate.

MR. SPEAKER : So, I take it that the desire of the House is to conclude discussion on this resolution to-day.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes.

MR. SPEAKER : In that case, how long will the Hon. Minister take to reply?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have half an hour for reply, Sir.

MR. SPEAKER : All right. I shall call the Hon. Minister at 1 o'clock to reply to the discussion. In my list, I have got a number of names of hon. Members who wish to take part in the discussion. So, I request hon. Member Sri Anbazhagan to finish his speech in another three minutes. I now fix a time-limit of 10 minutes for the succeeding speakers.

11-30
a.m.

SRI K. ANBAZHAGAN : அமைச்சர் அவர்கள் வெளியே போக வில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள், நம் நாட்டை அடுத்து இருக்கும் மைரிசூலும், பெங்களூரிலும் இருக்கும் சேட்டுகள் எல்லாம் கிருஷ்ணகிரி, சேலம் போன்ற இடங்களிலிருந்து புளியை வாங்கிக் கொண்டு போய் சேர்த்து வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எந்த நாட்டுக்கு அனுப்ப வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியாது. அவர்கள் சேர்த்து வைத்திருந்து விலை அதிகமான பிறகு விற்கலாம் என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்களோ என்னவோ அதுவும் தெரியவில்லை. அப்போதுதான் நமக்கு அந்தப் புளி கிடைக்கும் என்று நம்பிக்கொண்டிருக்கின்றேன். ஆனால் இன்றைக்கு புளியின் மீது ஏற்பட்டிருக்கின்ற விலையேற்றத்தை பார்த்தால், 1956-ல் 112 ரூபாயாக இருந்தது, 1957-ல் 125 ரூபாய் என்று உயர்ந்தது, 1958-ல் 130 ரூபாய் என்று உயர்ந்தது, 1959-ல் 214 ரூபாய் என்று உயர்ந்தது, சென்ற மாதத்தில் 380 ரூபாயி லிருந்து 400 ரூபாய் வரையிலும் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. இவையெல்லாம் என்னுடைய சொந்தக்கணக்கு அல்ல, வணிகர்களின் கணக்கு. புளியினுடைய விலையைப் போன்றுதான் மிளகாயி னுடைய விலையில் உயர்ந்து போய்க்கொண்டிருக்கிறது. 60 ரூபாயி லிருந்து 116 ரூபாய் என்ற அளவில் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. இவையெல்லாம் துணைப்பொருள்கள், இவையெல்லாம் நமக்கு மிக மிக தேவையானது என்பதும் நம் அனைவருக்கும் தெரியும். அதே போன்றுதான் சர்க்கரையினுடைய விநியோகத்தை ஏற்றெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் பாரி அன்ட் கோவி லிருந்து அரசாங்கம் விநியோகப் பொறுப்பை மேற்கொண்டது. அதிலும் கூட ஒரு ரூபாய் 62 காசு என்று இருந்தது, இப்போது ஒரு ரூபாய் 72 காசு என்ற அளவில் விலையேறியிருக்கிறது. இவ் விதம் விலைவாசி போய்க்கொண்டிருந்தால் பொதுமக்களுடைய

15th December 1959] [Sri K. Anbazhagan]

நிலைமை என்ன? விவசாயிகளுக்கு வாழ்வு அளிக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் இம்மாதிரிப்பட்ட பொருட்களின் விலைகள் எல்லாம் ஏறிக்கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பது அர்த்தமா அல்லது அவர்களுக்கு தேவையான பொருட்களின் விலையை எல்லாம் குறைப்பதற்கு வழி செய்யவேண்டும் என்பது அர்த்தமா? உண்மையாகவே மக்களுக்கு இன்றைய தினம் நியாய விலைகள் மூலம் ஓரளவுக்கு குறைந்த விலையில் அரிசி கிடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், இன்னும் ஓர் ஆயிரம் கடைகளை திறந்து அவற்றின் மூலம் வேண்டிய அளவுக்கு அரிசி கிடைக்கும் படியாக செய்து, அதற்காக அரசாங்கத்திலிருந்து ஏதாவது ஸப்ஸிடி கொடுத்து இந்த விலையேற்றத்தை தடுப்பதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும். புளி வெளியே போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லும் நேரத்தில் வெளியே ஏற்றுமதியாகவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். மிளகாயை எடுத்துக் கொண்டால் ஏறத்தாழ 500 டன் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் மிளகாய் போய்க்கொண்டிருப்பதை ஏன் தடுத்து நிறுத்தக் கூடாது? நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு அதற்கு போதிய அளவு அதிகாரம் இல்லை என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கலாம். அவ்விதமிருந்தால் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் ஆறு மாதம் அல்லது மூன்று மாதம் என்று அனுமதி பெற்று வெளியே போய்க்கொண்டிருப்பதற்குத்தான் அனுமதி கொடுக்கவேண்டும். அவ்விதமில்லாமல் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும், எந்த நேரத்தில் வேண்டுமானால் போய்க்கொண்டிருக்கலாம் என்று இருந்தால், இந்த அரசாங்கத்தில் எட்டு மந்திரிகள் அல்ல, 16 மந்திரிகள் இருந்தாலும் சரி, அல்லது 64 மந்திரிகள் இருந்தாலும் சரி, இவற்றை யெல்லாம் தடுத்து, நல்ல முறையில் செயலாற்ற முடியாது என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே நான் குறிப்பிட்ட கருத்துக்களை எல்லாம் கிந்தித்துப்பார்த்து, அதன் மூலமாக மக்களுக்கு நல்ல முறையில் உணவுப்பொருள்கள் கிடைப்பதற்கு வழி வகை செய்யவேண்டும், அதற்கேற்ற முறையில் அமைச்சர்கள் கொள்கைகளை வகுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதன் மூலம் செயல்பட வேண்டும் என்று இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலம் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

MR. SPEAKER: Mr. Chinnadurai seems to be anxious to speak. I will have to give change to everybody in the order of one from the Opposition and two from the Congress. I hope, Mr. Chinnadurai will get his change before one of the clock. But I cannot definitely say.

* SRI R. SRINIVASA IYER: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானமும் இதற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் திருத்தங்களும் அவசியமில்லை என்ற காரணத்தைக் கொண்டு இவைகளை எதிர்த்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். உணவுப் பொருள்கள் விலையேற்றம் சில எதிர்பாராத காரணங்களினால் தாற்காலிகமாக ஏற்பட்டது. சென்ற வாரம் தான் கவர்னர்

[Sri R. Srinivasa Iyer]

[15th December 1959]

உரையின் பேரில் பேசும்போது உணவு சம்பந்தமாக நிறையப் பேசினோம். அப்படி இருக்கும்போது, சில எதிர்பாராத காரணங்களினால் ஏற்பட்ட விலையேற்றத்தைப் பொருட்படுத்தி இப்போது இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவர வேண்டியது அவசியமில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். இந்தத் தீர்மானம் எதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது? இந்தத் தீர்மானங்களுக்கு ஆதரவாக குறிப்பிடும் புள்ளி விவரங்கள் ஒருவருக்கும் விளங்கவில்லை. சொல்வதையே திரும்பத் திரும்பச் சொல்கிறார்கள். சர்க்கார் எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று சொல்வதில் பிரயோசனமில்லை. சமீபத்தில் ஒரு பத்திரிகையில் “விலை இறங்கிவிட்டது, இறங்கப் போகிறது” என்று அடிக்கடி சொல்லுவதால் மட்டும் போதாது என்று தலையங்கம் கூட எழுதப்பட்டிருந்தது. அதே பத்திரிகையில் இந்த மாதம் 12, 14-ம் தேதிகளின் இதழ்களில், நிருபர்கள் அந்தப் பிராந்தியத்தில் விசாரித்து நெல், அரிசி, புளி, மிளகாய் உள்பட உணவு தானியங்களின் விலைகள் இறங்கி இருக்கின்றன என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். இந்தச் செய்தியை கனம் அங்கத்தினர் பார்த்திருந்தால் அவர் இந்தத் தீர்மானத்தை இங்கே கொண்டு வந்திருக்க வேண்டியதில்லை. நேற்று மாலை மெயில் பேப்பரை அவர் பார்த்திருந்தால், இந்தத் தீர்மானத்தை அவர் பிரேரேபித்திருக்க வேண்டியதில்லை. நெல் ஜாஸ்தியாக ஏற்றுமதியாகக்கூடிய இடங்களாகிய தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் குற்றலம் முதலிய இடங்களில் நெல்லின் விலை மூட்டைக்கு 2-3 ரூபாய் குறைந்திருக்கிறது என்றும், அரிசியின் விலை மூட்டைக்கு 4 ரூபாய் குறைந்திருக்கிறது என்றும், கோளத்திலிருந்து விசாரிப்பவர்கள் இல்லை என்றும் செய்தி வெளியாகியிருக்கிறது. அரிசியின் விலையை 75 நயா பைசாவுக்கு குறைக்க வேண்டும் என்றும், மேலும் சென்னை நகரத்தில் 55 சதவிகிதம் உள்ள நபர்களுக்கு அதே விலைக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும், அதையும் சர்க்கார்தான் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் சொன்னால், உணவு உற்பத்தி பெருகுமா? அவ்வாறு சொன்னால் உற்பத்தியாளருக்கு ஊக்கம் ஏற்படுமா? உணவு தானியங்களை உற்பத்தி செய்யும் ஒருவன் உழவு, நாற்று விடுதல், நாற்றுப் பிடுங்கி நடுவது முதல் கதிர் அறுக்கும் வரையில் என்ன பிரயாசைப்பட வேண்டியிருக்கிறது? அவன் எவ்வளவு கூலி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது? அவன் என்ன லாபத்தை எதிர்பார்க்க முடியும்; இதையெல்லாம் ஆலோசித்து விவசாயிக்கு நியாயமாக இருக்கும் விலையை இந்தப் பொருள்களுக்கு நிர்ணயித்தாலொழிய, உணவு உற்பத்தி பெருகாது. விவசாயிக்கு நியாயமான விலை இல்லாவிட்டால், என்ன உரங்களை எவ்வளவு ரூபாய்க்குக் கொண்டுவந்து கொட்டினாலும் விவசாயிக்கு ஊக்கம் ஏற்படாது. உற்பத்தி பெருகாது. எனவே சர்க்காரின் கொள்முதல் விவசாயிக்கு நியாயமான விலையில் இருக்க வேண்டும். விவசாயிகளின் உண்மையான நிலையை அறிய வேண்டுமானால் கிராம மக்களை விசாரித்துப்பார்க்க வேண்டும். விவசாயிகள், நாற்று நடுவதிலிருந்து கதிர் அறுக்கும் வரையில் அவ்வப்போது

15th December 1959] [Sri R. Srinivasa Iyer]

கூலிகளுக்கு தானியத்தில் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். விவசாய வேலை செய்யும் ஒரு ஆண் பிள்ளை 3 மரக்கால் நெல்லைக் கூலியாக வாங்கி அதை குறைந்த விலைக்கு விற்றால் பிறகு அவன் தனக்கு வேண்டிய மற்ற சாமான்களை எப்படி வாங்கிக்கொள்ள முடியும்? முன்பு நான்கணவிற்கு விற்ற ஒரு முழம் துணி இப்போது ஒரு ரூபாய்க்கு விற்கிறது. இன்று, ஹார்பரில் கூலி வேலை செய்தால் தினசரி மூன்று ரூபாய் கிடைக்கிறது என்று கிராமத்திலுள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பட்டணத்திற்கு வருகிறார்கள். இந்தத் தீர்மானம் கிராம மக்களுக்கு ஊக்கமளிப்பதற்கு அனுசரணையாக வில்லை. சர்க்கார் இதுவரை எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகள் போதாது என்றும் பத்து ஏக்கருக்கு மேல் நிலமுடையவர்களிடமிருந்து உணவு தானியங்களை கட்டாயமாகக் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும் என்றும் இந்தத் திருத்த தீர்மானம் கூறுகிறது. இந்த நடவடிக்கையை எடுத்தால்தான் அதன் பலன் என்னவாக இருக்கும் என்று நாம் பார்க்க வேண்டும். இப்போது விலை இறங்கவில்லையா? நியாய விலைக் கடைகளில் அரிசி குறைந்த விலைக்கு விற்கவில்லையா? இன்று, நியாய விலை கடைகளில் அரிசியை வாங்குவதற்கு ஆட்களே இல்லை என்று கனம் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களே சொல்லவில்லையா? அப்படி இருக்க, விலை ஏறி விட்டது என்று திரும்பத் திரும்பப் பேசுவது கட்சிப் பிரசாரத்திற்காகவே சொல்லப்படுகிறது. பொதுஜனங்களுக்கு இந்த சர்க்காரின் பேரில் ஒரு அருவருப்பு ஏற்படவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடனேயே இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். லோக சபையிலும், ராஜ்ய சபையிலும் மத்திய உணவு மந்திரி உணவுப் பிரச்சனை சம்பந்தமாக நேற்றுவரையில் பேசியிருப்பது ஒன்று பத்திரிகையில் இன்று வெளியாகியிருக்கிறது. உணவுப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கம் தீவிர நடவடிக்கைகளை எடுத்துவருவதாக அவர் கூறியிருக்கிறார். மேலும், நாம் உணவு மண்டலத்திலிருந்து பிரிந்துபோய்விட வேண்டும் என்று சொல்வதில் பிரயோசனமில்லை. நமது ராஜ்யம் இந்தியாவில் ஒரு ராஜ்யம். இதர ராஜ்யங்களுக்கும் நாம் சப்ளை செய்ய வேண்டியதுதான். இப்போது, இந்தியா பூராவிலும் சராசரி உணவு உற்பத்தி ஏக்கருக்கு 830 பவுண்டு. அது நம் ராஜ்யத்தில் 1,360 பவுண்டு. 1955-ம் வருஷம் விலை ரொம்பவும் குறைந்தது. விவசாயிகளுக்குக் கட்டுபடியாகாதென்று அப்போது சர்க்கார் சப்ஸிடி கொடுத்து அதை வாங்கி நியாய விலைக்கடைகளில் விற்க ஏற்பாடு செய்தார்கள். ஆனால் விலை கொஞ்சம் ஏறிவிடவே அந்த நடவடிக்கையை கைவிட்டார்கள். 1959-ம் வருஷ அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ரிப்போர்ட்டில் எல்லா விவரங்களும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. (Report of the Agriculture Department for 1957-58. நாம் முன்பு 48 லட்சம் ஏக்கரில் நெல் சாகுபடி செய்துவந்தோம். இப்போது அது 10 வருஷங்களுக்குள் 56 லட்ச ஏக்கராக அதிகரித்திருக்கிறது. இது 60 லட்சம் ஏக்கராக ஆனால் நமது தேவைக்கும் அதிகமாக அரிசி உற்பத்தியாகும். ஆனால் எவ்வளவு உரங்களைக் கொண்டுவந்து

[Sri R. Srinivasa Iyer] [15th December 1959]

கொட்டினாலும், விவசாயிக்கு நியாயமான விலைக்கு தானியங்கள் விற்காவிட்டால் உற்பத்தி பெருகாது. உற்பத்தியில் ஈடுபடாதவர்கள் உணவு தானியங்களின் விலையைக் குறைக்க வேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. விலையைக் குறைத்தால் இப்போது கிடைக்கும் அரிசி கூடக் கிடைக்காது. விலையைக் குறைக்க வேண்டும் என்று சொல்பவர்கள் உற்பத்தி பெருக என்னென்ன செய்யவேண்டும் என்று ஆலோசனைகள் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் கொடுத்திருக்கும் திருத்தங்களில் 2, 4, 6 ஆகிய திருத்தங்கள் தான் நியாயமானவை. அவர் இவைகளை தீர்மானமாகக் கொடுத்திருந்தால் நான் ஆதரித்திருப்பேன். இவைகளை அவர் முதல் தீர்மானத்தை ஆதரித்து மற்ற திருத்தங்களுடன் சேர்த்து திருத்தங்களாகக் கொடுத்திருப்பதால் இவைகளையும் மற்ற திருத்தங்களுடன் சேர்த்து எதிர்க்க வேண்டியவகை இருக்கிறேன்.

இந்தியா பூராவிலுமாக இப்போது உற்பத்தியாகும் அரிசியை இன்னும் அதிகரிக்க முடியும் என்றும் கோதுமை உற்பத்தியையும் அதிகரிக்க முடியும் என்றும் நிபுணர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது இந்தியாவில் சராசரி ஏக்கருக்கு 843 பவுண்டு அரிசி உற்பத்தியாகிறது. இதை 2,400 பவுண்டாக அதிகரிக்க முடியும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது ஏக்கருக்கு 1,500 பவுண்டு உற்பத்தியாகும் கோதுமையை ஏக்கருக்கு 1,500 பவுண்டாக அதிகரிக்க முடியும் என்றும் நிபுணர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்கு இந்தியா பூராவிலுமே வழிவகுக்க வேண்டும்.

உணவு தானியங்களின் விலையை நிர்ணயிக்க ப்ரைஸ் ஃபிக்ஸேஷன் போர்டு அமைக்கப்படும் என்று மத்திய சர்க்கார் உணவு மந்திரி சொல்லியிருக்கிறார். அந்த போர்டில் எல்லாக் கட்சிகளும் பிரதிநிதித்துவம் பெற வேண்டும் என்று கூட அவர் சொல்லியிருக்கிறார். நம் ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில், சென்ற வருஷம் மத்திய அரசாங்கம் நிர்ணயித்த விலையை நாம் ஒத்துக்கொள்ள முடியாமல் ரொம்பவும் குறைவாக இந்ததால் நாம் அதை அமுலுக்குக் கொண்டுவர முடியவில்லை. இதை நமது அரசாங்கம் உணர்ந்து, நமது ராஜ்யத்திற்கு தனியாக ஒரு ப்ரைஸ் ஃபிக்ஸேஷன் போர்டு தேவை என்று வற்புறுத்த வேண்டும். அத்துடன் . . .

MR. SPEAKER : Since there are many Members wanting to speak, I must insist on the ten minutes' limit being observed by Members strictly.

SRI R. SRINIVASA IYER : After the first bell rings, I have two minutes. If I have not got any more time, I shall not continue my speech.

MR. SPEAKER : I want to give a chance to everybody. When I ring the bell, they must sit down. Otherwise, I will get up and call the next Member.

SRI R. SRINIVASA IYER : One more minute will do for me, Sir.

நெல்லை சர்க்காரே கொள்முதல் செய்ய ஆரம்பித்தால் நெல்லின் விலை கண்டிப்பாக ஏறும், இறங்கவே இறங்காது. அவரவர்களிடம் இருக்கும் உபரியான நெல்லை அவரவர்கள் விற்றுத்தானாகவேண்டும். இப்போது வரப்போகும் அறுவடையை உத்தேசித்து இதுவரை வைத்திருந்த நெல்லை வெளியில் கொண்டுவந்து விற்கிறார்கள். தாற்காலிகமாக ஏற்பட்ட விலை உயர்வைப் பொருட்படுத்திக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள இந்தத் தீர்மானத்திற்கு அவசியமில்லை என்று கூறி இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்க்கிறேன்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : On a point of information, Sir.

MR. SPEAKER : பாயிண்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன் இப்போது ஒன்றும் அனுமதிக்க முடியாது. ஏனென்றால் ஒவ்வொரு நிமிடமும் நமக்கு இப்போது வேல்யுவபிளாக இருக்கிறது. கனம் சாமகிருஷ்ண தேவர் அவர்கள் : . . .

SRI S. RAMAKRISHNA THEVAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்த்துச் சில வார்த்தைகள் பேச முன் வருகிறேன். உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு நாம் அதிகமான பிரயாசை எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்திலே விவசாயிகள் விற்கக் கூடிய விலையை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும், அவர்களுடைய பொருள்களின் மீது ஒரு கட்டுப்பாடு இருக்க வேண்டும் என்று சொல்வது முற்றிலும் பொருத்த மற்ற ஒரு காரியம் ஆகும். ஏனென்றால் விவசாயப் பொருள்கள் நம் நாட்டில் அதிகமாக உற்பத்தியாகி விட்டால், ஒவ்வொரு பகுதியிலும் அதிகமாக உற்பத்தியாகும் நிலைமையை உண்டு பண்ணிவிட்டால் அந்த விலையானது தானாகக் குறைந்துவிடும். அதே நேரத்திலே மற்ற பொருள்களும் அதே மாதிரி—அதாவது விவசாயப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு உபயோகப்படக் கூடிய அத்தனை உதவிப் பொருள்களும்—உற்பத்தி அதிகமானால் இந்த பொருள்களின் விலைகள் தானாகக் குறைந்துவிடும். நான் ஒரு விவசாயி. சாதாரணமாக என்னுடைய நிலங்களிலிருந்து விளைந்த பொருள்களையே பட்டினம் படி 90 படி கொண்ட கலத்தை 3 ரூபாய்க்கு விற்ப்பிருக்கிறேன், அப்போது எந்த கண்ணீரால் இருந்தது? அப்போது எந்த வரம்பு இருந்தது? ஏன் அப்படி விற்க முடிந்தது என்றால் அப்போது நல்ல முறையில் விளைச்சல் இருந்ததால்தான் குறைந்த ரேட்டில் விற்க முடிந்தது. அப்போது மற்ற பொருள்களும் இதே மாதிரி குறைந்த ரேட்டில் கிடைத்தது. அப்படி இருந்ததால்தான் சாதாரணமாக அவர்கள் ஜீவிக்க முடிந்தது. மற்ற உசவிகளும் இருந்தது. இந்த நிலையில் இப்போது இந்த வருஷத்தில் எடுத்துக்கொண்டாலும் நாற்று வேரற்றுப் போன இடங்களில் வேண்டிய தேவைக்கு நாற்று இருக்கும் இடத்திலிருந்து—அதாவது 100 முடிச்சுகள் ஒரு குப்பம்

[Sri S. Ramakrishna Thevar] [15th December 1959]

என்று சொல்வார்கள்—இப்படி ஒரு குப்பம் ஒன்று 6 ரூபாய் அடக்கம் ஆகிறது அந்த கிராமத்திற்குக் கொண்டுபோக. ஒரு ஏக்கருக்கு 18 குப்பம் வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலையில் நாற்றுக்களை கொண்டு போய், பிரயாசைப்பட்டு, உற்பத்தி செய்து வரக்கூடிய விளைபொருள்களைக் குறைந்த விலைக்குக் கொடுத்தால் எத்தனை வருஷம் இம்மாதிரி விவசாயம் செய்ய முடியும்? அவர்கள் நிலை என்னவாகும்? அவர்கள் நாளாவட்டத்தில் கஷணித்துப் போகிறார்கள். நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்த குடும்பங்கள் இப்போது வரி கூட கட்ட முடியாத நிலையில் இருக்கின்றன. விவசாயப் பொருள்கள் நல்ல முறையில் உற்பத்தியானால், அதன் விஷயத்தில் எந்த விதமான கண்ட்ரோலும், வரம்பும் இல்லாது இருந்தால் நாட்டு மக்களுக்கு உணவுப் பொருள்கள் சாதாரணமாகக் கிடைக்கும். இந்த நிலையிலே, எத்தனையோ அபிவிருத்தி அடையக்கூடிய ஸ்தாபனங்களெல்லாம் நாளுக்கு நாள் வளர்ச்சியடைந்து கொண்டிருக்கும்போது, இந்த விவசாயிகளுக்கு மாத்திரம் இம்மாதிரி நிலை ஏற்படுமானால் ரொம்பவும் கீழ்த் தரமான நிலைக்குப் போய்க்கொண்டிருப்பார்கள். ஒரு பகுதி நல்ல முறையில் வருகிறபோது மற்றொரு பகுதி வசதியற்ற நிலையில் இருக்கிறது. இந்த நிலையில் அவர்களுக்கு ஊக்கம் கொடுத்து நல்ல முறையில் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வார்களானால், இப்போது இருக்கக் கூடிய நிலை மாறி ஜனங்களுக்கு நல்ல முறையில் உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்க ஏதுவாகும். ஆகையால் உணவுப் பொருள்களுக்கு எந்த விதமான கண்ட்ரோலோ அல்லது விலை நிர்ணயமோ இருக்கக் கூடாது என்று வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். மற்ற பொருள்கள்—விவசாயத்திற்கு உதவியாக இருக்கக் கூடிய பொருள்கள்—அதிகமாக உற்பத்தியானால், மக்களுக்கு உணவுப் பொருள்கள் குறைந்த விலையில் கிடைக்கும். முன்னர் ரூபாய்க்கு 30 படியாக இந்த நாட்டில் நெல் விற்பனை கொண்டிருந்தே இப்போது இந்த விலையேற்றத்திற்கு என்ன காரணம்? அப்போது மற்ற பொருள்களும் அதே குறைந்த ரேட்டில் கிடைத்ததால்தான் ரூபாய்க்கு 30 படி நெல் கொடுக்க முன் வந்தார்கள். மற்ற பொருள்களெல்லாம்—விவசாயத்திற்கு உதவியாக இருக்கக் கூடிய மற்ற பொருள்களெல்லாம்—விலை ஏறி விட்டதால் விவசாயப் பொருள்களையும் அதிக விலைக்கு விற்க முன் வருகிறார்கள். அப்படி எல்லாப் பொருள்களும் எல்லா இடங்களிலும் ஒரே விதமாக வந்து விட்டால் விவசாயப் பொருள்களும் மற்ற எல்லாப் பொருள்களும் மக்களுக்குச் சாதாரண முறையில் கிடைக்கும் என்று சொல்லிக் கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன்.

SRI K. RAMACHANDRAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கும் முறையில் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். உணவுப் பொருள்களின் விலை வாசியைப் பொறுத்த வரையில் பொதுவாக நான் எதிர் பார்த்ததெல்லாம், ஓரளவு தாற்காலிகமாக இருந்தாலும் எப்படியும் இதனுடைய நிலைமை திருந்தக் கூடும் என்றுதான் நான் எதிர்

15th December 1959]

[Sri K. Ramachandran]

பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். ஆனால், அதை முடிவு செய்யக் கூடிய நிலைமையாக இப்போது நாம் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. ஏனென்றால் இப்போது பருவ மழை ஓரளவு சுமாராகப் பெய்திருக்கிறது பல இடங்களில். அதோடு கூட தஞ்சை முதலிய இடங்களில் குறுவை சாகுபடி முடிந்து விட்டது. இந்த ஒரு நிலையை வைத்துப் பார்க்கும்போது இந்த மாதிரி விலைவாசி அவ்வளவு அதிகமாகக் குறையாத முறையில், குறைந்த அளவுக்குத் தான் குறைந்திருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த புள்ளி விவரங்களிலிருந்து தெரிவதால், இது தாற்காலிகமாக இருக்கக் கூடியதாகச் சொல்ல முடியவில்லை. அதோடு கூட சென்ற சில வருஷங்களாகவே பார்க்கும்போது, இந்த உணவுப் பொருள்களின் விலை சற்று அதிகமாகவே வந்துக்கொண்டிருக்கிறதேயொழிய குறைந்து கொண்டிருப்பதாகச் சொல்ல முடியவில்லை, அல்லது குறைவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதாக வில்லை என்று ஊன்றிப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. இம்மாதிரி இருக்கக் கூடிய விலைவாசியைக் குறைக்க வழிவகைகள் செய்ய வேண்டியிருந்தும், இதிலே கட்சிப் பிரதிகட்சிகளை எடுத்துக் கொண்டு, இவர்களுக்கு நல்லது, அவர்களுக்கு நல்லது என்று இந்தப் பிரச்சனையைப் பார்ப்பது சரியல்ல என்று சொல்லிக்

(Sri T. Karia Gounder in the Chair.)

கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள் இதை இப்படியே வைத்துக் கொள்ளவேண்டும், இது விவசாயிகளுக்கு நன்மை பயக்குகிறது என்று பேசுவது மிகவும் விசித்திரமாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய வாதம், உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு இது நன்மையாக இருக்கிறது என்று சொல்லுவது, மிகவும் வியப்பாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களிலே பல தரப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதிலே பணக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள், அதோடு 2 அல்லது 3 ஏக்கர்கள் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஏதோ எதிர்க் கட்சியிலிருப்பவர்களெல்லாம் உற்பத்தியில் ஈடுபடாதவர்கள் போலும், ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்கள்தான் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டவர்கள் போலும், அதிகமாக விலை கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறுவது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. எதிர்க் கட்சியிலிருப்பவர்களும் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் பல தரப்பட்ட விவசாயிகளைப் பார்க்கிறோம். எப்படி உற்பத்திச் செலவை சரிக்கட்ட முடியும் என்று ஆராய்ந்து பார்க்கிறோம். அந்த நிலையை ஆராய்ந்து பார்த்தாலும் இந்த விலையேற்றமானது அபாயகரமான நிலையில் இருக்கிறது. நகரத்திலும், பட்டணத்திலும் இருக்கக் கூடிய மக்கள் மட்டுமல்ல, விவசாயிகளும் ரொம்பவும் ஆபத்தான நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆரம்பத்தில் நகரங்களிலுள்ளவர்களுக்கு மட்டும் ஃபேர் பிரைஸ் ஷாப் ஏற்படுத்திய போது கிராமங்களிலிருந்து முறையீடுகள் வரவில்லை. இப்போது கிராமங்களில் கூட இந்த நியாய விலைக் கடைகள் ஏற்படுத்த வேண்டும். அவர்களுக்கும் தானியங்கள் குறைந்த விலையில்

[Sri K. Ramachandran]

[15th December 1959]

கிடைக்கவேண்டும் என்ற முறையீடுகள் அமைச்சர் அவர்கள் எனது பகுதிக்கு வந்த போது வந்தது; அதே போல் பத்திரிகையிலும் பார்க்கிறோம். ஆக, இந்த பிரச்னை முக்கியமாகத் தீர்க்கப்படவேண்டிய பிரச்னை; சர்வ கட்சிகளும் சேர்ந்து முடிவு காண வேண்டியிருக்க ஒரு கட்சி எதிர்த்துப் பேசவேண்டுமென்றும் ஒரு கட்சி ஆதரித்துப் பேச வேண்டுமென்றும் எண்ணுவது சரியல்ல என்று நினைக்கிறேன். கவர்னர் அவர்களே கூட இந்த மாதிரி விலை உயர்வது ஆபத்தானது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியினர் விலை உயர்ந்துதான் ஆகவேண்டும் என்று சொல்லுவதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது? ஆகவே, நல்ல முறையில் மக்களுக்கு குறைவான விலையில் உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க நீண்டகாலத் திட்டம் இருக்கிறது. நீண்டகால திட்டமாக உணவு விலையைக் குறைக்கச் சில திட்டங்களைப் போடுவது அவசியம். “பர்டிலைசர்” கொடுப்பது; “இரிகேஷனல் பெசிலிடிஸ்” கொடுப்பது ஆகியவைகள் எல்லாம் நீண்டகாலத் திட்டத்தில் வரும். நம்முடைய பிராந்தியத்தைப் பொறுத்த வரை பல ஆறுகளை நீர்ப்பாசனத் திற்குக் கொண்டு வர வேண்டியிருக்கிறது. “பர்டிலைசர்ஸ்”-ஐப் பொறுத்தவரை நியாயமான குறைந்த விலையில் அதிகமான அளவுக்கு நம்முடைய விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதற்கு வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும். இவற்றை விநியோகிக்கப்படுவதை அதிகமாகப் பயன் படுத்தவேண்டுமென்று பட்டில் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். அந்த முறையில் விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கத்தை அதிகப்படுத்த நீண்டகாலத்திட்டங்களை வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். உடனடியாக இப்போது ஏற்பட்டுள்ள விலை உயர்வைக் குறைக்க என்ன வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்பதைக் கண்டிப்பாக உற்று நோக்க வேண்டும். இன்றைக்குப் பேசிய மத்திய விவசாய அமைச்சர் அவர்களே சொல்லுகிறார்கள்—50 லட்சம் டன் கோதுமை, அரிசி தானியங்களை “பஃபர்” ஸ்டாக்காகச் செய்யப் போகிறேன் என்று. இந்த நிலைமையில் ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்கள் உண்மையிலேயே விலைவாசி அதிகமாகவில்லை; பற்றாக்குறை இல்லையென்று கருதுகிறார்களா?

இன்று இரண்டாயிரம் நியாய விலைக் கடைகளைத் திறந்திருக்கிறார்கள். விலைவாசி இறங்கவில்லை. “ஓப்பன் மார்க்கட்” அதே நிலைமையில்தான் இருக்கிறது. ஆகவே, விலையை இன்னும் அதிகமாகக் குறைக்கவேண்டுமானால் “பஃபர் ஸ்டாக்” பண்ணவேண்டியது ரொம்ப அவசியம். அதையும் இப்பொழுதே தீர்மானிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். குறுவை அறுவடை முடிந்து விட்டது. சம்பா அறுவடை வரப் போகிறது. இப்போதே அதை எடுத்துக்கொண்டால்தான் ப்ரொக்யூர் செய்யவோ லெவி மூலமாகக் கொள் முதல் செய்யவோ, ஏதோ ஒரு முறையில் செய்ய முடியும். முன்பே ஒரு முறை காலந்தவறி சிந்தித்து அறுவடை முடிந்த பிறகு இந்த மாதிரிச் செய்யவேண்டுமென்று முடிவு எடுக்கப்பட்டது.

15th December 1959] [Sri K. Ramachandran]

ஆகவே, இப்போதும் அந்த மாதிரிக் காலந்தாழ்த்தாமல் இதைச் செய்யவேண்டும். இது சரியான தருணம். இந்தத் தருணத்தை விட்டுவிட்டால் பிரச்சனையை சமாளிக்க முடியாத நிலைமை உருவாகிவிடும் என்பதை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். “பீபர்” ஸ்டாக் கண்டிப்பாகக் கட்டி வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்தச் சம்பா அறுவடைக்கு முன்னதாகவே அரசாங்கம் விலை ஏற்றத் தைத் தடுக்கவேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதை அரசாங்கம் கண்டிப்பாக உணரவேண்டும். இரண்டாயிரம் நியாய விலைக்கடைகள் திறந்திருப்பது போதாது. நம் சேர்த்து உணவு கிடைக்கவேண்டுமானால் மேலும் அதிகமான அளவில் நியாய விலைக் கடைகளை திறக்க வேண்டும். உணவு ஸ்டாக் பண்ணிக் கொண்டு விநியோகம் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் “ஓப்பன் மார்க்கட்” டிலும் விலை குறையக்கூடிய நிலைமை உண்டாகும்.

விவசாயச் செலவு அதிகமாக இருக்கும் காரணத்தினால் விலை குறையக்கூடாதென்று சர்க்கார் தரப்பு அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். இந்த விலை ஏற்றத்தினால் உண்மையிலேயே சாதாரண விவசாயிகள் ஒன்றும் பயன் அடையவில்லை. விவசாயச் செலவைக் குறைக்க சர்க்கார் நல்ல பல திட்டங்களைப் போடலாம். “பீபர் டிஸ்சர்” குறைந்த விலையில் கிடைக்கும்படி செய்யலாம். விவசாயக் கருவிகள், விதைகள் முதலியவைகளை அவர்களுக்குக் குறைந்த விலையில் பெற்றுத் தரலாம். அதற்காக பட்ஜெட்டில் எத்தனை கோடி வேண்டுமானாலும் ஒதுக்கட்டும். ஆகவே உணவு தானியங்களின் விலை இந்த முறையில் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவது சரியல்ல. உற்பத்திச் செலவைக் குறைக்கவேண்டுமென்று நானும் வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு சப்ளிடி ஏற்படுத்தி பீபர் டிஸ்சர், விதைகள், உபகரணங்கள் ஆகியவைகளைக் கொடுக்கத் திட்டம் வகுக்கவேண்டும். அதற்காக கடன் உதவி அளிக்கலாம். இப்படிச் செய்தால்தான் கண்டிப்பாக உற்பத்திச் செலவைக் குறைக்க முடியும். இந்த விலை உயர்வினால் உண்மையில் சாதாரண விவசாயிகள் லாபம் அடையவில்லை. சாதாரண விவசாயி தன்னிடம் உள்ள உபரி தானியத்தை யெல்லாம் அறுவடை காலத்திலேயே மார்க்கட்டில் விற்றுவிடுகிறான். பெரிய வியாபாரிகளுக்கும், நிறைய நிலம் வைத்திருக்கக் கூடியவர்களுக்குத்தான் இந்த விலையேற்றத்தினால் பலனடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதை அரசாங்கம் உணரவேண்டுமென்று கூற விரும்புகிறேன். உணவுப் பொருள்களின் விலை இறங்கி மற்றப் பொருள்களின் விலை தானாக இறங்கும். அதற்காக நடவடிக்கைகளை நல்ல முறையில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI N. P. M. CHINNIAH KAVUNDER :

மதிப்புக்குரிய தலைவர் அவர்களே, நான் இந்த தீர்மானத்தை முழு மனதுடன் எதிர்த்து சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். இந்த விலையைக் குறைக்கவேண்டுமென்று மாற்றுக் கட்சி அங்கத்தினர் ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். குறைக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவதிலே ஒரு நியாயம் வேண்டும். நான் ஒரு

[Sri N. P. M. Chinniah Kavunder]

[15th December 1959]

விவசாயி. இந்த விலையைக் குறைக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் உண்மையிலேயே இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு ரொம்பச் சங்கடமாக இருக்கிறது. இந்த விவசாயத்திலே எங்களுடைய நிலைமை எப்படியிருக்கிறது என்று சொன்னால், ஒரு முடை உற்பத்தி செய்வதில் குறைந்த ரேட் 40 ரூபாய் விலை கிடைக்கிறது. 100-க்கு 80 விவசாயிகள் இருக்கும் நமது நாட்டில் விலை குறைந்தால் பாதிக்கப்படும் விவசாயிகள் ரொம்ப அதிகம். இந்த விலையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று எங்கள் ஊர்களில் எல்லாம் கூட ஊர்வலங்களும் கூட்டங்களும் நடந்தன. 12 அணுவுக்கு அரிசி விற்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். $1\frac{1}{2}$ ரூபாய்க்கு விற்கும் போது 1 ரூபாய்க்கு விற்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். 1 ரூபாய் விற்கும்போது 14 அணுவுக்கு விற்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். 14 அணு விற்கும்போது 12 அணுவுக்கு விற்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். சும்மா கொடுத்தால் கூட நல்லதுதான் என்று சொல்லுவார்கள்போல் தெரிகிறது. “ரேஷன்” நடக்கும் போது இடையிலே ஊருக்குப் போனேன். எனக்கு ஒரு ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. உப்பு வாங்கிப் போடலாம் என்று போனேன். 30 படி உப்பு ஒரு மூட்டை கற்பூரம் 70 ரூபாய் 11 அணு ஆயிற்று. 5 அணு குறைத்துக் கொடுத்தால் கூட வாங்கமாட்டேன் என்று சொல்லுகிறான். போன வருஷம் 300 ரூபாய் செலவு செய்தேன். 11 மூட்டை நெல் கிடைத்தது. அந்த நெல்லை என்ன விலைக்குக் கொடுப்பது? அந்த மாதிரி விவசாயிகள் ரொம்பக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். என் வீட்டில் கூட நியாய விலைக் கடை இருக்கிறது. 40, 50 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் கூட அரிசி வாங்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அவர்கள் ரொம்ப வெட்கப்படுகிறார்கள். அந்த மாதிரி நிலைமையில் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். எங்கு பார்த்தாலும் வெள்ளக்காடு என்று பேசப்படுகிறது. எங்கள் மணப்பாறை, புதுக்கோட்டை, பிரதேசங்களில் மழையே கிடையாது. உப்பு வாங்கப் போனால் அது கூட அதிக விலை விற்கிறது. அந்த கடைக்கு வேண்டுமானால் லைசென்சை ரத்து செய்துவிடலாம். அப்போது அது கூடக் கிடைக்காது. விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உரம், உபகரணங்கள் ஆகியவை குறைந்த விலையில் கிடைக்கும்படிச் செய்தால்தான் விலை இறங்குமே தவிர வேறு ஒன்றும் செய்யத் தேவையில்லை. அரை வட்டிச் சட்டம் போட்டு 1,000 ரூபாய்க்கு 2,000 ரூபாய் பாண்டு எழுதி 5,000 ரூபாய்க்கு டிகிரி வாங்கி இப்படியெல்லாம் செய்து 5,000 ரூபாய் முதல் வைத்துக்கொண்டு லேவாதேவி செய்ய ஆரம்பித்தவர்களெல்லாம் இன்று 5 லட்சம், 10 லட்சம் வைத்திருக்கிறார்கள். சில வருஷங்களுக்கு முன்னால் விவசாயிகளுக்கு சாதகமாக இருக்கவேண்டுமென்று சக்கிரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார் அந்தக் காலத்தில் சட்டம் போட்டார். அவர் அப்பொழுது என்ன நினைத்தாரோ அதற்கு நேர்மாறாக இப்பொழுது சட்டம் மாறியிருக்கிறது. எல்லாம் விவசாயின் தலையிலே சுமந்து விட்டது. அதேமாதிரிதான் உணவுப் பொருள்களின் விலையை குறைக்கவேண்டுமென்று ஏதாவது சட்டம் போட்டால் அது தலைகீழாக மாறப்போகிறது. நீங்கள் நினைப்பதுபோல் விலை ஒன்றும் இறங்காது. $1\frac{1}{2}$ ரூபாய்க்குத்தான் கிடைக்கும். மணப்பாறையில் ஒரு விவசாயித் தொழிலாளி இருக்கிறான். அவன்

12 00
noon.

15th December 1959] [Sri N. P. M. Chinniah Kavunder]

தம்பி மில்லில் வேலை பார்க்கிறான் மில்லிலே வேலை பார்ப்பவனுக்கு மாதத்திற்கு 70, 80 ரூபாய் கிடைக்கிறது. விவசாயத் தொழிலாளிக்கு ஒரு மாதத்திற்கு 20 ரூபாய்தான் கிடைக்கிறது. விவசாயம் செய்பவன் அந்த 20 ரூபாய் நிரந்தரமாகக் கிடைத்தால் போதும் என்று அவன் சொல்லுகிறான். ஆனால் மில் தொழிலாளி அந்த 80 ரூபாயும் போதாது என்று கொடி பிடித்துக்கொண்டு போராடுகிறான்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

ஒரே குடும்பத்தில் இருக்கும் இரண்டு பேர்களுக்கும் இவ்வளவு வித்தியாசம் இருக்கிறது. விவசாயியும் 20 ரூபாயை வைத்துக் கொண்டு அவன் பெண்ஜாதி பிள்ளைக்கு சோறு போட்டாக வேண்டும். மில் தொழிலாளியும் 80 ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு குடும்பத்தை நடத்தியாகவேண்டும். விவசாயத் தொழில் இந்த நிலைமையில் இருக்கிறது. ஆகவே, எதிர்க்கட்சியினர் இம்மாதிரி தீர்மானம் கொண்டுவருவதற்குப் பதிலாக விவசாயிகளுடன் ஒத்துழைக்கும் முறையில் விவசாயிகள் உணவு உற்பத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய நீர்ப்பாசன வசதிகள், உரம், விதை முதலியவைகள் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகள் ஆகியவைகளை சர்க்கார் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்திருந்தால் நான்கூட அவரோடு சேர்ந்துகொண்டு அந்தத் தீர்மானத்தை வரவேற்பேன்.

எங்கள் பக்கத்தில் மணப்பாறை சமீபம் ஒரு கிராமத்தில் பம்பு செட்டு போட்டிருந்தாலும், கமலையைக் கட்டித்தான் தண்ணீர் இறைக்கிறான். நஞ்சையில் கொண்டுபோய் கொள்ளு விதைத் திருக்கிறான். கிணற்றில் தண்ணீரே கிடையாது. மிகவும் மட்டமான நிலத்தில்தான் கொள்ளு விதைப்பது வழக்கம். பம்பு செட்டு வைத்து தண்ணீர் இழுத்தால் பக்கத்தில் ஊற்றமே இல்லாமல் போய்விடுகிறது. ஆகையால் கபலையைக் கட்டித்தான் இறைக்கிறான். பம்பு செட்டு போடுவதற்கும், 50 அடி 60 அடி போர் செய்யாமல் தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. விவசாயத் தொழிலாளிக்கு ஒரு நாளைக்கு 10 அணு, 8 அணு கிடைத்தால் போதும் என்று கருதுகிறார்கள். ஆனால் மில் தொழிலாளிக்கு ஒரு நாளைக்கு 2 ஆட்டம், 3 ஆட்டம் சினிமா போகவேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக அவனுக்கு அரிசி ரொம்ப குறைந்த விலைக்குத்தான் விற்கவேண்டும்! அரிசி குறைந்த விலைக்கு கிடைக்க வேண்டுமென்றால், விவசாயம் செய்வதற்கு வேண்டிய சாதனங்கள் குறைந்த விலைக்கு கிடைக்கவேண்டும். விவசாயத்தைத் தவிர எனக்கு வேறு தொழில் தெரியாது.

புளி விலை ஏறிவிட்டது, மிளகாய் விலை ஏறிவிட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்பொழுது ரோடில் இருக்கும் புளியங்காயை யெல்லாம் இரவில் பரித்துக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். கண்டிராக்கடர் 10 பொதி வரும் என்று எதிர்பார்த்தால், 2 பொதி தான் வருகிறது. காயாக இருக்கும்போதே பறித்துவிட்டால் எப்படி பழம் கிடைக்கப் போகிறது? இம்மாதிரியெல்லாம் நடக்கிறது. சாதாரணமாக கடலைப் பயிறுக்கு பூச்சி வராது. இப்பொழுது காலத்திற்கு ஏற்றவாறு புது புது பூச்சிகள் வருகின்றன.

[Sri N. P. M. Chinniah Kavunder] [15th December 1959]

கடலைப் பயிற்றுக்கு பூச்சி வந்தது என்று இதுவரையிலும் எந்தக் காலத்திலும் கிடையாது. 14 அணு விற்பது இப்பொழுது 19, 20 ரூபாய் விற்கிறது, வெட்டிய உடனே. முன்னால் 100 மூட்டை கிடைக்கும் என்றால் இப்பொழுது அதே இடத்தில் 10 மூட்டை தான் கிடைக்கிறது. ஆகையினால், விலை ஒன்றும் குறைந்து விடாது. விலையைக் குறைப்பதற்கு சட்டம் ஏதாவது போட்டால், அது நேர்மாறுகத்தான் போகும். 12 அணு, 14 அணு விற்கும் என்று எதிர்பார்த்தால், $1\frac{1}{2}$ ரூபாய்க்குத்தான் வந்துசேரும். ஆகவே, இம்மாதிரி தீர்மானம் கொண்டு வருவதற்குப் பதிலாக, உற்பத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய வசதிகளை விவசாயிகளுக்கு செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்று ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்திருந்தால், நான்கு எதிர்க் கட்சியினரோடு சேர்ந்து அதை ஆதரித்திருப்பேன். நெல் ஒரு வருஷத்திற்குமேல் வைத்துக் கொண்டால் கெட்டுப்போய்விடும். அது ஒன்றும் இருப்புக் கட்டி வைக்கும் சங்கதி இல்லை. விவசாய உற்பத்திக்கு வேண்டிய சாதனங்களின் விலைகள் குறைந்தால், தானாகவே நெல் விலை குறைந்துவிடும். உள்னே இருக்கிற நெல் அனைத்தும் வெளியே வந்துவிடும். தானாகவே விலை குறையும். ஏதோ எதிர்க் கட்சியினர் இந்த மாதிரி ஒரு தீர்மானத்தை சம்பிரதாய முறையில் கொண்டுவந்திருக்கிறார்களே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை, ஏதோ தொழிலாளிகளிடம் வோட்டு வாங்கவேண்டும் என்று சம்பிரதாய முறையில் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறதே ஒழிய, அவர்களுக்கு விவசாயத்திற்கு வேண்டிய சாதனங்களின் விலை குறையாமல் விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடியாது, விலையை குறைக்க முடியாது என்பது தெரியாதது அல்ல 'உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார், மற்றெல்லாம் தொழுதுண்டு பின்செல்பவர்' என்ற நிலைமை மாறி 'உழுதுண்டு வாழ்வாரே வீழ்வார்' என்ற நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறது. மற்றவர்களெல்லாம் கொம்மானம் அடிக்கிறார்கள். விவசாயத் தொழிலாளிகளுடைய நிலைமட்டும் மாறவில்லை. மிளகாய், புளி விலை ஏறிவிட்டது. எதற்கு எடுத்தாலும் கியூ வரிசை, அரிசி வாங்கினாலும் சரி, சினிமா ஆட்டத்திற்கு போவதாக இருந்தாலும் சரி, பஸ்ஸில் ஏறுவதாக இருந்தாலும் சரி, எல்லாவற்றிற்கும் கியூ வரிசையில்தான் நிற்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு பண்ணையிலே ஒரு ஆள் வேண்டுமென்றால், 20 ரூபாய் சம்பளம் கொடுத்தால் போதாது. அவனுக்கு ஒரு சைக்கிள் கொடுக்க வேண்டும், ஒரு புஷ்கோட்டி கொடுக்க வேண்டும். 5 மணி ஆனால் சினிமா போவதற்கு காசு கொடுக்க வேண்டும். சாதாரண வேலை செய்வதற்கு பண்ணையார் கிடைப்பதே இல்லை. ஏதாவது சொன்னால் உடனே சம்பளம் போதாது என்று சொல்லி கொடியைப் பிடித்துக்கொண்டு 2,000 பேர்கள் வரிசையாக நிற்கிறார்கள். வேலை செய்வதென்றால் கஷ்டம். ஒரு மரத்தைத் தூக்கி அப்பாலே போடவேண்டுமென்றால், உடனே காபிக்கு காசு கொடுக்க வேண்டும், சாயந்திரம் சினிமாவுக்கு பணம் கொடுக்கவேண்டும். இம்மாதிரி நாட்டில் நிலைமை வளர்ந்து கொண்டே போகிறதே ஒழிய, வேறு அல்ல. சினிமா போவதற்கும், கொடி தூக்கிக் கொண்டு கூட்டமாகச் செல்வதற்கும் ஆள் இருக்கிறார்கள். விவசாயம் செய்வது அவ்வளவு கஷ்டமாக இருக்கிறது. 20 மூட்டை நெல்தான் கிடைக்கிறது. ஒரு

15th December 1959] [Sri N. P. M. Chinniah Kavunder]

மூட்டைக்கு 30 ரூபாய் செலவழித்தால்தான் நெல் கிடைக்கிறது. தண்ணீர் கிடையாது. அதுவும் என்னைப்போல் சாமர்த்தியமாக ஏதோ விவசாயம் செய்தால்தான் அவ்வளவு நெல் கிடைக்கும். இல்லாவிட்டால் அதுகூட இல்லை. நிலைமை எப்படியிருக்கிறது என்றால் எவ்வளவு வந்தாலும் போதாதுதான். 80 ரூபாய் வாங்கும் தொழிலாளியும் போதாது என்றுதான் அழுகிறான். 150 ரூபாய் வாங்குகிறவர்களும்தான் அழுகிறார்கள். 1,000, 2,000 ரூபாய் வாங்குகிறவர்களும்தான் அழுகிறார்கள் எவ்வளவு வந்தாலும் திருப்தி அடையப் போவதில்லை. டாடா, பிரீலா, முத்தைய செட்டியார் போன்றவர்களும் போதும் என்று திருப்தி அடைவதில்லை. எப்படியிருந்தாலும் போதாது என்ற குறை இருந்துகொண்டுதான் இருக்கும். 12 அண விறநூல், 11 அண விற்க வேண்டும் என்று சொல்லுவார்கள். 11 அண விறநூல் 10 அண விற்க வேண்டும் என்று கூச்சல் போடுவார்கள். இப்படி 9 அண, 8 அண என்று போய்க்கொண்டே இருக்கும். இதற்கு அளவே இல்லை. விவசாய உற்பத்தி அதிகமாகி மூட்டை 10, 8 ரூபாய் விறநூல் தானாகவே விலை குறைந்து விடும். உள்ளே இருக்கும் நெல் லெல்லாம் வெளியே வந்து விடும். உற்பத்திக்கு வேண்டிய சாதனங்கள் குறைந்த விலைக்கு கிடைக்கவேண்டும். அப்படி இருந்தால் இந்தத் தீர்மானம் கூட தேவையில்லை. ஏதோ சம்பிரதாய முறையிலே இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஏதோ ஒரு நாளைக்கு பொது மக்கள் பணம் இப்படி வீணாகட்டும் என்ற முறையில்தான் இது பலன் அளிக்குமே தவிர, விலையைக் குறைப்பதற்கு பயனளிக்கப்போவதில்லை. விவசாயப் பொருள்களின் விலையை குறைப்பதென்றால் எங்கள் உயிரே போகிறது. ஏதோ இம்மாதிரி பேசிவிட்டால் ஒன்றும் விலை குறைந்துவிடாது. எதை வேண்டுமானாலும் பேசிவிடலாம். எல்லோரும் சேர்ந்து ஒத்துழைத்து விவசாயிகளுக்கு உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கு வேண்டிய சாதனங்கள் குறைந்த விலைக்கு எளிதாக கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். அப்பொழுது தானாகவே விலை குறைந்து விடும். ஆகவே, எதிர் கட்சியினர் ஒத்துழைத்து விவசாய உற்பத்திக்கு வேண்டிய சாதனங்களை குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும், இதற்கு அரசாங்கமும் உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தத் தீர்மானம் அடியோடு கூடாது என்று எதிர்த்து என்னுடைய சிற்றூரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

*SRI T. KARIA GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நண்பர் அன்புமுகன் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் வாழ்க்கைச் செலவைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். நாம் சென்ற வாரம் பூராவும், கவர்னர் பெருமான் உரையின்மீது 5 நாட்களாக உணவுப் பிரச்சனையைப் பற்றித்தான் இங்கு விவாதித்தோம். ஆகவே, இந்தத் தீர்மானம் இப்பொழுது இந்த சட்ட மன்றத்தின் முன் அவசியமா இல்லையா என்ற சந்தேகம் எனக்கு எழுகிறது. அமைச்சர் அவர்களும் கவர்னர் அவர்களின் உரையின் பேரில் நடந்த விவாதத்திற்கு பதில் அளிக்கையில் உணவுப் பிரச்சனையைப்பற்றி விளக்கமாக தெரிவித்துவிட்டார்கள். வாழ்க்கைச்

[Sri T. Karia Gounder] [15th December 1959]

செலவில் ஏற்படுகின்ற சர்க்கார் புள்ளி விவரத்தை ஒட்டிப் பார்க்கும் பொழுது, உற்பத்தி பெருக்கத்துடன் செலவை கணக்கிட்டு சர்க்கார் மக்களுக்கு தெரிவிக்க வேண்டும் என்று நான் மிகவும் பணிவோடு சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உற்பத்திச் செலவைப் பார்க்கும்போது, அந்த செலவானது வாழ்க்கைச் செலவை விட 474-விருந்து, 900 சத விகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்களுக்குத் தெரியாதது இல்லை. ரூ. 100-க்கு வாங்கின உழவு மாடுகள், இன்று 1,000 ரூபாய் கொடுத்தால் கூட கிடைப்பதில்லை. பத்து மடங்கு உற்பத்திச் செலவு பெருகியிருக்கிறது. மாட்டு தீவனத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, இதர உற்பத்திச் செலவை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, அவை பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இப்பொழுது, சமீபத்தில் ஏதோ துரதிர்ஷ்ட வசமாக நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் அடுத்த கூட்டத்திலேயே தயாராக்கப்பட்டு விடும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை விரும்பாது, உச்ச வரம்பை விரும்பாத என் போன்ற மக்கள் இருப்பார்கள் என்பது சொல்லாமலே தெரியும். நாட்டிலே உற்பத்திப் பெருக்கத்தை கவனிக்கும் போது, சர்க்கார் மக்களுக்கு நியாய விலைக் கடைகளை ஏற்படுத்தினார்கள். நியாய விலைக் கடைகளிலேயும் ஒன்றும் சரியாக நடைபெறவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதை ஆராய்ந்து பார்த்தால், அது சர்க்காருடைய பொறுப்பா? மேடையில் பேசும் பட்டினிப் பட்டாளத்தவர்கள், மந்திரிகள் மேல் குற்றம் சாட்டுபவர்கள், வியாபாரிகளைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. வியாபாரிகள் நியாயமாக நடந்து கொண்டிருந்தால் இந்த நெருக்கடி வந்திருக்காது என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை பொதுக் கூட்டங்களில். அப்படிச் சொல்லிருந்தால் நாம் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்த கடமைப்பட்டிருப்போம். அவர்கள் திரட்டிய பட்டினிப் பட்டாளத்தைப் பார்த்தால், சைனக்காரன் கூட பயந்து விடுவான் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, 80 சதவிகிதமுள்ள விவசாயிகள் இந்த நிலையில் இருக்கிறோம். பெரிய விவசாயிகள் கூட வாங்கிய கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியவில்லை. பருவமமை சரியாகப் பெய்யவில்லை. பெய்தாலும், வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்படும் பகுதிகள் இருக்கின்றன. விவசாயம் என்ன என்று தெரியாதவர்கள் இதையெல்லாம் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். ஆற்றில் தண்ணீர் வரவில்லை. பாலாரில் வெள்ளம் இல்லை. காரணம் அந்த இடத்திலே பருவ மழை தவறி விட்டது. பத்து நாளைக்கு மழை இருந்தால் பயிர்கள் நன்றாக விளையும். அப்படி அதிக மழை பெய்தாலும் கஷ்டமாகி விடுகிறது. நோய் விழுகிறது. சர்க்கார் பெருந்துகள் கொடுக்கவில்லையென்றும் பேசப்படுகிறது. உரம் சரிவர விநியோகிக்கப் படவில்லை யென்று சொல்லப்படுகிறது. அதெல்லாம் அமைச்சர் பொறுப்பா, எம்.எல்.ஏ.-க்கள் பொறுப்பா என்று கேட்கிறேன். லைசென்ஸ் கொடுக்கிறோம். எனக்கும் கூட உரம் கிடைக்கவில்லை. கூட்டுறவு முறையில் அனாலும் சரி, மற்ற வகையானாலும் சரி, தொந்தரவு செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் இல்லை. ஆனால் கூட்டுறவு முறையில், பெரிய உத்தியோகஸ்தர்கள் தப்பி செய்யவில்லை. ஐம்பத்தி நான்கு படி கிடைக்கக்கூடிய மூட்டைக்குப்

15th December 1959] [Sri T. Karia Gounder]

பதில், 36 படி மூட்டைதான் கிடைத்தது. அம்மாதிரி நிகழாமல் இருக்க கவனம் செலுத்தியாக வேண்டும். அப்படியில்லாவிட்டால், உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு உற்சாகம் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன்.

விவசாயிகள் கட்டுப்படாத இல்லை. என்பது சதவிகிதம் உள்ள விவசாயிகளுக்கு ரிபேட் கொடுக்க வேண்டும். மற்ற தொழில் களுக்கு மத்திய சர்க்கார் பல கோடி ரூபாய்களை மானியமாகக் கொடுக்கிறார்கள். எங்களுக்கு ஏன் கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். ரிபேட் கொடுத்தால் உணவு உற்பத்திக்கு ஊக்கம் அளிக்க முடியும். மின்சாரத்தைப் பற்றிக் குற்றம் சொன்னார்கள். மின்சாரமானது, எங்கள் ஜில்லாவிலும், மாகாணம் பூராவும் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது, பல பம்பு செட்டுகளுக்காக. அமைச்சரவர்களைக் கூட இந்த சட்ட சபைக் கூட்டத்திற்கு வந்த காலத்தில் இந்த ஏழு நயா பைசாவைக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டேன். அவர்களும், அதைக் கவனிக்கலாம், குறைத்துக் கொள்ளலாம் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். மின்சாரம் தேவையென்று சொல்லும் போது, ஜெனரேட்டர்களை வைத்தும், குத்தா போன்ற பெரிய, பெரிய திட்டங்களைப் போட்டும் மாகாணம் பூராவும் மின்சாரம் சப்ளை செய்யக் காரியங்கள் செய்கிறார்கள். நகரத்தில் வாடும் மக்கள், அவர்களுக்கும், அவர்கள் தொழில்களுக்கும் மின்சாரம் போதவில்லையென்று குறை கூறுகிறார்கள். மின்சாரம் இல்லாதிருந்தால், வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் உற்பத்தியில்லாமல் போயிருக்கும்.

புளியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள், பிரமாதமாகப் பேசப்பட்டது. ஆனால், இவ்வாண்டு புளி 10 பர்சண்ட் கூட விலையவில்லை யென்பதை நன்றாக ரூபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். புளி என்றும் ஏற்றுமதி செய்யப்படவில்லை. அமைச்சரவர்கள் சொன்னது உண்மையானது. புளி விலைச்சல் அதிகமாக இருந்த காலத்தில், விலை நியாயமாக இருந்தது. விலைச்சல் குறைந்ததால், இந்தப் புளி திட்டு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனால் விலை உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது. வியாபாரிகள் பதுக்கி வைத்துக்கொண்டு, சரக்கு கிடைக்காமல் பண்ணியதால்தான் இவை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, ஏற்றுமதியிலோ, சர்க்காருடைய கவனக்குறைவாலோ இந்த விலை உயர்வு ஏற்படவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த நியாய விலைக் கடைகள் வைத்ததன் காரணமாக, இப்பொழுதெல்லாம் எல்லோரும் அரிசி சாப்பிட ஆரம்பித்து விட்டார்கள். 'சர்க்கார் கடை வைத்திருக்கிறார்கள், அரிசி சாப்பிடலாம்' என்ற எண்ணம் வந்ததால், நியாய விலைக் கடைகளிலே அதிகக் கிராக்கி இருக்கிறது என்று பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். . . . (மணியடிக்கப்பட்டது.)

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : On a point of information, Sir.

MR. SPEAKER : இப்பொழுது ஒன்றும் இன்பர்மேஷன் இல்லை. கனம் சின்னதுரை பேசுவார்கள்.

[15th December 1959]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : On a point of order, Sir, கனம் கரிய கௌவுண்டர் பேசும்போது, ஆற்றில் தண்ணீர் போக வில்லை யென்றார்கள். கவர்னர் உரை மீது பேசும் போது, ஏராளமான மழை பெய்திருக்கிறது என்றார்கள். எது உண்மை, எது உண்மையில்லை?

(Sri Karia Gounder rose.)

MR. SPEAKER : There is no point of order. The hon. Member, Sri Karia Gounder need not reply. I have ruled the point of order of the hon. Member Sri V. K. Kothandaraman out of order. The hon. Member Sri P. S. Chinnadurai may now speak.

SRI P. S. CHINNADURAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது உணவு பிரச்சனை நிலை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. உணவுப்பிரச்சனை சம்பந்தமாக இந்த நிலையிலே, சர்க்கார் தரப் பிளருக்கோ, எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கோ கருத்து மாறுபாடு கிடையாது. விலைவாசிகள், அத்தியாவசியமான உணவுப் பண்டங்களின் விலைகள் ஏற்றம் அடைந்திருக்கிறது. அடைந்து வருகிறது என்று நெடு நாட்களாகவே எதிர் தரப்பிலிருந்து கூறப்பட்டு வந்திருந்தாலும், அதை ஒப்புக்கொள்ளாமல் இருந்து, மேலும், மேலும் ஏறிப்போயிருக்கும் இந்த நிலையிலே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களே, இந்த சர்க்காருடைய தலைவர் என்ற முறையிலே, இந்த ராஜ்யத்தின் தலைவர் என்ற முறையிலே, இந்த நிலையை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற பக்குவம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. விலைவாசிகள் ஏற்றம் அடைந்திருக்கின்றன, உணவுப் பண்டங்கள் விலைகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டும் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கைகள் போதுமான பலன் அளிக்கவில்லையென்று கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தில் எதுவும் முரணாகக் குறிப்பிடவில்லை என்பதை அரசாங்கத் தரப்பிலிருக்கிற கனம் அங்கத்தினர்கள் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தில் என்ன குறைபாடு இருக்கிறது? விலைவாசி ஏற்றம் அடைந்திருக்கிறது, அதற்கு சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகள் தோல்வி அடைந்து விட்டன என்பதுதான். அது உண்மை இல்லை? இதனை அரசாங்கத்தரப்பினர் ஏற்றுக் கொள்ள வில்லையா? அதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும்போது சர்க்கார் தரப்பிலிருந்து பேசுகிற கனம் அங்கத்தினர்கள் ஏன் இதை எதிர்த்துப் பேசுகிறார்கள் என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அரசாங்கம் அவர்களே இதற்கு தக்க சமாதானம் கூறுவார் என்று எதிர் பார்க்கிறேன். அன்றாட அத்தியாவசிய உணவு பண்டங்களின் விலை உயர்ந்தால் ராஜ்யத்திலுள்ள மக்கள் கூக்குரல் போடுகிறார்கள். அதனைப்பற்றி குறைபட்டிக்கொண்டால் அது சரியாகாது என்று நான் எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். மக்கள் போடுகிற கூக்குரல் எல்லாம் அரசாங்கத்தை எதிர்த்து அல்ல. அரசாங்கத்தால் கூட்டுகாட்டுப்பாடு செய்ய முடியாத நிலைமையில் விலைவாசி போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அதைத் தடுக்க தக்க பரிகாரம் காணப்படவில்லை, அதைப்பற்றி சிந்திக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான்

15th December 1959]

[Sri P. S. Chinnadurai]

அவர்கள் கூக்குரல் போடுகிறார்கள். அதை அரசாங்கத்திற்கு எதிராக பெரும் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள் என்று எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. ராஜ்யத்திலுள்ள மாற்றுக் கட்சிகள் மாத்திரம் அல்ல, ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் இதை எதிர்க்கவில்லையா? அவர்களிடத்திலும் இப்படிப்பட்ட கூக்குரல் இருக்கிறது. இதைப் பற்றி அரசாங்கமே சொல்லுகிறது. விலைவாசிகள் உயர்வதைத் தடுக்க அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை பலன் அளிக்கவில்லை என்று எல்லோருக்குமே நன்றாகத் தெரிகிறது. அதையே ஏன் திருப்பித் திருப்பி சொல்ல வேண்டும் என்று கனம் ஸ்ரீ நிவாச அய்யர் சொல்கிறார். மறுபடி மறுபடி பேசி என்ன செய்வது என்று கேட்கிறார். பசோவிட்டால் பிரச்சனை தீர்ந்து விடாது விலைவாசிகள் உயராமல் இருந்தால் யாரும் அதைப்பற்றி பேச மாட்டார்கள், உணவு பண்டங்களும் அதிகமாக விலை ஏறியிருப்பதால்தான் அதைப்பற்றி எல்லோரும் பேசுகிறார்கள். விலைவாசிகள் உயர்ந்து விட்டதால் தான் எல்லோரும் கவலைப்பட்டிருக்கிறார்கள். மக்கள் இவ்வாறு பேசித்தான் ஆக வேண்டியதாக இருக்கிறது.

MR. SPEAKER : ஒரே ஒரு நிமிஷம். கனம் அங்கத்தினர்கள் கேட்டுக்கொண்டபடி சபை இரண்டு மணி வரையில் உட்காரும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மந்திரிகளும் ஒப்புக்கொண்டு விட்டார்கள். ஒன்றரை மணிக்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய பதிலைச் சொல்ல ஆரம்பிப்பார் என்பதை சபைக்குத்தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : அதனால் எனக்கு அதிகப்படியாக ஐந்து நிமிஷங்கள் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : ஐந்து நிமிஷங்கள் கொடுக்க முடியாது. இன்னும் அநேக அங்கத்தினர்கள் பேச வேண்டியதாக இருக்கிறது.

SRI P. S. CHINNADURAI : குறைந்தது இரண்டு நிமிஷங்களாவது அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும். இந்த இடையூரை எடு செய்வதற்காக.

விலைவாசிகள் ஏற்றம் அடைந்து இருப்பதற்குக் காரணம் பொதுவாக வளர்ந்து வரும் பொருளாதார நிலை என்றும் சிலர் குறிப்பிடுகிறார்கள். வளர்ந்து வரும் பொருளாதார விளைவினாலும், பல அபிவிருத்தி திட்டங்களினாலும் விலைவாசி உயர்ந்து வருகிறது என்றும் கூறுகிறார்கள். எந்த அளவுக்கு தேசிய வருமானம் அதிகரித்துக்கொண்டு வருகிறதோ அந்த அளவுக்கு விலை வாசிகளும் உயர்ந்து கொண்டு வருகிறது என்றும் குறிப்பிடுகிறார்கள். தனி நபர் வருமானம் உயர்வதாலும் விலைவாசி உயருகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த அளவில் தனி நபர் வருமானம் உயர்வதாகத் தெரியவில்லை. அதனால்தான் இப்படிப்பட்ட கூக்குரல் மக்களிடையே கிளம்பி இருக்கிறது. ஆகவே விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதற்கு இரண்டு விதமான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒன்று இதற்கு உடனடியாக பரிகாரம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். மற்றொன்று நிரந்தரமான பரிகாரம். நிரந்தரமான பரிகாரம் என்னவென்றால் உணவு பண்டங்களின்

[Sri P. S. Chinnadurai] [15th December 1959]

உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். உற்பத்தியைப் பெருக்கினால் தான் நிரந்தரமான பரிகாரம் காண முடியும். நமது ராஜ்யத்தில் தேவையான உணவுப் பொருள் உற்பத்தியாகிறது என்று புள்ளி விவரங்கள் சொல்லுகிறது. அந்தப் புள்ளி விவரங்கள் எல்லாம் அரசாங்கம் கொடுத்த புள்ளி விவரங்கள்தான். அதை மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டு சமாதானம் அடைந்து விடக்கூடாது. மேற் கொண்டு விளைச்சலுக்கு வழி காண வேண்டும். அதிகப்படியான விளைச்சலுக்கு நிபுணர்கள் பரிகாரம் சொல்லுகிறார்கள். உதாரணமாக ஜப்பானிய முறையைக் கடைப்பிடித்து விளைச்சலை அதிகரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஜப்பானிய முறையை கடைப்பிடித்தால் ஏக்கருக்கு 90 பவுண்டு அதிகமாக விளைச்சலை எதிர் பார்க்கலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். வேண்டிய அளவுக்கு ரசாயன உரத்தை பயன்படுத்தலாம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஒரு ஏக்கருக்கு 100 பவுண்டு ரசாயன உரம் போட்டால் சாதாரணமாக விளையக்கூடியதை விட அதிகமாக 200 பவுண்டு விளைச்சல் கிடைக்கும் என்று நிபுணர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இதைப்பார்த்து நாம் அனைவரும் அதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே இது விஷயத்தில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. விளைச்சல் இருக்கக்கூடிய 52 லட்சம் ஏக்கரில் 14 லட்சம் ஏக்கரில்தான் ஜப்பானிய முறையில் சாகுபடி செய்யப்படுகிறது என்றும் அதுதான் அமுலில் இருக்கிறது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. பாக்கி இருக்கக்கூடிய 38 லட்சம் ஏக்கரில் என்ன இந்த சாகுபடி முறை வரவில்லை. வெற்றி இருக்கிறது என்று சொல்லும் போது அதை என் இந்த 38 லட்சம் ஏக்கருக்கும் கொண்டு வரவில்லை. ரசாயன உரம் தேவையைப் பார்க்கும் போது அது சப்ளை செய்யப் படுவதைப் பார்த்தால் அதை எட்டிப் பார்க்க முடியாமல் இருக்கிறது. இதை சரியானபடி விநியோகிக்க திட்டம் போட வேண்டியது அரசாங்கத்தினுடைய கடமை இல்லையா. அரிசி தேவையாக இருப்பதோடல்லாமல் புஞ்சை தானியங்களும் அதிகப்படியாக தேவையாக இருக்கிறது. புஞ்சை தானியங்களும் மிக அத்தியாவசியமாக வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே புஞ்சை தானிய விளைச்சலையும் அதிகரிக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. இதிலும் முக்கியமான கவனம் செலுத்த வேண்டும். இப்பொழுது சுமார் 45 லட்சம் ஏக்கர் புஞ்சை புறம்போக்கு நிலங்களாக இருக்கிறது. அவற்றை சாகுபடிக்குக் கொண்டு வருவதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. எந்த அளவில் அதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவற்றில் ஒரு சதவிகிதம் நிலம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறதா? அது சரியானது அல்ல, அப்படிக் கொண்டு வராமல் இருப்பது. குறைந்த பட்சம் 20 சதவிகிதமாவது கொண்டு வரப்பட்டிருக்க வேண்டும். இதை யெல்லாம் சர்க்காருடைய புள்ளி விவரங்களிலிருந்து எடுத்துச் சொல்லுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு மின்சாரம் விவசாயிகளுக்கு அத்தியாவசியமாக இருக்கிறது. மின்சார அபிவிருத்தியில் அரசாங்கம் மிகுந்த அக்கரை காட்டி வருகிறார்கள். ஆனால் அதை விநியோகம் செய்யும் போது குறைந்த விலைக்கு

15th December 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து உதவ வேண்டும். அதன் கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது ஏழு நயா பைசாவுக்கு மின்சாரம் சப்ளை செய்கிறார்கள். அந்தக் கட்டணத்தைக் குறைத்து நான்கு நயா பைசாவுக்குக் கொடுக்கும் படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படிக் குறைந்த கட்டணத் திற்கு சப்ளை செய்யவேண்டும் என்று சர்க்காரை மிகவும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

அது போக உடனடியாக பரிகாரம் காண்பது என்பதைப்பற்றி குறிப்பிடும்போது, மண்டலமாக இருந்துதான் ஆக வேண்டும் என்ற நிலைமையில் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து நமக்கு எவ்வளவு தேவையோ அவ்வளவையும் பெறுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். நமக்கு 2½ லட்சம் டன் தேவையாக இருக்கிறது என்று கூறப்படுகிறது. அது குறைந்த பட்சம் என்றும் கூறப்படுகிறது. குறைந்த பட்சம் 4½ லட்சம் டன்னாவது வாங்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதற்கு உரிய ஏற்பாட்டை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும்.

சர்க்காரே விநியோகிப்பதைப் பார்த்தால் அதில் எவ்வளவோ குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. சென்னை நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு குடும்பத்திற்கு 24 பவுண்டு டியூசி.எஸ். மூலமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. என்பகுதி கிராமங்களில் பார்த்தால் ஒரு குடும்பத்திற்கு ஒரு பவுண்டு வீதம் தான் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த அடிப்படையில் கொடுக்க வேண்டும் என்று அங்குள்ள தாசில்தார் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார். இது நியாயமா என்று கேட்கிறேன். நகரத்தில் கொடுக்கக்கூடிய 24 பவுண்டு எங்கே கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய ஒரு பவுண்டு எங்கே? இது நியாயமான விநியோகமா என்று கேட்கிறேன். இப்பொழுது கிராமங்களில் அதிகப்படியாக காபி, ம அருந்துகிறார்கள். அவர்களிடையே அவைகள் இப்பொழுது சாதாரணமாக பழக்கமாகி இருக்கிறது. கனம் சின்னையா கவுண்டர் விலைவாசிகளை குறைக்க வேண்டும் என்று சொன்னார். விவசாயிகள் வாங்கக்கூடிய ரசாயன உரம், விவசாயக்கருவிகள் எல்லாம் அதிக விலைக்கு விற்கப்படுகிறது. அவற்றை அவர்களால் வாங்க முடியவில்லை. அதனால் அவர்கள் கவலைப்படுகிறார்கள். அந்தக் கவலையைப் போக்க வேண்டும். குறைந்த விலையில் அவர்களுக்கு வேண்டிய கருவிகளை சப்ளை செய்ய வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் தான் என்னுடைய திருத்தம் இருக்கிறது. என்னுடைய திருத்தம் எல்லாம் விவசாயிகளுக்கு சௌகரியமான அளவில்தான் இருக்கின்றன. ஆனால் எதிர்கட்சியில் உள்ளவர்கள் இந்த தீர்மானத்தை ஆதரிக்கும் அளவில் அரசாங்கத்தையே அடியோடு எதிர்ப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். சர்க்காரை எதிர்க்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வரவில்லை. கட்சி உணர்ச்சிக்கு இடம் கொடுக்காமல் தான் திருத்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினர்களை பணிவோடு வேண்டிக்கொள்கிறேன். சர்க்கார் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்ற அடிப்படையில் ஒரு கண்டனத் தீர்மானமாக

[Sri P. S. Chinnadurai]

[15th December 1959]

இதைக்கொண்டு வரவில்லை. சர்க்கார் எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளுக்கு உதவியாக இருக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தான் இந்தத் தீர்மானமும் அதற்கு திருத்தங்களும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சர்க்காரே தாங்கள் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கை தோல்வியுற்று விட்டது என்று நினைக்கக்கூடிய அளவில் இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இனிமேல் எந்த முறையைக் கையாள வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலமும், அதற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் திருத்தங்கள் மூலமும் எதிர்கட்சியிலிருந்து கூட சர்க்காருக்கு உதவி வருகிறது என்பதை சர்க்கார் தரப்பிலுள்ள கனம் அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும், வேறு வகையாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று பணிவோடு வேண்டிக்கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இத்துடன் என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR :

12-30
p.m.

கனம் உப தலைவர் அவர்களே, உணவுப் பிரச்சனையைப்பற்றி இங்கே ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவந்து அதை இங்கே விவாதிப்பது மிகவும் அவசியமானதுதான். இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்டவர்கள் என் அபிப்பிராயத்தில் பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஸ்ரீ சின்னதுரை அவர்கள் சொன்னதுபோல சர்க்காரைக் கண்டிக்க இந்தப் பிரேரணை கொண்டு வந்திருப்பதாக யாரும் நினைக்கக்கூடாது. இந்தப் பிரச்சனையை சமாளிப்பது என்பது மிகவும் கஷ்டம். இந்தப் பிரச்சனையை நல்ல முறையில் சமாளிப்பதற்கு வேண்டிய யேசானைகளை சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்லி அவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டும் என்பதுதான் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தவருடைய, இந்தத் தீர்மானத்தில் கலந்துகொண்டு பேசுபவர்களுடைய நோக்கமாக இருக்கிறது. அதில் சந்தேகம் இல்லை. அதுவும் நமது உணவு அமைச்சர் அவர்கள் முன்பு மராமத்து இலாகா அமைச்சராக இருந்து சிறப்பான முறையில் பணியாற்றியவர். நாம் இப்போது மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்து 2½ லட்சம் டன் தானியம் வாங்கலாம், விநியோகிக்கலாம். கொள்முதல் செய்யலாம். இது எல்லாம் இந்த ராஜ்யத்தினுடைய உணவுப் பிரச்சனையை நிரந்தரமாகத் தீர்க்க உதவி செய்யாது. இதற்கு என்ன வழி என்றால் மூன்று திட்டங்கள்தான் இருக்கின்றன. அதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் ஒன்று கூடச் சொல்லவில்லை. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அதைப் பரிசீலிக்கலாம் என்று கூடச் சொல்லவில்லை. இதுவும் இப்போது கொள்ளிடம், காவேரியில் வெள்ளம் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. மெட்ராஸ் மெயிலில்கூட போட்டோ எடுத்து நான்கைந்து மாதங்களாகவே இப்படி வெள்ளம் அணைக்கு மேலாக வழிந்து கொண்டிருக்கிறது, இப்படி இருந்தால் அணைக்கே ஆபத்து வரலாம் என்று நான்கைந்து நாட்களுக்கு முன்பாக வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பார்த்த பிறகுதான் இப்படி நான்கைந்து மாதங்களாக வெள்ளம் போய்க்கொண்டிருப்பது எனக்குத் தெரிந்தது. நான்கைந்து வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை தண்ணீர் தட்டு ஏற்படலாம். அதைப்பற்றிக் கவலையில்லை. நடுவில் மூன்று வருஷங்கள் வெள்ளம் உண்டாகி, வீணாகக் கடலில் போய் விடுகிற

15th December 1959] [Sri M. A. Muthiah Chettiar]

தண்ணீரை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளத் தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். காவேரியில் இரண்டு அணை கட்டினால் போதும். அந்தத் தண்ணீரைத் தேக்கி புதுக்கோட்டை, திருச்சி முதலிய பக்க இடங்களில் எல்லாம் நன்றாகச் சாகுபடி செய்வதற்கு அது மிகவும் பயன்படும். பள்ளாணிங் கமிட்டியில் இதை எடுத்துச் சொல்கிறேன் என்று அமைச்சர் சொன்னால் போதும். அதுவே மிகுந்த திருப்தியாக இருக்கும். இன்னும் கிருஷ்ண பெண்ணையாறு ஸ்கீம் இருக்கிறது. இந்தத் திட்டமும் மிகவும் முக்கியமானது. இதற்கே ஒரு தூறு, தூற்றைம்பது கோடி ரூபாய் செலவாகும். அப்புறம் பெரியார் திட்டம் இது 20 கோடி செலவாகலாம். இந்த கிருஷ்ண பெண்ணையாறு திட்டத்தினால் தென்னாற்காடு, வடாற்காடு முதலிய பகுதிகள் எல்லாம் நன்றாக வளம் பெறும். அதுபோலவே ராஜ பாளையம் பக்கத்தில் அந்தத் திட்டத்தை எடுத்து நிறைவேற்றினால் திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம் ஜில்லாக்கள் வளம் பெறும். ஈரோடுக்குக் கிழக்கே காவேரியில் அணை கட்டினால் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவின் சில பாகம், திருச்சிராப்பள்ளிக்குத் தெற்கே முதலிய இடங்களில் நன்றாகச் சாகுபடி செய்ய முடியும். மைசூர் ராஜ்யத் திற்குச் சொல்லிவிடுங்கள். அவர்கள் இப்போது கொடுக்கிறபடி, அவர்கள் அணை நன்றாகத் தேங்கி, வழிகிற ஜலத்தைக் கொடுத்தால் போதும், அதற்காக அவர்கள் கிரமப்படி வேண்டாம், நமக்கு இருக்கிற மழை வெள்ளத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டே இந்தத் திட்டத்தைச் சரியாகச் செய்துவிட முடியும். நான் ஒன்றும் கணக்குப் போட்டுப் பார்க்கவில்லை. இருந்தாலும் இந்தத் திட்டத்திற்கு எல்லாம் சுமாராக இருநாறு, இருநூற்றைம்பது கோடி ரூபாய் செலவாகலாம். உத்தேசமாகத்தான் சொல்கிறேன். இப்போது வடக்கேதான் இந்த மாதிரி கோடிக்கணக்கில் செலவிடுகிறார்களே தவிர இங்கே அப்படிச் செலவு செய்வது கிடையாது. மத்திய சர்க்கார் இந்த மூன்று திட்டங்களையும் நிறைவேற்றிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்துவதுதான் நம் சர்க்காரின் கடமை. மந்திரி பத்தவத்சலம் மராமத்து இலாகா மந்திரியாக இருந்து ஆற்றியிருக்கும் பணிகளை எல்லாம்விட இப்போது இந்த மூன்று திட்டங்களையும் நிறைவேற்ற முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால் மிகவும் பெருமையாக இருக்கும். கனம் கக்கன் மராமத்து மந்திரியாகவும், கனம் காமராஜ் முதல் மந்திரியாகவும், கனம் ராமையா மின்சார இலாகா மந்திரியாகவும் இருக்கிற காலத்தில் இந்தத் திட்டம் வரவில்லை என்றால் அப்புறம் மக்களுக்கே நம்பிக்கை இல்லாது போகும். ஒன்றிரண்டு வருஷங்களுக்குள் இந்தத் திட்டம் வந்துவிடவேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. வரவும் முடியாது. உடனடியாக கிருஷ்ண பெண்ணையாறு திட்டத்திற்கும், ராஜபாளையம் திட்டத்திற்கும் எஸ்டிமேட் தயாரிக்க தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே ஈரோட்டுக்குக் கிழக்கே அணைகட்ட ஏற்பாடு செய்யலாம். அதுவும் இப்போது மெட்ராஸ் மெயிலில் தொடர்ந்தாற்போல வருஷத்தில் நான்கு மாதங்களுக்கு மேல் மேட்டூர் அணையில் வெள்ளம் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்கிற செய்தியை எல்லோரும் பார்த்திருக்கலாம். இந்த

[Sri M. A. Muthiah Chettiar] [15th December 1959]

சமயத்தில் இதை வற்புறுத்துவது மிகவும் அவசியம். நாம் இன்னும் இதைப்பற்றிச் சொல்லவேயில்லை. டெல்லியில் உள்ளவர்களுக்கு நாம் இதை வற்புறுத்திச் சொல்லி, அவர்கள் இதை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டால் ப்ரொடெஸ்ட் பண்ணவேண்டும். இந்தக் காரியம் நிறைவேறினால்தான் நமது ராஜ்ய உணவுப் பிரச்சனை நிரந்தரமாகத் தீரும் என்று சொல்லிக் கொண்டு நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI S. NAGARAJA MONIGAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் இரண்டு விஷயங்களைச் சொல்வது அவசியம் என்று கருதுகிறேன். முதலாவது இந்தத் தீர்மானமே எனக்குச் சரியாக விளங்கவில்லை.

“This House is of opinion that the measures taken by the Government to arrest the upward trend in the price of Food-grains and other essential articles have failed to achieve the objective....”

ஒரு வகையில் சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் எல்லாம் தோல்வி அடைந்துவிட்டது என்று திட்டவாட்டமாகத் தீர்மானம் சொல்கிறது. அடுத்த அடியில் வேறு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பது இந்தத் தீர்மானத்தில் இருக்கும் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் அது சொல்கிறது.”

“... and therefore recommends to the Government to take effective steps to prevent speculative activities of vested interest and to ensure supply of foodgrains to the public at reasonable prices, at the same time ensuring fair price for the Agriculturists.”

விவசாயிகளுக்குத் தக்க விலை இருக்கவேண்டுமென்று இந்தத் தீர்மானத்தில் கண்டிருப்பது வரவேற்கத் தக்கது. அதைப்பற்றி மெம்பர்கள் பேசியது இப்போதைக்கு அவசியம் இல்லை என்பது என் அபிப்பிராயம். அடுத்தபடியாக இந்தச் சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் எல்லாம் தோல்வி அடைந்து விட்டது என்று திட்டவாட்டமாகச் சொல்லிவிட்டு, இனி தக்க நடவடிக்கைகளைச் சர்க்காரே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாக இந்தத் தீர்மானம் சொல்வதுதான் விசித்திரமாக இருக்கிறது.

வட்டார உணவு மண்டலத்தில் நமது ராஜ்யம் இருப்பது இனி சரிப்படாது என்பது அவர்களுடைய கருத்து. சர்க்காருக்கும் ஒருவகையில் அந்தக் கருத்து இருக்கிறதென்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் கடைசி வரையில் சர்க்காருடன் ஓடத்தில் வருவார்களா என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மலையாளம், கன்னடம், தெலுங்கு, தமிழ் ஆகியவை ஒன்று சேர்ந்த இன்பத் திராவிடம் கனிகின்ற நாள் என்றே எனக் கனவு காணுகின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர்கள் உணவுப் பிரச்சனையிலாவது இவை நான்கும் ஒன்றாகச் சேருகின்ற வாய்ப்புக் கிடைத்ததே என்று சந்தோஷப்படுவார்கள் என்று எண்ணியோ என்னமோ நமது சர்க்கார் இந்த ஜோனல் கவுன்சிலுக்கு ஒப்புக்கொண்டுவிட்டார்கள். அவர்கள் காணுகின்ற

15th December 1959] [Sri S. Nagaraja Monigar]

இன்பக் கணவு நாடு கிடைக்காவிட்டாலும் இந்த நிலையிலாவது இன்றையதினம் உணவு சம்பந்தப்பட்டவரையில் கிடைத்ததைப் பெருமையாகக் கொள்ளலாம். ஆனால் முத்தையா செட்டியாரைப் போன்றவர்கள் வடக்கே தெற்கே என்று பேசுவது எனக்குப் புரியவில்லை. ஆனால் இன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரும்கூட உணவு மண்டலத்தில் சேர்ந்தோம், இனி ஏன் பிரிந்து போகக்கூடாது என்கிறார்கள். இதற்குக் கூடவா சுயராஜ்யம் கிடையாது என்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சுயராஜ்யம் வழங்குவது என்றால் நாளைக்கு மலையாளத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பட்டினி கிடப்பதற்குக்கூடவா எங்களுக்கு சுயராஜ்யம் இல்லை என்றுதான் கேட்கவேண்டி வரும். நண்பர்கள் தவறாக எண்ணிக் கொள்ளக்கூடாது. சபாநாயகர் மூலமாகச் சொல்கிறேன். பட்டினிப் பட்டாளமாக, ஓட்டலில் சென்று எச்சில் எடுக்கவும், டேபிள் துடைக்கவும் கூடவா எங்களுக்கு சுயராஜ்யம் கிடையாது என்கிற அளவில் உணவு மண்டலம் ஒன்றுமில்லாமல் ஒவ்வொன்றும் தனியாகப் பிரிக்கப்படுமானால்

SRI P. U. SHANMUGHAM : On a point of order மலையாளி சமூகத்தை ஹோட்டல்களில் எச்சில் எடுக்கவும், டம்ளர் துடைக்கவும், டேபிள் துடைக்கவும் இருக்கிறார்கள் என்று இழிவுபடுத்திச் சொல்வது முறையா? அப்படி இந்த மன்றத்தில் பேசுவது முறையாகுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : தயவு செய்து அங்கத்தினர் அவர்கள் அந்த பதத்தை வாபஸ் வாங்குவது நல்லது. நான் அப்பொழுதே சொல்லலாமென்று நினைத்தேன்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : வாங்கிக் கொள்கிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : The Hon. member has not withdrawn the statement.

DEPUTY SPEAKER : வாபஸ் வாங்கிக் கொள்கிறேன் என்று சொன்னார்.

* **SRI S. NAGARAJA MONIGAR :** நல்ல தமிழில் சொன்னேன். மறுமுறையும் இன்னும் எந்தத் தமிழில் சொல்ல வேண்டுமோ அப்படிச் சொல்கிறேன். நான் வாபஸ் வாங்கிக் கொண்டேன்.

என் கருத்து, அந்த உண்மையை அங்கத்தினர்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்களா என்று அறியவே அல்லாமல், புள்ளி விவரங்களால் தப்பி விடவில்லை என்று முன்பு ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார், அதேபோல், நான் சொன்ன சொல்லில் வித்தியாசம் இருந்தால் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். நான் தப்பிவிட விரும்பவில்லை.

[Sri S. Nagaraja Monigar] [15th December 1952]

ஆனால் நான் சொல்வதின் கருத்தை அவர்கள் உணரவேண்டும். அந்த நாட்டு மக்கள் பட்டினியால் சாவதை அவர்கள் வரவேற்கிறார்கள்? இந்த சுயராஜ்யத்தினால். கேரளத்தில்

DEPUTY SPEAKER : நம் மாகாணத்தைப் பற்றித்தான் பேச வேண்டும். கேரள மாகாணத்தைப் பற்றி பேசக்கூடாது.

*** SRI S. NAGARAJA MONIGAR :** 2¾ வருடங்களாக, உணவு விலை ஏறியிருக்கிறது. அதைக் குறைக்க வேண்டுமென்று நாம் சொல்லி வருகிறோம், என்று சொன்னார்கள். அதற்கு முன்னால் கூட விலை ஏறியிருக்கிறது, ஒரு வருட காலமாக. ஆகவே, திடீரென்று, இது மக்களை பாதிக்கக் கூடிய காரியம், அதற்கு ஒரு தீர்மானம் என்று வரும்போது, இதைப்பற்றி நாம் பேசித் தீர்க்க வில்லையா என்று பார்க்கும்போது இதை ஒரு பழம் பிரச்சனை என்றுதான் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். எத்தனை பட்ஜெட்டுகள், எத்தனை முறை விவாதித்திருக்கிறோம். ஆனால் உணவுப் பொருள்களின் விலை, அதிக விலையில் விற்பதை சர்க்காரோ அல்லது யாரும் ஆமோதிக்கவில்லை. ஆனால் விவசாயிகளுக்கு கூடுதல் விலை கிடைக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். அதில் ஆட்சேபிப்பதற்கு ஒன்றும்மில்லை. ஆனால் விலைகள் இறங்குவதற்கு என்ன செய்யவேண்டும், புளி விலையை இப்படி, இறக்கி இருக்க வேண்டும், இப்படிச் செய்ய அரசாங்கம் தவறிவிட்டது என்று கூறியிருந்தால் அது வரவேற்கத் தக்கதாயிருக்கும். 1¾ லட்சம் ஒரு கூட்டுறவு சொஸைட்டியில் சிதம்பரத்தில் உணவுத் தானியம் பாழாகிவிட்டதென்று சொன்னார்கள். சர்க்கார் செய்யும் முறை சரியல்ல என்றும் சொன்னார்கள். ஒத்துழைப்பு இருந்தால்தானே. ஒரு புறம் ஒத்துழைப்பு தருகிறோம் என்று பேசிவிட்டு அதற்கு நேர் எதிராக இன்னொரு பக்கத்தில் வேலை செய்யும்போது சர்க்கார் என்ன செய்ய முடியும்? அந்த கூட்டுறவு சங்கத்தில் உள்ளவர்கள் ஸ்டைக்கர் அல்ல. அங்கு மோசடி செய்தவர்கள் திராவிடர்கள் தான், தூய தமிழர்கள்தான். அவர்கள் நடந்து கொள்கிற முறைக்கு சர்க்கார் என்ன செய்யும்? அதற்கு ஒத்துழைப்பு தவிர வேறு வழியில்லை. வியாபாரிகள் விலையை ஏற்றுகிறார்கள் என்பதை ஒத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் எந்த மேடையில் எந்த அளவிற்கு வியாபாரிகள் விலையேற்றத்தைத் தடுப்பதற்கு வகை செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்தால் இதை ஏற்றுக்கொள்ளலாமே தவிர மற்றபடி இதில் சாரம் ஒன்றும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை என்று கூறிக்கொண்டு நான் எனது பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*** SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று நம் முன்னால் இருக்கக்கூடிய விவாதத்தில் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த நண்பர்கள் இரண்டு குரல்களில் பேசுவதைக் கேட்கிறோம். விலைவாசி உயர்வு இருக்கத்தான் செய்யும், அது வேண்டியதே என்று வலியுறுத்தி ஒரு சில நண்பர்கள் பேசினார்கள். ஆனால் அவர்கள் மத்தியிலே விலைவாசி உயர்வு இன்று மக்களை பாதித்து விட்டது என்று அங்கலாய்க்கிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். விலைவாசி உயர்வு என்று சொல்லும்போது கணிசமான

15th December 1959] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

அளவு உயர்ந்து விடவில்லை, ஏதோ தற்சமயம் மந்தப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதாகவும் சர்க்கார் தரப்பிலுள்ள ஒரு சிலர் சொன்னார்கள். நான், சர்க்கார் தரப்பிலிருந்து வந்திருக்கக்கூடிய ஸ்டாட்டிஸ்டிக்ஸ் டிப்பார்ட்மென்ட்டிலிருந்து வந்திருக்கக்கூடிய புள்ளி விவரங்களின் அடிப்படையில் ஒரு சில விஷயங்களை இந்த சபையின் முன் வைக்க விரும்புகிறேன். உணவு தானியங்களின் விலைவாசி, 4—1—1958-ல் 513 புள்ளியாக இருந்தது 21—11—1959-ல் 584 ஆகியுள்ளது. கமெர்ஷியல் ப்ராடக்ட்ஸ், அதாவது வியாபாரப் பொருள்களின் விலைவாசி, 4—1—1958-ல் 489 ஆக இருந்தது 21—11—1959-ல் 592 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. இது, அத்தியாவசியமான அரிசி, நெல் போன்றவைகளைப் பொறுத்த விலைவாசி உயர்வு. அடுத்தப்படியாக “சில்லீஸ்”-யை மிளகாய் வற்றலை எடுத்துக்கொண்டால் 1958 ஜனவரி 4-ம் தேதி வீசை ஒன்று ரூபாய் 2.73 நயா பைசாவாக இருந்தது 1959 நவம்பர் 21-ல் 4.79 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. புளி, வீசை ஒன்றுக்கு 1958 ஜனவரி 4-ம் தேதி 69 நயா பைசாவாக இருந்தது 21—9—1959-ல் 2.75 நயா பைசாவாக உயர்ந்துள்ளது. இன்று மார்க்கட்டில் அது 4 ரூபாய்க்கு குறைந்து கிடைப்பதில்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இந்த விலைவாசி உயர்வு நியாயமான விலைவாசி உயர்வு என்று அரசாங்கத் தரப்பிலிருந்து வாதிக்கிறார்களா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். “டெவலப்பிங் எக்கானமியில்” அதாவது வளரும் பொருளாதாரத்தில் விலைகள் உயரத்தான் செய்யும். அது சரியானதுதான் என்று வாதம் செய்யப்பட்டது. அதே நேரத்தில் நாட்டில் உற்பத்தி வளர்ந்து கொண்டிருக்குமானால் இந்த விலைவாசி உயர்வுக்கு நியாயமே கிடையாது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இந்த நாட்டில் உற்பத்தி பெருகிக் கொண்டே வருகிறது என்று சர்க்கார் தரப்பிலிருந்து சொல்லப்படுகிறது. அது உண்மையானால் இந்த விலைவாசி உயர்வுக்குள்ள காரணங்கள் என்ன என்று சொன்னால் நன்றாயிருக்கும். நெல் விலை உயரும்போது மற்ற பொருள்களின் விலைகளும் உயருகிறது. அது, “டெவலப்பிங் எக்கானமி” என்று சொல்லித் தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது. இது ஒரு “விஷியஸ் சர்க்கிள்” ஒரு பொருளின் விலை உயர்ந்து விட்டால் மற்ற பொருள்களின் விலையும் உயர்ந்து விடுகிறது. விலைவாசிகளை பார்த்துக் கொண்டிருந்தால், திடீரென்று ஒரு குதிப்பு வருகிறது. அதைத் தொடர்ந்து ஓரளவு மந்தப் படுகிறது. திரும்பவும் விலை உயருகிறது. தற்சமயம் விலை மந்தப் பட்டிருக்கிறது என்று ஒரு சில நண்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எத்தனாவது மந்தப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால் சாதாரண மக்களுக்கு நன்மை கிடைக்கக்கூடிய முறையில் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். விலைவாசி உயர்வு விவசாயிகளுக்கு சாதகமாயிருக்கும் என்று ஒரு சிலரால் வாதிக்கப்பட்டது. வாங்கக் கூடியவர்களுக்கு இது சாதகமாயிருக்கிறதா? விற்கக் கூடியவர்களுக்குத்தான் ஓர் அளவு சாதகமாயிருக்கக்கூடும். இன்று நம் நாட்டில் விற்கக் கூடியவர்களின் பெர்சென்ட்டேஜ் என்ன? கழிந்த சட்டசபை பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது விலைவாசி கணிசமாக உயர்ந்து விடாது, அதை நம்மால் கட்டுப்படுத்த முடியுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். 50 லட்சம் டன்

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [15th December 1959]

நம் நாட்டில் உற்பத்தியாகிறது என்றால் அதில் விற்பதற்காக மார்க்கட்டில் வரக்கூடியது 10 லட்சம் டன் தான் வரும், என்று சொன்னார்கள். ஆக சுயதேவை போக சந்தையில் கொண்டு வந்து விற்கக் கூடியது ஐந்தில் ஒரு பங்குதான் இருக்கிறது. ஆகவே விலைவாசி கட்டுப்பாட்டால் பாதிக்கக்கூடிய பகுதி ஒரு சிறு பகுதி தான். உற்பத்திச் செலவுக்குத் தக்கபடி விலைவாசி இல்லை என்று சொல்லும்போது உற்பத்திச் செலவு உயர்வதற்கு காரணமென்ன வென்று சிந்திக்க வேண்டும். காங்கிரஸ் தரப்பிலுள்ள ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார், இன்று உப்பு, யூரியா, அம்மோனியம் சல்பேட் போன்ற உரங்களின் விலை எட்டிப் பிடிக்க முடியாமல் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இவைகள், சர்க்கார் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும் பொருள்கள். சர்க்கார் தரப்பிலே உரங்கள் விநியோகம் செய்யக்கூடிய முறையைதான் இது பிரதிபலிக்கிறது. உரம், இன்று நம் நாட்டில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகவும், தனியார் மூலமும் விநியோகிக்கப்படுகிறது. என்னையில் இப்பொழுது, நெல்லை ஜில்லாவில் உரம் விநியோகம் செய்பவர்களின் பெயர்கள் இருக்கின்றன. நவம்பரில் 300 டன் விநியோகத்திற்கு வந்தது. இதில் பாதி கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் விநியோகிக்கப்பட்டது. மற்ற பாதி தனிப்பட்ட லைசென்ஸ்காரர்கள் விநியோகம் செய்திருக்கிறார்கள். தனியார்கள் அத்தனை பேர்களும், ஒரே ஒரு கம்பெனியைத் தவிர, அவர்களின் பெயர்களை வேண்டுமானாலும் வாசிக்கிறேன், மற்றவர்கள் அத்தனை பேர்களும் மண்டல காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களாக இருக்கக் கூடியவர்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒருவேளை இவர்கள் எல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்களான பிறகு வியாபாரிகளாக வந்திருக்கலாம், அல்லது வியாபாரிகள் எல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்களாக ஆகி இருக்கலாம். சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற கொள்கையின்படி அவர்கள் நடந்துள்ளார்களா? எந்த விதத்தில் விநியோகம் செய்கிறார்கள்? இன்றைக்கு அதிகமாகவும் பிளாக் மார்க்கட்டில்தான் விற்று வருகிறார்கள் என்பது தெளிவு. இன்றைக்கு கூட்டுறவு சங்கத்தின் மூலமாகக் கொடுக்காமல் தனிப்பட்ட நபர்கள் மூலமாகக் கொடுத்து, அதன் மூலமாகச் சரியான அளவில் விநியோகம் நடைபெறவில்லை என்றால், அதற்குப் பொறுப்பு ஆளும் கட்சியை சேர்ந்தவர்களும், குறிப்பாக காங்கிரஸ் காரர்கள் தானே தவிர வேறு யாருமில்லை என்பதை என்னால் உறுதியாகக் கூற முடியும். இன்றைக்குச் சரியாக உர விநியோகம் நடைபெறவில்லை என்றால் அந்தப் பொறுப்பை ஆளும் கட்சிதான் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமே தவிர வேறு யாருமல்ல.

அடுத்தபடியாக, விலைவாசியை நிரந்தரமாக குறைப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்கள், இதற்காக எடுக்கப்பட்ட அரசாங்கத்தின் திட்டவட்டமான கொள்கை என்ன என்றால் திட்ட வட்டமான கொள்கை ஒன்றும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. கழிந்த ஓராண்டு காலமாக அரசாங்கத்திலிருந்து பலவிதமான அறிக்கைகளையும் வெளியிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், மேலும் ஆளுகின்றவர்களின் பேச்சுகளிலிருந்தும் அரசாங்கத்தின் திட்ட வட்டமான கொள்கை என்னவென்று

15th December 1959] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

அறிந்துக்கொள்ள முடியவில்லை. சில சமயங்களில் ப்ரொக்ஞர் மென்ட் செய்யப்போவதாக சொல்லுகிறார்கள். இதைச் சொன்ன மறு நேரத்தில் இதை கைவிடப்போவதாக சொல்லுகிறார்கள். இவ்விதம் அடிக்கடி அரசாங்கம் தன் கொள்கைகளை மாற்றிக் கொண்டிருப்பதின் காரணமாக சிலர் தனிப்பட்ட முறையில் லாபம் சம்பாதிப்பதற்கு சாதகமாக இருக்கிறது என்பதையும் நாம் கவனிக்கவேண்டும். சர்க்காருடைய கொள்கை நிலையற்றதாக இருக்கிறது. இவ்விதம் போடப்படும் கொள்கையெல்லாம் கடைசியில் தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு லாபமாகச் சென்று முடிகின்றது. ஒரு திட்டத்தை எடுத்து நடத்தவேண்டும் என்று சர்க்கார் நினைத்தால் அதற்கென்று திட்டவட்டமான கொள்கையை வகுத்துக் கொள்ளவேண்டும். பெயரளவில் மட்டும் ஏதோ ஒரு கொள்கையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம் என்ற அளவில் இல்லாமல் திட்டவட்டமான கொள்கை இருக்கவேண்டும். பெயரளவில் கொள்கை ஒன்று இருக்கும்; ஆனால் நடைமுறையில் வேறு ஒன்று இருக்கும். இவ்விதமில்லாமல், திட்டவட்டமான ஒரே கொள்கையை—இவ்விதமான கொள்கையை வகுக்கும் சமயத்தில் எதிர்கட்சி அங்கத்தினர்களையும் கலந்து—வகுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கிராமப் புறங்களில் எல்லாம் அதிகமாக நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்க வேண்டும். இவைகளை எல்லாம் தனிப்பட்ட நபர்களிடம் ஒப்படைத்து விடக்கூடாது. அவ்விதம் ஒப்படைப்பதாக இருந்தால் இப்போது உர விநியோகம் எவ்விதம் நடைபெறுகின்றதோ அதே முறையில்தான் இருக்கும். இப்போது சோடியம் குளோரைட் உரமாக கள்ள மார்க்கட்டில் விற்கப்படும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதே நிலை இந்த நியாய விலைக் கடைகளில் வராமல் தடுக்கவேண்டும். ஆகவே இதில் அரசியல் பாகுபாடு இல்லாமல், கொள்கைகளை வகுத்து, எந்தெந்த முறையில் கொள்முதல் செய்தால் நம்முடைய உணவுப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியும், எவ்விதம் நியாய விலைக் கடைகளை ஒழுங்காக நடத்த முடியும் என்பதைப் பரிசீலனைசெய்து இப்போது இருக்கும் நியாய விலைக் கடைகளை இன்னும் மூன்று மடங்காய் பெருக்கி குறிப்பிட்ட விலையில் குறைந்த நியாய விலையில் எல்லோருக்கும் கிடைக்கும்படியான ஓர் வழியை வகுத்துக் கொண்டால்தான் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களும் நல்ல முறையில் நிறைவேறும், அதிலுள்ள “பிசிக்கல் டார்ஜெட்டை” திட்ட அளவை நாம் அடைய முடியும், அதற்குரிய முறையில் நாம் நமது திட்டத்தை வகுக்கவேண்டும் என்பதைக் கூறி எனது வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI M. MAYANDI NADAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது உணவு விலை கூடி இப்போது குறைந்திருப்பதைப் பற்றி நாம் பார்க்கும்போது இந்த விஷயத்தில் இப்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் தீர்மானம் அவசியமா என்பதைப் பற்றி நாம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். எனக்கு முன்னால் பலர் இதைப்பற்றி பேசினார்கள். விலைகூடின் உடன் அரசாங்கம் தலையிட்டு முன்னால் செய்துக்கொண்டிருந்த கொள்முதலை நிறுத்தி இப்போது அரிசி 14 அணவுக்குக் கிடைக்கும்படியான

[Sri M. Mayandi Nadar] [15th December 1959]

முறையில் ஏற்பாடு செய்தார்கள். இப்போது இருப்பதைப் பார்த்தால் இனிமேல் அதாவது சம்பா அறுவடை நேரத்தில் 12 அணவுக்கு தாராளமாகக் கிடைக்கும் என்று தெரிகிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் விவசாயிகளுக்கு கிடைக்க வேண்டிய பொருள்கள் எல்லாம் குறைவான விலையில் கிடைப்பதற்கு வழி செய்வோமானால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள். ஆகவே இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கம் நன்றாக கவனித்து ஒரு கொள்கையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் இப்போது எல்லாப் பொருள்கள் மீதும் விலை உயர்ந்துவிட்டது என்று சொன்னார்கள். இப்போது புளி, மிளகாய் முதலியவைகள் ஏற்றுமதியாகிக்கொண்டிருப்பதை கட்டுப்படுத்துவதற்காக அரசாங்கம் மத்திய சர்க்காரோடு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருப்பதாக தெளிவுபடுத்தினார்கள். அவ்விதம் வேண்டிய ஏற்பாடுகள் இம்மாதிரிப்பட்ட பொருள்களின் விலையும் குறையும்படியான ஒரு வாய்ப்பு ஏற்பட்டால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் வசதியாக இருக்கும். அதோடு வருகின்ற சம்பா அறுவடையிலும் அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்வதை விட்டுவைத்தால் அரிசியின் விலை 12 அணவாக குறையும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : உதவி தலைவர் அவர்களே, விலை வாசி உயர்வைத் தடுக்கக் கோரி என் கட்சியைச் சார்ந்த தோழர் அன்பழகன் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற தீர்மானத்தை ஆதரித்து, என்னுடைய கருத்துக்களை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் பேசும் நேரத்தில், சிலர் விலை வாசி உயர்ந்திருப்பதாகவும், இன்னும் சிலர் இந்த நிலையை எப்படித் தவிர்ப்பது என்றும், சிலர் எவ்விதத்திலும் இந்த நிலை தவிர்க்கப்படவேண்டியதுதானே என்றும் கருத்துப்பட இங்கே பேசினார்கள். பேசியது மட்டுமல்ல, இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவந்திருப்பதே அனாவசியம் என்பதையும் தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் அந்த அளவுக்கு பேசுவதற்குக் காரணம், தாங்கள் எண்ணிக்கையில் 150 பேர்கள் இருக்கிறோம், யார் என்ன கொண்டுவந்தாலும், தங்களால் அதை தோற்கடிக்க முடியும் என்கின்ற எண்ணத்தை அவர்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். இவர்கள் தங்கள் எண்ணிக்கையைப் பார்த்து பெருமைப்படுவதைக் காட்டிலும், நான் அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்லுவேன், விலைவாசிகள் உயர்வு, அதன் காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கின்ற வாழ்க்கைச் செலவின் புள்ளி 474 என்கின்ற அளவுக்கு ஏறிப்போய் இருப்பதைப் பார்த்து ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்கள் உண்மையிலேயே வெட்கப்பட வேண்டும். யுத்த காலத்தில் கூட விலைவாசி உயர்வின் புள்ளி 500 என்கிற அளவில் இருந்தது. ஆனால், இது யுத்த காலமல்ல, சுதந்திரம் வந்த நேரமும் அல்ல. சுதந்திரம் வந்து 12 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அவ்விதமிருந்தும் இப்போது, சாதாரண காலத்தில், விலைவாசியின் உயர்வு 474 புள்ளி என்றிருப்பதைப் பார்த்து ஆளும் கட்சியினர் வெட்கப்படுவேண்டும். விலை வாசி உயர்ந்துக்கொண்டிருக்கும் ஒவ்வொரு நேரத்திலும், எதிர்க்கட்சிகள் இன்று நேற்றல்ல, கடந்த ஆண்டு பட்ஜெட், சமயத்திலும்

15th December 1959] [Sri A. V. P. Asaithambi]

அரசாங்கத்தை எச்சரிக்கையாக இருங்கள் என்று எச்சரிக்கை செய்திருக்கிறது. எந்தெந்த சந்தர்ப்பங்களில் எல்லாம், எப்பொழுது எல்லாம் வாய்ப்பு கிடைக்குமோ அப்போதெல்லாம் எதிர்க்கட்சியினர் எச்சரிக்கை விட்டு இருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏதோ எங்கேயோ சில இடங்களில் விலைவாசிகள் இறங்கியிருப்பதாகக் காட்டலாம். அவ்விதம் ஒன்றிரண்டு இடங்களில் கூட விலைவாசி குறைந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அதற்குக் காரணம் அரசாங்கத்தினுடைய செயல் அல்ல, அண்மையில் எதிர்க் கட்சிகள் எல்லாம் நடத்திய சர்வ கட்சி போராட்டமே தவிர வேறு ஒன்றுமல்ல. விலைவாசி உயர்வுக்குக் காரணங்கள் என்ன என்பதைப்பற்றி தோழர் அன்பழகன் அவர்கள் எடுத்துப் பேசுகின்றபொழுது பல காரியங்களை குறிப்பிட்டார்கள். அதில் விவசாயிகளுக்கு குறைந்த கட்டணத்தில் போதுமான மின்சார வசதி கொடுக்கவேண்டும், அதோடு அவர்களுக்கு மற்றவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் மின்சாரத்திற்கு விதிக்கப்படும் விகிதத்தைவிட குறைவான கட்டணத்தில்—மற்றவர்களுக்கு நான்கு அணு என்று இருந்தால் விவசாயிகளுக்கு ஒரு அணு என்ற முறையில்—கொடுக்கவேண்டும் என்று ஒரு உதாரணமாக சொல்லுகின்ற நேரத்தில், கனம் அமைச்சர் ராமையா அவர்கள் துள்ளி எழுந்து ஓடி, கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் பக்கம் வந்து இப்போது 7 நயா பைசாவுக்கு கொடுக்கிறோம் என்கின்ற விபரத்தைச் சொன்னார்கள். அவ்விதம் கவனம் செலுத்தியதற்காக நான் அதை வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்தில் இந்த புள்ளி விவரக் கணக்கை எல்லாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் இந்த அமைச்சர் அவர்கள், 10, 12 ஆண்டுகளாக சுதந்திரம் அடைந்திருக்கும் இந்த நாட்டில், இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற விலை உயர்வின் காரணமாக உணவு தானியம் கிடைக்காமல், ஒரு படி அரிசி ஒரு ரூபாய், ஒன்றரை ரூபாய் என்று வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்களே, அங்கேபோய் இதே அமைச்சர் துள்ளி ஓடிச்சென்று அதைப் போக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பார்களானால் பாராட்டத்தக்கதாக இருக்கும். அதைவிட்டு எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் பேச்சில் என்ன ஓட்டை இருக்கிறது என்பதை கவனிப்பதிலேயே அவர்கள் தங்கள் கவனத்தைச் செலுத்துகின்றனர். ஆளும் கட்சியினர், நாட்டில் எங்கெங்கே ஓட்டைகள் இருக்கின்றன என்று பார்த்து அவைகளை அடைப்பதில் கவனம் செலுத்தியிருந்தால், விலைவாசிகள் இவ்வளவு மோசமாக உயர்ந்து, அதை எதிர்த்து சர்வ கட்சியினரும் சேர்ந்து ஒரு கிளர்ச்சி நடத்தும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது. விலைவாசி உயர்வுக்கு, கனம் உணவு அமைச்சர் புற்பல சமயங்களில் பற்பல காரணங்களைத் காட்டிவந்தார் என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். தென் உணவு மண்டலம்தான் விலைவாசி உயர்வுக்குக் காரணம் என்பதை கனம் அமைச்சர்களும் ஆளும் கட்சியினரும் தான் கண்டுபிடித்துச் சொன்னார்களே தவிர, அதை நாங்கள் சொல்லவில்லை. தென் உணவு மண்டலத்தில் நான்கு ராஜ்யங்கள் ஒன்றாக இருப்பதால்தான் நம் ராஜ்யத்தில் விலைவாசி உயர்வையும் உணவு தானியப் போக்குவரத்தையும் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை என்றும், இந்த ராஜ்யத்தை தனி உணவு மண்டலமாக ஆக்கவேண்டும் என்று கோரியிருப்பதாகவும், அந்த கோரிக்கை

1-00
p m

[Sri A. V. P. Asaithambi] [15th December 1953]

நிறைவேற வேண்டும் என்றும் அவர்கள்தான் சொன்னார்கள். அவ்வாறு நாங்கள் சொல்லவில்லை. வடக்கே அந்த கோரிக்கையை அங்கீகரிக்கத் தீர்மானித்துவிட்டார்கள் என்று இந்தச் சபையில் சொன்னபோதுதான், அது இந்தச் சபையை அவமதிப்பதாகுமே என்ற கருத்தை நாங்கள் தெரிவித்தோம். அப்போது கனம் அமைச்சர் “தென் உணவு மண்டலத்தில் இப்போது நான்கு ராஜ்யங்கள் இருக்கின்றன. நீங்கள் கேட்பது திராவிட நாடு. அதில் இருக்கும் இரண்டு ராஜ்யங்கள் அந்த ஏற்பாடு வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டன. எனவேதான் நாங்கள் பேச முடியவில்லை” என்று சொன்னார். இந்த விஷயத்தில் கனம் அமைச்சர் இவ்வாறு சொல்கிறார். பாசன விஷயத்தில் அந்த ராஜ்யங்களில் இருக்கும் உபரி நீரை நமது ராஜ்யத்திற்குப் பெற அவர்கள் மத்திய சர்க்காரிடம் போராடி வெற்றி பெற்றார்களா என்றால் அதுவும் இல்லை. இதை அவர் களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ முத்தையா செட்டியாரே தெளிவு படுத்தினார். இதையெல்லாம் செய்யாத நமது அரசாங்கம் மக்களுக்கு அரிசி படி 12 அணுவுக்குக் கிடைக்கும்படியாவது செய்யவேண்டும். இந்த அரசாங்கம் இவை எதையும் செய்யாமல் இருப்பதுடன் விலைவாசி உயர்வை மறைத்துப் பேசிக்கொண்டிருந்தால், மக்களின் நிலைமை என்ன ஆகும்? எதிர்க் கட்சியினர் ஆளும் கட்சியினரை வேண்டுமென்றே குறை கூறுகிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தால், அது நாட்டுக்கு நன்மை எதுவும் தராது. விலையைக் குறைப்பதற்கான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். “ரஷ்யாவில் பூட்ஸின் விலை 250 ரூபாய். இங்கே பூட்ஸுக்கு 10 ரூபாய்தானே கொடுக்கிறார்கள்? அப்படி இருக்கும்போது இங்கே விலை எங்கே ஏறிவிட்டது?” என்று ஸ்ரீ வேத சத்னம் குறிப்பிட்டார். வாஸ்தவம். ஆனால் ரஷ்யாவில் மக்களுக்கு வாங்கும் சக்தி இருக்கிறது. இங்கே மக்களுக்கு அவ்வளவு வாங்கும் சக்தி இருக்கிறதா? நோட்டீடிப்புதான் விலைவாசி உயர்விற்குக் காரணம் என்று வெளியிலுள்ள பல பொருளாதார நிபுணர்கள் சொல்கிறார்கள். நோட்டு அடிக்காமல் எப்படி அபிவிருத்தியைக் கொண்டுவர முடியும் என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். பொருளாதார விஷயத்தில் இரண்டு வாதங்களும் சரியாக இருக்கலாம். ஆனால், ஏற்கனவே ஒரு பக்கத்தில் நோட்டீடிப்பால் விலைவாசி உயர்வும் மற்றொரு பக்கத்தில் விலையேறிய பொருள்களை வாங்குவதற்கேற்ற சக்தியில்லாத மக்களும் இருக்கும்போது, வாங்கும் சக்தியில்லாத இந்த மக்கள் இந்த நெருக்கடியைச் சமாளிக்க இன்னொரு பக்கத்தில் அவர்களே நோட்டீடிக்க வேண்டியதுதான் என்ற நிலைமையைச் சர்க்கார் உண்டுபண்ணக் கூடாது. இன்று விலைவாசி உயர்வு அந்த அளவிற்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த விலைவாசி உயர்வுக்கு யார் காரணஸ்தர்கள்? மத்தியச் சர்க்கார்தான் இதற்குக் காரணஸ்தர்கள், இதைத் தடுக்கும்படி மத்திய சர்க்காரிடம் நமது கனம் அமைச்சர்கள் சண்டை போட முடியவில்லை என்றால் அவர்கள் அதை எங்களிடம் சொல்லி விட்டும். “இதற்கு நாங்கள் காரணஸ்தர்கள் அல்லர். மத்திய சர்க்கார்தான் இதற்குக் காரணஸ்தர்கள். நாங்கள் அவர்களிடம் தைரியமாகச் சண்டை போட முடியவில்லை. நாங்கள் சண்டை

15th December 1959] [Sri A. V. P. Asaithambi]

போட்டால் எங்கள் பதவி போய்விடும். ஸ்ரீ. முத்தையா செட்டியார் சொல்வதைப் போல அவர்களை எங்களால் மிரட்டவும் முடியாது. மத்திய சர்க்காரை நீங்களே பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று கனம் அமைச்சர்கள் எங்களிடம் சொல்லிவிட்டும். அவ்வாறு சொல்லாவிட்டால் நாங்கள் மத்திய சர்க்காரை வெளியில் பார்த்துக்கொள்வோம்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இவ்வளவு பெரிய பேச்சுப் புலிகள் இந்த மன்றத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பது எனக்கு இதுவரையில் தெரியாது. (சிரிப்பு.)

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : பேச்சில் புலி என்று எனக்கு நற்சாட்சிப் பத்திரம் கொடுத்ததற்காக கனம் அமைச்சரை நான் பாராட்டுகிறேன். இப்போது, ராஜ்யத்தில் உணவில் உபயோகிக்கப்படும் புளி பாய்ந்து கடிக்கும் புளிபோல ஆகிவிட்டதை நாம் பார்க்கிறோம். (சிரிப்பு.) அதைப் பதவியில் இருக்கிறவர்கள் கட்டுப் படுத்தவேண்டும். போலீஸ் துப்பறியும் இலாகாவினரின் உதவியுடன் அரசாங்கத்தார் கள்ள மார்க்கெட் செய்யும் வியாபாரிகளையும் கொள்ளை லாபமடிக்கும் வியாபாரிகளையும் கண்டுபிடித்து அவர்களுக்கு சிறை தண்டனை வாங்கிக்கொடுத்தால் விலைவாசி நிச்சயமாக இவ்வளவு உயராது. அவ்வாறு செய்திருந்தால் விலைவாசி இவ்வளவு உயர்ந்திருக்காது.

இப்போது ராஜ்யத்தில் விலைவாசி இரண்டு புள்ளி குறைந்திருக்கிறது என்பதை கனம் அமைச்சர் தெரிவிக்கிறார். இதற்குக் காரணம் என்ன என்று அவர் நடுநிலைமையில் இருந்து பார்த்தால் கம்யூனிஸ்டுகள், மற்ற கட்சியினர், நாங்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து சர்வ கட்சிக் குழு ஒன்று அமைத்து பொதுக் கூட்டங்கள் போட்டு “வியாபாரிகளே, ஜாக்கிரதை! மக்கள் விலைவாசி உயர்வைத் தாங்க மாட்டார்கள். உங்களுக்கு ஆபத்து வரலாம்” என்று வியாபாரிகளுக்கு எச்சரிக்கை விடுத்ததால்தான் உள்ளேயிருந்த அரிசி வெளியே வந்தது. எனவே, விலைவாசி இரண்டு புள்ளி குறைந்தது என்றால் இந்த அரசாங்கம் ஏதோ காரியங்கள் செய்துவிட்டது என்று யாரும் நினைக்க வேண்டாம். கடந்த பட்ஜெட் விவாதத்தின் போது இதே மன்றத்தில் “விலைவாசி இன்னும் இறங்கவில்லை. உணவு இன்னும் போதிய அளவு இல்லை. ரெயில்வே ஸ்டேஷன்களிலுள்ள ஹோட்டல்களில் தற்போது 10 அணுவுக்கு அளவுச் சாப்பாடுதான் போடுகிறார்கள். இது பற்றாக்குறையைக் காட்டுகிறது” என்று சொன்னேன். அப்போது கனம் உணவு அமைச்சர் “நாங்கள் எல்லோரும் சாப்பிடும் அளவையே 16 அவுன்ஸாக நிர்ணயித்திருக்கிறோம். ஆகவேதான் அந்த ஹோட்டல்களில் அப்படிச் சாப்பாடு போடுகிறார்கள். விலைவாசிகள் ஒன்றும் உயரவுமில்லை, குறையவுமில்லை” என்று சொன்னார். அப்போது நியாய விலைக் கடைகளை மூடினார்கள். சர்க்கார் இப்போது மறுபடியும் அவைகளைத் திறந்திருக்கின்றனர். இப்போதும் சர்க்கார் என்ன சொல்கிறார்கள்? “நியாய விலைக் கடைகளை சம்பா அறுவடைக்குப் பிறகு மூடுகிறோம். அதற்குப் பிறகு அவசியம் இருந்தால் திறக்கிறோம்” என்று சர்க்கார் சொல்கிறார்கள். நியாய விலைக் கடைகளை நிரந்தரமாக வைத்திருந்து, அவைகளில் ஒவ்வொருவருக்கும் தானியம் சரியாக விநியோகிக்கப்படுகிறதா

[Sri A. V. P. Asaithambi] [15th December 1959]

என்று கவனிக்க வேண்டும். இன்று நியாய விலைக் கடைகளில் 'இன்ப்ரயன்ஸ்' செய்பவர்களுக்கு மட்டும் தானியங்கள் கிடைக்கின்றன. மற்றெல்லோருக்கும் கிடைப்பதில்லை. நியாய விலைக் கடைகள் வைத்திருப்பவர்கள் 10 மூட்டைகள் விற்பதாகக் கணக்குக் காட்டினால், அந்தக் கணக்குக்குத் தகுந்தபடி பில் கிழித்துவிடுகிறார்களே தவிர உண்மையிலேயே எல்லோருக்கும் சரிவர விநியோகிப்பதில்லை. எனவே எல்லா ஜனங்களுக்கும், நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் தானியம் கிடைக்க வேண்டுமானால், ஜனங்களுக்கு கார்டுகள் கொடுக்கவேண்டும். நான் ரேஷன் கொண்டு வர வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. இப்போது பல ஜனங்களிடம் நியாய விலைக் கடைக்காரர்கள் 'ஸ்டாக் இல்லை' என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள்; கணக்குக் காட்டுவதற்காக பில்லை மட்டும் கிழித்து விடுகிறார்கள். சர்க்கார் எல்லா ஜனங்களுக்கும் அரிசி படி 12 அணைவுக்குக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். இதை அரசாங்கம் எப்படிச் செய்யுமோ, எங்களுக்குத் தெரியாது. இதை அரசாங்கம் எப்படியாவது செய்ய வேண்டும். இதை அரசாங்கத்தார் செய்ய முடியுமா? முடியாது என்றால் காரணம் என்ன? அதற்கு மத்திய சர்க்கார்தான் காரணஸ்தர்களா? மத்திய சர்க்கார் காரணஸ்தர்கள் இல்லையானால் வேறு காரணம் என்ன என்பதையாவது கனம் அமைச்சர் சொல்லட்டும். நாங்கள் இந்த சர்க்காருக்கு எங்கள் பரிபூரணமான ஒத்துழைப்பைத் தருவோம். "நாங்கள் மத்திய சர்க்காரையும் எதிர்க்க மாட்டோம். விலையைக் குறைக்கவும் நாங்கள் எதுவும் செய்யமாட்டோம். இப்படித்தான் இருக்கும். நாங்கள் பதவியில் நீடித்திருப்போம்" என்று கனம் அமைச்சர்கள் சொல்வார்களேயானால், அவர்கள் இன்று வேண்டுமானால் பதவியில் இருக்க முடியுமே தவிர, எதிர்காலத்தில் அவர்கள் மக்களுக்கு பதில் சொல்லத்தான் வேண்டியிருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI A. VEDARATHNAM : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் பர்ஸனல் எக்ஸ்பிரிளேஷன், ஸார், கனம் ஆசைத்தம்பி அவர்கள் ரஷ்யா விலே 250 ரூபாய்க்கு பாதரசைகளை விற்பதாக நான் சொன்னதைக் குறிப்பிட்டார்கள். உற்பத்திக் குறைவு மாத்திரம் அல்ல இந்த விலையேற்றத்திற்குக் காரணம்; தேவையைக் காட்டிலும் 6 அல்லது 7 லட்சம் டன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யக் கூடிய ஆந்திர நாட்டிலும் கூட இதைவிடக் குறைந்த விலைக்கு தானியங்கள் விற்கப்படவில்லை; அதோடு கூட அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளிலிருந்து அந்த நாட்டு மார்க்கெட் விலைக்கு வாங்கிக் கொண்டு வந்து நம் நாட்டு விலைக்கு விற்கும் நேரத்தில் 40 கோடி அல்லது 50 கோடி ரூபாய் நாம் நஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம்; விலையேற்றம் உலகத்திலே இருக்கிற எல்லா நாடுகளிலுமே இருக்கின்றது என்று சுட்டிக் காட்டினேனேயல்லாது, செருப்பு விலையை மாத்திரமல்ல என்று நான் அவர்களுக்குப் பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நண்பர் கனம் அன்பழகன் அவர்கள் பிரேரேபித்த தீர்மானத்தையும், என்னுடைய திருத்தங்களையும் அமைச்சர்

15th December 1959] [Sri M. Kalyanasundaram]

அவர்களும், அமைச்சர் அவர்களுடைய கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் ஆதரிப்பார்கள் என்று நான் நினைத்தேன். இதிலே—இந்தத் தீர்மானத்திலே—எந்த வாசகத்திற்கு அவர்கள் ஆட்சேபனை எடுக்க முடியும் என்பது என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இவை சர்க்கார் எடுப்பதற்கு உத்தேசித்திருக்கும் நடவடிக்கைகளைத் துணிச்சலோடு எடுக்க சர்க்காருடைய கையை பலப்படுத்தும் தீர்மானங்களே தவிர, சர்க்காரைக் குறைகூற வேண்டும், சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்போதெல்லாம் குறைகூற வேண்டும் என்பதற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட தீர்மானம் அல்ல. விலைவாசி சிறிது குறைந்திருப்பதாகச் சில அங்கத்தினர்கள் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தார்கள். நான் அவர்களுக்கு ஒரு விஷயத்தை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். விலைவாசி இப்படி குறையட்டும், இன்னும் நன்றாகக் குறையட்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய அபிப்பிராயம்—முயற்சியும் கூட. சர்க்காருடைய நடவடிக்கைகளால் மட்டும் சாதிக்க முடியாததை ஜனங்களாகப் பார்த்து சாதிக்க முடியும் என்பது இப்போது விலைவாசி குறைய ஆரம்பித்திருப்பதானது எடுத்துக் காட்டுகிறது. இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் திட்டவட்டமாகச் சொல்லட்டும், சம்பா நெல் அறுவடை காலத்தில், நிச்சயமாக உற்பத்தி செய்யக் கூடிய பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களிடமிருந்து லெவி முறைப்படி சர்க்கார் நெல் கொள்முதல் செய்யும் என்று உறுதியாக இந்த மன்றத்தில் சொல்லி விட்டும், நாளையிலிருந்து விலை குறைகிறதா இல்லையா என்று பார்க்கட்டும். இப்போதே கூட அவர்களுக்கு பயம் இருக்கிறது. எதிர் கட்சிகளுடைய கிளர்ச்சிகளுக்குப் பயந்து சர்க்கார் கொள்முதல் செய்தால் என்ன செய்வது என்ற பயத்தில் இருக்கிறார்கள். லெவி முறைப்படி கொள்முதல் செய்வோம் என்று சொல்லி விட்டால் இப்போது பதுக்கி வைத்திருக்கக் கூடிய நிலச்சுவாந்தார்கள் பயம் கொண்டு, பின்னால் என்ன ஆகுமோ என்று நினைத்து அதனால் எல்லா தானியங்களும் மார்க்கெட்டுக்கு வந்து சேரும். அந்த ஒத்துழைப்பைத்தான் தர முயற்சி செய்கிறோம் இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலம். அமைச்சர் அவர்களை ஒன்று நான் நிச்சயமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தயவுசெய்து லெவி மூலம் கொள்முதல் செய்யத் தயாராக இருந்தாலும் இல்லையென்றாலும், இல்லை என்று மட்டும் சொல்லாமல் இருங்கள். இப்போது லெவி வருமா வராதா என்ற பயம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் அந்த பயத்துடனேயே இருக்கட்டும்; கொள்முதல் செய்யமாட்டோம் என்று மட்டும் சொல்லி விடாதீர்கள் என்று அவர்களுக்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்தத் தீர்மானத்தை—அதிலும் குறிப்பாக எனது திருத்தத்தை—தொற்கடித்தால், எப்பேற்பட்ட சக்திகளுக்கு என்றால், சமுதாய விரோத சக்திகளுக்கு ஆக்கம் அளித்தவர்களாக ஆவார்கள் என்று அமைச்சர்களுக்கும், அமைச்சர்களைச் சார்ந்திருப்பவர்களுக்கும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். எங்கள் நோக்கம் சர்க்கார் சட்டத்தினால் மட்டும் நிறைவேறி விடும் என்று நினைக்கவில்லை. ஜனங்களுடைய பலம் இருந்தால்தான் சர்க்கார் எடுக்கக் கூடிய நடவடிக்கை பலன் தரும். சர்க்கார் எடுக்கக் கூடிய நட

[Sri M. Kalyanasundaram] [15th December 1959]

வடிக்கைகளில் தவறி விட்டார்கள் என்றால் நான் கட்டாய கொள் முதலையோ அல்லது ரேஷனையோ ஆதரிக்கிறேன் என்பதல்ல. ரேஷன் கூடாது; கட்டாய கொள்முதல் கூடாது. கட்டாயக் கொள்முதல் கொடுமையிலிருந்து எப்படி இந்த உற்பத்தி செய்பவர்களைக் காப்பாற்றுவது என்று பார்த்துத்தான் இந்த லெவி முறையை யோசனையாகக் கூறியிருக்கிறேன். முன்பு சர்க்கார் எடுத்த நடவடிக்கைகள் போதுமானதாக இல்லை, திருப்தியளிப்பதாக இல்லை என்று தீர்மானத்தில் இருக்கிறது. இதை அமைச்சர் அவர்கள் ஆட்சேபித்தால் அதை வேண்டுமானால் மாற்றி அமைத்து விடலாம். சர்க்காரைக் குறை கூறவேண்டுமென்பது நோக்கமல்ல. திருப்தியளிக்கவில்லை என்பதை இந்த விலைவாசி நிலவரமே நன்கு நிரூபிக்கிறது. இந்த நடவடிக்கை போதாது என்ற கண்டிப்பு வேண்டுமானால் வார்த்தையில் வேண்டியதில்லை, நடப்பு நிலவரமே போதுமானது—வார்த்தையில் கண்டிக்க விரும்பவில்லை. சர்க்கார் கொள்முதல் செய்தார்கள். அப்படிக் கொள்முதல் செய்தும் விலைவாசி ஏன் ஏறியது? எந்த இடத்தில் கொள்முதல் செய்யவேண்டுமோ அங்கு செய்யாமல், எங்கு கொள்முதல் தகாதோ அங்கு செய்தார்கள். வியாபாரிகளிடமிருந்தும் மில்லர்களிடமிருந்தும் கொள்முதல் செய்வோம் என்று சொன்னார்கள். அவர்களும் கொடுத்தார்கள். கொடுத்துவிட்டு என்ன செய்தார்கள்? அவர்கள் சுயேச்சையாக விற்கக்கூடிய பகுதியை சர்க்காருக்குக் கொடுத்ததற்கும் சேர்த்து விலையை அதிகமாக வைத்து விற்றார்கள். அதனால் விலைவாசி ஏகமாக ஏறியது. உற்பத்தி செய்வதில் பெரும் பகுதி வைத்திருக்கக் கூடியவர்களான 3 சத வீதம் பேர்களுள்ள அவர்களிடமிருந்து லெவி மூலம் கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்று எடுத்துக்காட்டினேன். அப்படி இருப்பவர்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்தால் சர்க்காருக்கு தேவையான நெல் நியாயமான விலையில் கிடைக்கும். பரவலான கொள்முதலுக்கு அவசியம் ஏற்படாது. நிர்ப்பந்தங்கள் இல்லாமல், கட்டாயம் இல்லாமல் வாங்கி, அதனால் விலைவாசி குறைந்து சர்க்காருக்கு உதவியாக இருந்திருக்கும். விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு தீங்கு இழைக்கும் வகையில் விலையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. கறக்கக் கூடிய மாட்டைக் கொண்டு பலன் அனுபவிக்க முடியாது. விவசாயிகள் வாழவேண்டும். விவசாயம் வாழவேண்டும். விலைவாசிகள் குறைய வேண்டும். விவசாயி வாழ வேண்டும் என்று நண்பர் கரிய கௌண்டர் அவர்கள் 80 சத வீதத்தினரைப் பற்றிப் பேசினார்களா அல்லது 3 சத வீதத்தினராக இருப்பவர்களைப் பற்றிப் பேசினார்களா என்று அவர் சிந்துத்துப் பார்த்தேண்டும். கனம் கரிய கௌண்டர் அவர்கள் 3 சத வீதம் உள்ளவர்களுக்காகப் பேசினார்களே தவிர 80 சத வீதம் உள்ளவர்களுக்காக அல்ல என்று கூற விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் வாழ வேண்டும். உழைக்கக்கூடிய தொழிலாளிகள் வாழேவண்டும். படித்த நடுத்தர மக்கள் வாழவேண்டும். ஒரு பகுதியை அழித்து மற்றவர்கள் வாழவேண்டும் என்பது கொள்கை இல்லை. சர்க்கார் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுக்காமல் தவறியிருக்கும் காரணத்தினால் என்ன ஆகிறது என்று சொன்னால், ஒரு சிலர் கொழிக்கவும், அதே நேரத்தில் பெரும் பகுதியினர் கஷ்டப்பட

15th December 1959] [Sri M. Kalyanasundaram]

வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அம்மாதிரி இல்லாது ஜனங்களைக் காப்பற்றத்தான் இந்த யோசனையைச் சொல்லுகிறோம்.

விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கட்டும். அதனால் சர்க்காருக்கு 2 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னால், அது நஷ்டமல்ல, அவசியமான செலவுதான். அது மற்ற திட்டங்களுக்கு உதவி செய்யக்கூடிய ஒரு செலவு. விவசாயிகளுக்கு அதிக விலை கொடுத்து வாங்கி மலிவு விலையில் விற்குதல் அதனால் சர்க்காருக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டால் அது உண்மையில் நஷ்டமல்ல. அதனால் லாபம்தான் ஏற்படும். உணவு விலை ஏறி விட்டால் அதனால் மற்ற தொழில்களுக்கு நெருக்கடி ஏற்படும். சம்பாதிக்கக் கூடியவர்கள் தங்களுடைய வருமானத்தில் பெரும் பகுதியை உணவுப் பொருள்களுக்கே செலவிடக்கூடிய நிர்வாகம் ஏற்பட்டால் மற்ற பொருள்களை வாங்கும் சக்தி குறையும். அதனால் மற்ற தொழில்கள் பாதிக்கப்படும்—நெருக்கடி ஏற்படும். ஆகையால் சர்க்கார் இதனை யோசித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஒரு நடவடிக்கை எடுக்கும்போது அதனால் ஒரு சிலர் பாதிக்கப்படலாம். இப்போது மது விலக்கு நடைமுறையில் இருக்கிறது. இது ஒரு நல்ல சீர்திருத்தம் என்று கொண்டு வந்தார்கள். அதனால் எத்தனையோ ஏழைகள் பாதிக்கப்பட்டார்கள். மாமேறித் தொழிலாளர்கள் எத்தனையோ லட்சக் கணக்கான பேர்கள் பாதிக்கப்பட்டார்கள். அப்போது பதில் என்ன சொல்லப்பட்டது? இது ஏழைகளைப் பாதிக்கக் கூடியது, ஆகையால் பலரை பாதித்தாலும் பரவாயில்லை என்று சொல்லப்பட்டது. இப்போது 3 சத வீதம் அளவிலே கஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் அவர்கள் அதனால் பட்டினி கிடந்து செத்துவிட மாட்டார்கள். அவர்கள் எதிர்பார்க்கிற அளவிற்கு வேண்டுமானால் லாபம் ஏற்படாமல் போகலாம். அவர்கள் லாபத்தைக் குறைத்துக் கொள்ளவேண்டியதாக வேண்டுமானால் இருக்கலாம். இந்த நடவடிக்கைகளை தைரியமாக எடுக்க வேண்டியதுதான். ஆகையால் தான் என்னுடைய திருத்தத்தில் நெல் சாகுபடி செய்யக்கூடிய வர்களில் 10 ஏக்கருக்கு அதிகமாக வைத்துக்கொண்டு சாகுபடி செய்பவர்களிடமிருந்து லேவி முறை மூலம் ஏக்கருக்கு இவ்வளவு கொடுத்துவிட வேண்டும் என்று சர்க்கார் கட்டாயமாக வைத்துக் கொள்ளட்டும். மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து 2 லட்சம் டன் கொடுக்கிறார்கள் என்றால் அதையும் வாங்கட்டும். எதற்கும் இந்தச் சபை ஒத்துழைக்கும். எதிர்க் கட்சிகள் எல்லாம் ஒத்துழைக்கும். எல்லா வற்றையும் பெற்று நியாய விலைக் கடைகள் நடத்தட்டும். நியாய விலைக் கடைகளில் 12 அளவிற்கு விற்கட்டும். அந்த முறையில் செய்தால் நிச்சயமாக உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசியானது குறைய ஆரம்பிக்கும்.

இரண்டு வித நடவடிக்கைகள் இருக்கின்றன. உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைகள். தூரதிருஷ்டியோடு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைகள். விலைவாசி உயரும் வேகத்தைத் தடுக்கவேண்டும். இதற்கு இந்த யோசனை. எனது திருத்தத்தில் 4, 5, 6 தூரதிருஷ்டியோடு எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறேன். உற்பத்தியைப்

[Sri M. Kalyanasundaram] [15th December 1959]

பெருக்கவேண்டும். உற்பத்தியைப் பெருக்க, அதிகமாக நிலத்தைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வருவதன் மூலம் முடியாது. ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய நிலங்களில் அதிகமாக உற்பத்தியைப் பெருக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதற்காக வேண்டி சர்க்கார் விவசாயிகளுக்காக எவ்வளவு சலுகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களோ அதற்கான கோரிக்கை இந்தச் சபையின் முன் வந்தால் என்னுடைய சார்பில் ஆட்சேபிப்பது கிடையாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதிகத் தொகை அனுமதிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். தற்போது சர்க்கார் எடுக்கக் கூடிய நடவடிக்கைகளிலே பலவீனங்கள் இருக்கின்றன. அம்மோனியம் சல்பேட் விநியோகம் செய்யும் விஷயத்தில் இருக்கும் குறைபாட்டை நண்பர் சட்டநாத கரையாளர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இது இன்று நேற்று ஏற்பட்டதல்ல. மூன்று வருஷ காலமாக கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. திருச்சியில் நடந்த ஒரு மோசடி வெளிப்பாடியிருக்கிறது. ஒரு மூட்டை சிந்திரி உரத்தை 4 மூட்டை உப்போடு கலந்து கொடுத்திருப்பதைப் பிடித்துக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு, வெறும் உப்பில் வெள்ளைக்கல் மாவைக் கலந்து ஒரு மூட்டைக்கு ஒரு படி சிந்திரியைக் கலந்து மூட்டை வீலை ரூபாய் 43, 44 என்று நூற்றுக்கணக்கான மூட்டைகளை விற்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். கடந்த 6, 7 மாத காலமாக இம்மாதிரி விற்பதை வந்த வியாபாரிகள் பிடித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். செங்கல்பட்டில் இந்த மாதிரி நடந்திருக்கிறது. குடியாத்தத்தில் நடந்திருப்பதைப்பற்றி நண்பர் கோதண்டராமன் அவர்கள் அமைச்சர் அவர்களிடம் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். “உணவு அமைச்சர் அவர்களே போலீஸ் அமைச்சராகவும் இருப்பது சரியல்ல” என்று திரு. அண்ணாதுரையவர்கள் எங்கோ ஒரு கூட்டத்தில் சொன்னதாக அறிந்தேன். என்னால் அதை ஒப்புக் கொள்ள முடியவில்லை. (மு. சி. என். அண்ணாதுரை :—போலீசை இதற்கு உபயோகப்படுத்தவில்லை.) அமைச்சர் அவர்கள் போலீசை இதற்கு உபயோகப்படுத்தவில்லை. போலீஸ் போர்ட்போலியோ வேறு யாருக்காவது இருந்தால் அவருக்கு இதைப்பற்றி எழுத வேண்டுமென்று சொல்லலாம். ஆனால் இவரே போலீசுக்கும் உணவுக்கும் அமைச்சராக இருக்கும்போது இந்த மாதிரி மோசடிகளைக் கண்டு பிடிக்க ஏன் போலீசைப் பயன்படுத்தக் கூடாது? மற்ற மற்றக் காரியங்களுக்காகவெல்லாம் ஐ.ஜி.-யைக் கலந்து பேசுகின்ற போலீஸ் அமைச்சர் இந்த மோசடிகளைக் கண்டு பிடிப்பதற்காக ஏன் ஐ.ஜி.-யோடு கலந்து பேசி நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது? அவ்வாறு நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு போலீஸ் அமைச்சருக்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்களைக் குறை கூறவேண்டுமென்பதற்காகக் கூறவில்லை. ஆகவே, என்னுடைய தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த தீர்மானத்தை சர்க்கார் கட்சி எதிர்த்து இது தோற்கடிக்கப்பட்டது என்று சொன்னால் இந்த யோசனைகளையெல்லாம் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று தான் அர்த்தம். இந்த என்னுடைய யோசனைகள் எல்லாம் தவறு என்று ஜனங்கள் முன்னால் எடுத்துக் கூறட்டும். தவறு என்றால்

15th December 1959] [Sri M. Kalyanasundaram]

திருத்திக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். மேடையில் பேசும் போதாகட்டும், சட்டசபையில் பேசும்போதாகட்டும், அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லக்கூடிய கருத்துக்களுக்கு—அங்கத்தினர்கள் பல சொல்லலாம்—விரோதமாக என்னுடைய கருத்துக்கள் இருக்கிற தென்று சொல்ல முடியாது.

அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் பேசியதை அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும். சுதந்திரக் கட்சி இந்த சபைக்குள்ளே இல்லையென்று கவலைப்பட்டார்கள். சுதந்திரக் கட்சிக்கு அவசியமே இல்லையென்று பேசியிருக்கிறார்கள். சர்க்காருடைய கொள்கைக்கு வெளியில் இருந்துதான் ஆபத்து வருகிறதே தவிர எங்கள் பக்கத்தில் இருந்தல்ல என்பதை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர்கூட தைரியமாக எதிர்க்கவில்லை. வெளியில் சுதந்திரக் கட்சி; இங்கே எதிரிக் கட்சித் தலைவராக இருக்கும் நண்பர் வி. கே. ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் இந்த இடத்தில் இல்லை. அவர்கள் இந்தச் சபையில் எதிர்க்கவில்லை. வெளியில் என்ன செய்கிறார்களோ தெரியாது. அவர்கள் பேசத் துணியாத விஷயத்தைக்கூட அமைச்சர் அவர்களுடைய பின்னணியில் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும் சில அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

இது கட்சிப் பிரச்சனை அல்ல. சமுதாயத்தில் என்ன அந்தஸ்து இருக்கிறது? காங்கிரஸ் கட்சியாக இருக்கட்டும்; அல்லது சுதந்திரக் கட்சியாக இருக்கட்டும். ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் உணவு விலை ஏறுவதுதான் லாபம் என்று விரும்புவார்கள். அதே சமயத்தில் அவர்களுக்குச் சர்க்கார் செய்யக்கூடிய உதவி வேறு கிடைக்கின்றது. மலிவாக, 7 நயாபைசாவுக்கு மின்சாரம் கிடைக்கிறது. கடன் வசதியெல்லாம் நிறையக் கொடுக்கப்படுகிறது. சப்ஸிடி கொடுத்தும் உரம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் சர்க்கார் ஜனங்களுடைய பட்டினியைப் போக்குவதற்காக உற்பத்தியாகக் கூடிய 50 லட்சம் டன்னையும் கேட்கவில்லை, 2 லட்சம் கேட்டால் சர்க்கார் குறுக்கிட ஆரம்பித்து விட்டது. இந்த மாதிரி குறுக்கிடுவது தனி நபர் சுதந்திரத்துக்கே விரோதமானது என்று பேசுகிறார்கள். இந்த மாதிரிக் குரலை அமைச்சர் அவர்களுக்குப் பின்னாலிருந்தே கேட்க முடிகிறது என்பதை அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் திருத்தங்களையும் தீர்மானத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஏதாவது வார்த்தையில் ஆட்சேபணை இருந்தால் அந்த வார்த்தைகளைச் சொன்னால் அநேகமாக நாங்கள் திருத்திக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். 'have failed' என்ற வார்த்தைகளுக்கு ஆட்சேபணை இருக்குமானால் அதைத் திருத்திக் கொள்ளலாம். என்னுடைய திருத்தத்தில் அது கூடக் கிடையாது. ஆட்சேபகரமற்றது. ஆகவே, இந்தத் தீர்மானத்தை ஏகமானதாக ஏற்றுக் கொண்டு, மக்களுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருளை

[Sri M. Kalyanasundaram] [15th December 1959]

வைத்துக்கொண்டு சூதாடக் கூடியவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி; அந்த சூதாட்டக்காரர்கள் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்ற எண்ணத்தை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்படுத்தினால் கட்டாயம் விலை குறைய ஆரம்பிக்கும். இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாது எதிர்த்தால் அத்தகைய சூதாட்டக்காரர்களுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் தெம்பு உண்டாகி விடும். அதன் காரணமாக விலைவாசி ஏறத்தான் செய்யும். ஆகவே என்னுடைய திருத்தத்தையும் தீர்மானத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உணவுப் பிரச்சனை, முக்கியமாக விலைவாசி உயர்வு நிலையைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்குக் கவலை உண்டு. அரசாங்கம் இந்த நிலைமையை எவ்வாறு அகற்றுவது என்பதில் கவனம் செலுத்திக் கொண்டுதான் வருகிறது என்பதைப் பற்றிப் புதிதாக ஒன்றும் எடுத்துச் சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை. இந்த மன்றத்தில் கனம் அங்கத்தினர்கள் இந்த விலைவாசி உயர்வைப் பற்றி எடுத்துக் காட்டியபோதெல்லாம் இதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுப் பேசியிருக்கிறேன். எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் யாராகிலும் உணவுப் பிரச்சனையைப் பற்றி பேசவேண்டுமென்று கேட்டபோதெல்லாம் அரசாங்கம் தயங்காமல் இடம் கொடுத்திருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்லாமல் அரசாங்கமே இந்தப் பிரச்சனையைக் கொண்டுவந்து சமர்ப்பித்து விவாதங்கள் எத்தனையோ முறை நடைபெற்றிருக்கின்றன. கவர்னர் உரை விவாதத்தில்கூட அநேகமாக உணவுப் பிரச்சனையைப் பற்றிப் பல கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். அப்படிப் பேச வாய்ப்பு அளிக்கும் வகையிலேதான் கவர்னர் அவர்கள் “விலைவாசி உயர்வு கவலை அளிப்பதாக இருக்கிறது” என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். கவர்னர் அவர்கள் கவலை தெரிவித்தார்கள் என்றால் அது அரசாங்கத்தினுடைய கவலை என்பதிலே ஐயமிருக்க இடமில்லை.

இதே வகையிலே இந்த உணவுப் பிரச்சனையைப் பற்றி மற்றக் கட்சிப் பிரதிநிதிகளையும் கலந்து ஆலோசித்து இதை எவ்வாறு தீர்ப்பது? என்னென்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளுவது? என்று ஆராயவேண்டுமென்ற கருத்து இங்கே தெரிவிக்கப்பட்டது. அதையும் அரசாங்கம் தயங்காமல் ஏற்றுக்கொண்டு அரசாங்கத்தின் சார்பாக ராஜ்ய சர்க்கார் உணவுக் கமிட்டியை அமைத்து அதில் இந்த மன்றத்தில் உள்ள கட்சிப் பிரதிநிதிகளையும், இந்த மன்றத்திற்கு வெளியிலே உள்ள பொருளாதார நிபுணர்கள் போன்றவர்களையும் சேர்த்து உணவு பற்றி பரிசீலனை செய்யக் கூடிய ஆலோசனைக் குழு அமைத்திருக்கிறது என்பதும் கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். சட்டம் மன்றம் கூடுவதற்கு முன்பு நாம் இருக்கிற நிலைமையை எடுத்து விளக்குவோம், அந்தக் குழுவின் ஆலோசனைகளையும் தெரிந்துகொள்ளுவோம் என்ற நோக்கத்தோடு டிசம்பர் 4-ம் தேதி அந்தக் குழுவின் கூட்டம் நடந்தது. அந்தக் கூட்டத்திற்கு எல்லாக் கட்சி பிரதிநிதிகளும் வந்திருந்தார்கள். அங்கே நிலைமை விளக்கப்பட்டது. கொள்முதல் இப்பொழுது ஏன் கைவிடப்பட்டது என்று தீர்மானத்தை

15th December 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

பிரேரேபித்த கனம் அங்கத்தினர் திரு. அன்பழகன் குறை கூறினார்கள். கவர்னர் உரையின்மீது நடந்த விவாதத்திற்கு அளித்த விடையிலும் நான் இதையெல்லாம் விளக்கினேன். அதிகமாக உபயோகப்படுவதில்லை. ஆகையால் அதை நாம் கொள்முதல் செய்தால் பலன் இல்லாததோடு, பாதகங்களும் ஏற்படலாம், ஆகவே இப்பொழுது குறுவையை கொள்முதல் செய்யவேண்டிய நிமித்தம் இல்லை என்பதினால்தான் கொள்முதல் நிறுத்தப்பட்டது. நிலைமையையெல்லாம் அந்தக் குழுவிருக்கு விளக்கிக்கூறி, சம்பா அறுவடையைப் பொறுத்த மட்டில் என்ன செய்வது, லெவி செய்வதா அல்லது ப்ரொக்யூர் செய்வதா, அப்படி லெவி செய்வதா யிருந்தால் எவ்வாறு லெவி செய்வது, இதையெல்லாம் நாம் யோசனை செய்து சம்பா அறுவடைக்கு முன்னாலேயே டிசம்பர் மாத இறுதிக்குள் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே நீங்கள் உங்களுடைய யோசனையைச் சொல்லுங்கள். உங்களுடைய யோசனைகளை மேற்கொண்டு பரிசீலனை செய்து வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளுவதற்கு உபயோககரமாக இருக்கும் என்று ராஜ்ய உணவு ஆலோசனைக் குழுவில் நான் சொன்னேன். அங்கு வந்திருந்த எல்லாக் கட்சிப் பிரதிநிதிகளும் 'எங்களுக்கு கொஞ்சம் அவகாசம் கொடுங்கள், இன்னும் சில விவரங்கள் கொடுங்கள். இது ஒரு சிக்கலான பிரச்சனை. எந்த முறையை கையாள்வது என்பது பற்றி யோசனை கூற எங்களுக்கு கொஞ்சம் அவகாசம் வேண்டும். நாங்கள் பின்னால் இதுபற்றி யோசித்துக் கூறுகிறோம்' என்று சொன்னார்கள். அதற்குமேல் டிசம்பர் மாதம் 26-ம் தேதி அந்தக் குழுவின் கூட்டத்தைக் கூட்டுவதாக அப்பொழுதே அவர்களிடம் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆகவே இந்த மாதம் 26-ம் தேதி அந்தக் குழு கூடவிருக்கிறது. சர்வ கட்சி முன்னணி, அணிவகுப்பு என்று எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த கனம் அங்கத்தினர் கவர்னர் அவர்களது உரையின்மீது பேசும்போது குறுவையை கொள்முதல் செய்வதில் பயன் இல்லை, குறுவை இங்கு குறிப்பிட்டார்கள். அணிவகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் அரசாங்கத்தினிடம் கலந்து பேசவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதற்கு அரசாங்கம் சம்மதம் தெரிவித்து இம்மாதம் டிசம்பர் 10-ம் தேதி யன்று அவர்களும் வந்து பேசினார்கள். இருக்கிற நிலைமையை அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொன்னோம். 'நீங்கள் கொடுக்கின்ற யோசனைகள் எவ்வளவு தூரம் பலன் தரக்கூடியது என்று புள்ளி விவரங்களை வைத்துக்கொண்டு பரிசீலனை செய்யவேண்டும். எப்படியும் டிசம்பர் மாத இறுதிக்குள் இதுபற்றி ஒரு முடிவு செய்து தெரிவிப்போம். அதற்குள் டிசம்பர் 26-ம் தேதி எல்லாக் கட்சிப் பிரதிநிதிகள் கொண்ட ஆலோசனைக் குழு கூடும். அவர்கள் யோசனைகளையும் பரிசீலனை செய்து முடிவாக நாங்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுவோம்' என்று அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்தேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

இந்த நிலைமையில் உத்தியோகப் பற்றற்ற இந்நாளில் விவாதத் திற்காக பல தீர்மானங்கள் நோடஸ் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன. அவை பாலட்டுமூலம் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தன. இந்தக்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [15th December 1959]

தீர்மானம் அப்பொழுது வரவில்லை. இருந்தாலும் எதிர்க்கட்சியினர் உணவுப் பிரச்சனையைப்பற்றி ஒரு தீர்மானம் வேண்டும் என்று விருப்பம் தெரிவித்தால், இன்று காலையில் கூறியதுபோல் அதற்குப் போதிய நோடஸ் இல்லையென்றாலும், அரசாங்கத்தின் சார்பாக நாங்கள் அதற்கு சம்மதம் தெரிவிக்கவேண்டிய அவசியம் இருந்தாலும், எதிர்க்கட்சியினருக்கு உணவுப் பிரச்சனையைப்பற்றி மேலும் பேசவேண்டுமென்று எண்ணம் இருந்ததால், எங்களுக்கு கொஞ்சமும் ஆட்சேபணை இல்லை என்று கொஞ்சம்கூட தயங்காமல் சொல்லி, இன்று இந்த விவாதம் இங்கே நடைபெறுகிறது.

இங்கு பேசிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள், முக்கியமாக கடைசியாகப் பேசிய கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் அவர்களும் குறிப்பிட்ட அடிப்படை கருத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவந்ததில் அரசாங்கத்தைக் கண்டனம் செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணம் இல்லை. அரசாங்கம் நல்ல நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளுவதற்கு ஒத்துழைப்பு கொடுக்கவேண்டும், அவர்களுக்கு ஆதரவு அளிக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு தான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தோம் என்று அவர்கள் சொன்னதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதுமட்டுமல்ல. நான் அவர்கள் அம்மாதிரி தெரிவித்ததை வரவேற்கிறேன். அவர்கள் அளிப்பதாகக் கூறிய ஒத்துழைப்பை வரவேற்கிறேன்.

இந்த விலைவாசிப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதில், மற்றபடி விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கை நாடுவதில் தவறுதல் செய்கிறவர்கள், கள்ள மார்க்கெட் செய்கிறவர்கள், பதுக்கி வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற ஒரு சில விவசாயிகளாக இருந்தாலும் சரி—எல்லோரும் அவ்வாறு செய்வதில்லை, வியாபாரியாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது உரம் விநியோகிக்கின்ற விற்பனை யாளராக இருந்தாலும் சரி அரசாங்கம் அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்காது. என்னிடம் போலீஸ் இலாகா இருக்கிறது என்பது ஒரு அனுசூலம் என்று கூறினார்கள். அவ்வாறு போலீஸ் உதவியை நாடி தவறுதல் செய்கிறவர்கள் மீது கவனம் செலுத்தி வேண்டிய நடவடிக்கைகளை கட்டாயமாக எடுத்துக்கொள்ளுவதிலே சற்றும் தயங்குவதில்லை என்று நான் உறுதியாக சொல்லுகிறேன். கனம் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் அதை எவ்வளவு தூரம் எடுத்துக்கொள்ள முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் எடுத்துக்கொள்ளலாம். என்னைப் பொறுத்த மட்டில் சொல்லுகிறேன். நான் நடவடிக்கை எடுப்பதில் சற்றும் தயங்கிய தில்லை. யார் பேரிலும் எவ்வித தாட்சண்யம் என்பது கிடையாது. பரபாரியாக கள்ள மார்கெட் நடக்கிறது என்று என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டாலும், உடனே போலீஸைக் கொண்டு விசாரித்து எங்கே புலன் ஏற்படுகிறதோ அங்கெல்லாம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். எல்லாம் என்னுடைய கவனத்திற்கு வருகிறது என்று சொல்ல முடியாது. எல்லாவற்றிற்கும் போதுமான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுவதற்கு புலன் ஏற்படுகின்றது என்று சொல்ல முடியாது.

கனம் அங்கத்தினர் சட்டநாத கரையாளர் அவர்கள் தனி நபர்களிடம் உரம் விநியோகத்தை ஒப்படைப்பதுபற்றி பேசும்

15th December 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

பொழுது அவர்கள் பெரும்பாலும் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த வர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். சமுதாய நலத் திட்டம், தேசிய வளர்ச்சித் திட்டம் அமுல் நடக்கும் இடங்களில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குத்தான் கொடுக்கிறோம். மற்ற இடங்களில் பாதி தனி நபர்களுக்கு கொடுக்கிறோம். யாருக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்பதை கலெக்டர்கள்தான் நிர்ணயம் செய்கிறார்கள். என்னிடம் ஏதாவது அதுபற்றி புகார் வந்தால் அதைப் பரிசீலனை செய்ய கலெக்டரிடம் அனுப்புகிறேன். கலெக்டர்கள் தான் இதை யாரிடம் ஒப்படைப்பது என்பதை தீர்மானம் செய்கிறார்களே தவிர, யாரும் இதில் தலையிடுவதில்லை. யாரோ உத்தியோகப் பற்றில்லாதவர் சிபார்சு செய்வதை வைத்துக்கொண்டு தவறுதலாக யாரையாவது நியமித்தால், பிறகு கலெக்டர் மீதே குற்றம் சாட்டப்படும் என்பது கலெக்டர்களுக்குத் தெரியும். அதை அவர்கள் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள், உணர்த்தப்பட்டும் வருகிறார்கள். எதையும் சொல்லுவது வெகு சுலபம். ஊரிலே காங்கிரஸ்காரர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். உரம் விநியோகஸ்தர்களாக நியமிக்கப்பட்டவர்களில் 4 பேர்கள் காங்கிரஸ்காரர்களாக இருந்துவிட்டால், அத்தகா க காங்கிரஸ்காரர்களைப் பார்த்து அவரிக் கப்பட்டது என்று புகார் சொல்லுவது சரியல்ல. எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவராயினும் என்னைப் பொறுத்த மட்டில் யாருக்கும் தாட்சண்யம் காட்டப்படுவது என்பதில்லை.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இன்றைக்கு பாதி உரம் நபர் மூலம் விநியோகிக்கப்படுகிறது. நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டபடி பட்டியல் இருக்கிறது. அத்தனை பேர்களும் காங்கிரஸ் கமிட்டி அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறார்கள். முப்பத்து ஏழு ரூபாய்க்கு விற்கவேண்டியது, பிளாக் மார்கெட்டில் அதுபது ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. அம்மாதிரி பிளாக் மார்கெட்டில் விற்பவர்களில் எத்தனை பேர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பற்றாக்குறை இருக்கிற இடத்திலே கூடவே பிளாக் மார்கெட்டும் வருகிறது.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : எப்படி வருகிறது ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஒருபுறம் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. நம்முடைய மக்கள் சிலரிடத்தில் நாணயம் இல்லை. அதுதான் காரணம்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : பகிரங்கமாக விற்கிறார்கள்.

MR. SPEAKER : Order, order. The hon. Member cannot interrupt.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : The hon. Minister is

MR. SPEAKER : No, no.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : உரம் விவசாயிகளுக்குத் தேவையாக இருக்கிறது. அதிக விலைக்காவது வாங்கி

[Sri M. Bhaktavatsalam] [15th December 1959]

தங்கள் நிலத்திற்கு போடவேண்டுமென்ற ஆவல் இருக்கிறது. பற்றாக்குறை இருக்கிற வரையில் ஓரளவுக்கு கள்ள மார்க்கெட்டும் இருக்கத்தான் செய்யும். அதை அடியோடு தவிர்ப்பது கஷ்டம். எனினும் அதைத் தவிர்ப்பதற்கு வேண்டிய கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டுதான் வருகிறோம். காங்கிரஸ் காரர்களுக்கு கொடுக்கக்கூடாது என்று உத்தரவு போடுவது எப்படி? அல்லது வேறு எந்தக் கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கும் கொடுக்கக்கூடாது என்றும் உத்தரவு போடப்படவில்லை. இது கலெக்டர் பொறுப்பு. அதில் யாரும் தலையிடுவதில்லை. அம்மாதிரி யாராவது தலையிட்டால், அதை கலெக்டர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. அம்மாதிரி ஏற்றுக்கொள்ளுவது தவறு என்பதை இந்த மன்றத்தில் பகிரங்கமாகச் சொல்லுகிறேன். சலபமாக எதை வேண்டுமானாலும் சொல்லிவிடலாம். ஊரெல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்களாக இருக்கிறார்கள். அதற்காக இம்மாதிரி குறை சொல்லுவதில் என்ன பயன்?

SRI R. CHIDAMBARA BHARATHI : ஆன் எ பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர் ஸார். கனம் சட்டநாத கரையாவர் அவர்கள் காங்கிரஸ் காரர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று உறுதியோடு சொன்னார்கள். காங்கிரஸ்காரர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், அந்த ஜாபிதாவை வாசிப்பார்களா? அவர் சொன்னதை உறுதிப்படுத்துவார்களா? . . .

MR. SPEAKER : அவர்கள் அம்மாதிரி சொல்லி 5 நிமிஷங்கள் ஆகிவிட்டன. அப்பொழுதே வேண்டுமென்றால் பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர் எழுப்பியிருக்க வேண்டும்? இப்பொழுது எப்படி அதன் பேரில் பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர் கிளப்புவது?

*** THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** யார் தவறுதல் செய்தாலும், நடவடிக்கை எடுக்கிறோம். பரீ கல்யாணசுந்தரம், திருச்சியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். எனக்கும் நினைவு இருக்கிறது. ஆனால் விவரம் தெரியாது. இன்று ஒருவரிருவர் லைசென்ஸ் ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பெட்டிஷன்கள் வந்து கொண்டே இருந்தன; தவறுதல்கள் செய்பவர்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு விட்டால், லைசென்ஸ் ரத்து செய்யப்படுகிறது. இந்த மாவட்டத்தில் மாத்திரம் அல்ல, வேறு மாவட்டங்களிலும் அம்மாதிரி ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நான் சொல்ல வந்தது, தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தாலும், அரசாங்கத்தைக் கண்டிப்பதற்காக இல்லை என்று கூறினார்கள். அரசாங்கத்தைக் கண்டிக்க சர்வ உரிமையும் அவர்களுக்கு உண்டு—கண்டிப்பதுதான் அவர்கள் உரிமை, இல்லாவிட்டால், எதிர்க் கட்சியே இல்லை. நெல் கொள்முதல் செய்தோம், நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் அரிசி விற்பனை செய்தோம். சிற்சில இடங்களில் தவறு செய்பவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள், அவர்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஒருவர் தவறு செய்தார் என்றால், போலீஸ்காரரை அனுப்பி, உடனே கவனிக்கச் சொன்னோம். இருபது மூட்டைகள் பிடிபட்டன. சட்டப்படி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. லைசென்ஸ் ரத்து செய்யப்பட்டது. நியாய

15th December 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

விலைக் கடைகள் அநேகமாக கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகத்தான் நடைபெறுகின்றன, சென்னையைத் தவிர. சென்னை நகரத்திலே, டி.யு.ஸி.எஸ். பூரா நடத்த முடியவில்லை. ஆகவே, உர விநியோகத்திலோ, தானிய கொள்முதலிலோ, விற்பனையிலோ, யார் தவறுதல் செய்திருந்தாலும், நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அப்படி எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகளில், எதிர் கட்சிகள் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் ஒத்துழைப்பு பயன் படுத்திக் கொள்ளப்படும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். \

இன்று இந்த உணவுப் பிரச்சனை முதல் முதலாக எல்லாருக்கும் கவலை அளிப்பது. அரசாங்கத்திற்கும் கவலை அளிப்பதுதான். விலைவாசியைக் குறைக்கவேண்டும் என்று ஒரு இயக்கம்—கிளர்ச்சி என்றே சொல்லலாம்—ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு இனிஷியேடிவ் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தலைவர் (குறுக்கீடு) என்னாலே அது ஆகாது. மற்றவர்களுடைய நிலையும் அவர்களுக்குத் தெரியும், அதைப்பற்றி பயப்படவேண்டியதில்லை. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இதில் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டதற்கு அவர்களுக்கு தக்க காரணம் உண்டு. அவர்கள் தீவிர பிரசாரம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது, மக்களின் கவனத்தைக்கவர.

திரு. கல்யாணசுந்தரம் சொன்னார்கள், இதைக் கட்சிப் பிரச்சினையாக வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று. எங்களைப் பொருத்த வரையில், நாங்கள் அதை கட்சிப் பிரச்சனையாகக் கருதவில்லை. ஸ்டேட் புட் அட்வைசரிக் கமிட்டியில் எல்லாக் கட்சிப் பிரதிநிதிகளையும் கூப்பிட்டு, யோசனை சொல்லுங்கள் என்று கேட்கிறோம். அவர்களுக்கு கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்குத் தகுந்த காரணம் உண்டு. அவர்கள் ஒரு அரசியல் கட்சி. மற்றக் கட்சிகளெல்லாம், அரசியல் கட்சிகளாக இயங்கவேண்டும் என்பதுதான் என் ஆவல். உண்மையாக அரசியல் கட்சிகள் ஆனால், மிகவும் நல்லதாகப் போய்விடும். இதைத் தகுந்த காரணத்தோடு ஒரு பிரச்சினையாகக் கிளப்பினார்கள். அதற்குப் பிறகு, பலம் போதாது என்று கருதி, மற்றவர்களைக் கூப்பிட்டார்கள்; அவர்களும் ஏதோ ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது என்று சேர்ந்தார்கள். முக்கியமான பிரச்சினை, அக்கரையுள்ள பிரச்சினை என்றால், இன்று அதைத் தீர்க்க என்ன சொன்னார்கள்? கவர்ன்ர் உரைமீது பேசிய கனம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர், அதை “வகுப்பு” என்று சொன்னார்கள், வகுப்பு என்ற வார்த்தையைச் சொன்னார்கள், “அணி வகுப்பு” என்று சொன்னார்கள். எதிர் கட்சிப் பத்திரிகைகளிலே “போராட்டம்” என்று வருகிறது. (சிரிப்பு) “அறப் போர்” அது. (பலத்த சிரிப்பு) அப்படிச் சுவர் ஒட்டிகளில் வருகிறது. இதுதான் செய்கிறார்கள். (ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் : செய்யவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டால், அதையும் செய்யத் தயார்). எதிர்க்கட்சியென்று இருந்தால், செய்ய வேண்டியதுதான். அப்படித்தான் எதிர்க்கட்சி இயங்கவேண்டும். ஆனால், அது எப்படி ஏற்பட்டது என்று சொல்ல வந்தேன். “சர்வ கட்சி முன்னணி” “அணி வகுப்பு” இதெல்லாம்—குத்தலாகப் பேசவில்லை

[Sri M. Bhaktavatsalam] [15th December 1959]

—உண்மையாகச் சொல்லுகிறேன், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஒரு பெரிய சாதனை. (சிரிப்பு). அவர்கள் வலையில் மற்றவர்களும் வேறு வழியில்லாமல் (சிரிப்பு) விழுந்தார்கள். அப்படி அந்த முறையிலே அது அமைந்திருக்கிறது.

SRI C. N. ANNADURAI : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ஸார். இந்த உணவு நிலையைப்பற்றி ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சிக்கும் தனித்தனியாக இருக்கும் கருத்துகளைத் தெரிவித்த பிறகு, அதிலே இது ஒரு கருத்து. இதிலே வலையிருப்பதாகவும், வலையே வீசாத அமைச்சரவர்கள் பேச வேண்டாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கவர்னர் கூடவா கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் வலையில் விழுந்து விட்டார்கள்?

MR. SPEAKER : இதெல்லாம் எப்படி பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ஆகும்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஆகவே, நாங்கள் தயங்காமல், இதை ஏற்றுக்கொண்டு—விவாதத்திற்கு ஏற்றுக் கொண்டு—இந்த தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. எந்த சூழ்நிலையிலே இந்த தீர்மானம் தயாரிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னேன். மற்றபடி அவரவர்களுக்குப் பலம் சேர்த்துக் கொள்ள, சாமர்த்தியம் உள்ளவர்கள் வேண்டியதைச் செய்துக் கொள்ள வேண்டியதுதான். அது அவரவர்களுடைய, பலபலத்தையும், திறமையையும், ஆற்றலையும் பொருத்தது. ஆனால் இது, இந்தத் தீர்மானம் எப்படி வந்தது என்று சொல்ல வந்தேன். ஆகவே, இந்தத் தீர்மானத்தை நான் ஒரு கண்டனத் தீர்மானமாகவே கருதுகிறேன். இத்தனை நான் அபிஷல் வேலைகளையும் விட்டுவிட்டு, இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் என்ன? (ஒரு குரல் : உணவு பிரச்சினை) ஆமாம், உணவு பிரச்சினைதான், இன்னிக்கித்தான் பிரச்சினை? ஆகவே, இதே கட்சிப் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய கமிட்டிக் கூட்டம் நடக்க இருக்கிறது. நாங்கள் சொன்னது என்ன? கொஞ்சம் பொருங்க, கவலையில்லையென்று யாரும் சொல்லவில்லை, கொஞ்சம் அவகாசம் கொடுங்கள், டிசம்பர் 26-ம் தேதி கூட்டத்தைப் போட்டிருக்கிறோம் என்று. ஆனால், இந்த தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாததால், நான் உங்கள் ஒத்துழைப்பை புறக்கணிப்பதாக எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் கருதக்கூடாது. இந்த தீர்மானம் அவசியமா? இது ஒரு சென்ஷர் ரெசலூஷன். சென்ஷர் ரெசலூஷன் இல்லாமல், எதிர்க்கட்சியே இருக்க முடியாது; அது செய்ய வேண்டியதுதான். ஆனால் அது ஒரு சாதாரண வேலையில்லை. இந்தத் தீர்மானம் ஒரு கண்டனத் தீர்மானம், அரசாங்கத்தைக் கண்டிக்க எல்லோரும் சேர்ந்து ஒரு கல்லைத் தூக்கிப்போட்டுப் பார்க்கிறது என்ற முறையிலே, மாற்றலே இல்லாமல், எல்லா திருத்தங்களையும் விலக்கி நிறுத்தப்பட்டிருக்கிற ஒரு தீர்மானம். தீர்மானத்தில் நல்ல கருத்துக்கள் இருக்கலாம். ஆனால் அது கண்டனத் தீர்மானந்தான். மற்றொன்று. இந்த தீர்மானத்தை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். ஏற்றுக்

15th December 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

கொண்டால் அப்படியே ஏற்று நடத்த வேண்டும். இந்த தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொண்டால் அந்தத் தீர்மானத்தின்படி நடக்க வேண்டும். அதே மாதிரி திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொண்டாலும் அதன் மாதிரியே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்படி ஏற்றுக்கொண்டால் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு யோசித்துச் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது.

SRI K. ANBAZHAGAN : இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொண்டால் அதன்படி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றும் அதனால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்றும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. தக்க முறையில் நடவடிக்கை அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்தைத்தான் அதில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேறு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே அந்த முறையில் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கண்டு மறுப்பதற்கு என்ன காரணம் என்பதை விளக்குவார்களா?

*** THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு ஒரு திருத்தம் கூட இல்லாமல் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். உறுப்படியான ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருந்தால் அதை ஏற்றுக்கொள்வதில் அர்த்தம் உண்டு. இந்த தீர்மானத்தில் “அட் லீஸ்ட் சென்ஷார்” என்று இருந்தால் அதை நிறைவேற்றினால் அதில் அர்த்தம் உண்டு. திருத்தம் இல்லாமல் அதிலும் உறுப்படியான திருத்தம் இல்லாமல் திரு. அன்பழகன் அவர்களுடைய தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொண்டால், அதை ஏற்றுக் கொண்டு நிறைவேற்றினால் நம் மன்றத்தைப் பார்த்து புகழ்ந்து பேச மாட்டார்கள்.

SRI K. ANBAZHAGAN : இந்த தீர்மானத்தைப்பற்றி தெரிவிக்கும் போது முன்னால் அதை ஒப்புக்கொண்டார்கள். நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லும்போது அதில் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்போது இருக்கக் கூடிய ஊழல்களை நீக்க வேண்டும் என்பதுதான் இந்தத் தீர்மானத்தின் நோக்கம். அதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பதில் என்ன தவறு இருக்கிறது. ஊழல்களை தவிர்க்க மறுப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை விளக்க வேண்டும்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்படிப்பட்ட ஒரு தீர்மானத்தை கொண்டு வருவதற்கு பதிலாக ஒரு கண்டனத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து பிரேரேபித்திருக்கலாம். இப்பொழுதுள்ள திருத்தத்தில் ஒன்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். பத்து ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட நில சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து கண்டிப்பாக கொள்முதல் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பத்து ஏக்கருக்கு மேல் உள்ளவர்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்தால் எவ்வளவு வரும் அல்லது வெளி மூலமாக வசூல் செய்தால் எவ்வளவு வரும் என்பதையும் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஐந்து ஏக்கருக்கு மேலுள்ளவர்களிடமிருந்து செய்யலாமா அல்லது இரண்டு ஏக்கருக்கு மேலுள்ளவர்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்யலாமா என்கூட யோசிக்கப்பட்டதாக நான் சொல்லி இருக்கிறேன். அப்படி ஐந்து அல்லது இரண்டு ஏக்கர் உள்ளவர்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்தால் அது பெரிய

[Sri M. Bhaktavatsalam] [15th December 1959]

தொல்லையை விளைவிக்கும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. கண்டிப்பான லெவி முறையை வைத்தால் அதனாலும் பெரிய தொல்லைகள் ஏற்படும். அதைக் கடைப்பிடித்தால் தாசில்தார்களும் ரிவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களும் பெரிய தொல்லையைக் கொடுக்கிறார்கள் என்ற புகார் வரும். நிலவரி வசூல் செய்வதுபோல் வசூல் செய்வதாக ஏற்படும். இப்பொழுது வியாபாரிகளைப்பற்றி சொல்வதுபோல் புகார்கள் வரும். வியாபாரிகளிடமிருந்து வாங்குவதைக்கண்டு குறை சொல்வது போன்று குறை சொல்லக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே ஐந்து ஏக்கருக்கு மேல் போட்டால் என்னவாகும் என்பதை கணக்குப் போட்டுப் பார்க்க வேண்டும். ஐந்து ஏக்கருக்கு மேல் போட்டால் லட்சத்தி முப்பத்தி மூன்று ஆயிரம் டன் தான் கிடைப்பதாக இருக்கிறது. பத்து ஏக்கருக்கு மேல் என்று வைத்துக்கொண்டால் இன்னும் குறைவாகத்தான் கிடைக்கும். ஐந்து ஏக்கர் என்று போட்டாலே லட்சத்தி முப்பத்தி மூன்று ஆயிரம் டன் தான் வரும். பத்து ஏக்கர் என்று வைத்துக்கொண்டால் இன்னும் குறைவாகத்தான் வரும். வேண்டுமானால் இன்னும் அதிகமாகக்கூடப் போடலாம். அவர்கள் விளைவிக்கக்கூடியது அப்படியே கொடுத்து விடும்படியாகவும் போட்டுவிடலாம். அதற்கெல்லாம் சட்டம் இடம் கொடுக்க வேண்டும். அரசியல் சட்டத்தில் இடம் கொடுக்க வேண்டும். இவைகளை எல்லாம் பார்த்து செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால்தான் இந்தத் தீர்மானத்தையும் திருத்தத்தையும் அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டு நிறைவேற்ற முடியாமல் இருக்கிறது என்று சொன்னேன். அப்படி நிறைவேற்றுவதும் சரியல்ல, நல்லது அல்ல. லெவியைப்பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றியும் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். நாம் ஏதாவது ஒரு முடிவு செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. என்ன எதிர் பார்க்கலாம், என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்பதைப்பற்றி முடிவு செய்வதற்குதான் ராஜ்ய உணவு ஆலோசனை குழு ஒன்றை அமைத்து அவர்களைக் கலந்துகொண்டு ஒரு முடிவுக்கு வரலாம் என்றிருக்கிறோம். கனம் கலியாணசுந்தரம் சொல்வதுபோல் பத்து ஏக்கர் என்று வைத்துக்கொண்டால் அதற்கு மேல் லெவி போட வேண்டும் என்றால் அதற்கு ப்ரைஸ் கண்ட்ரோல் வைக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு அந்த விலை கட்டுபடியாகுமா என்பதைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ப்ரைஸ் கண்ட்ரோல் செய்தால் அந்த விலைக்குத்தான் அவர்கள் கொடுக்கவேண்டும். அதனால் ஐந்து ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடியவர்களுக்கு பாதகம் ஏற்படும். அவர்களுடைய நெல் எல்லாவற்றையும் அவர்கள் விற்பது இல்லை. இரண்டு ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்கள்கூட தங்களுடைய நெல் எல்லாவற்றையும் விற்பது இல்லை. அவர்கள் தங்களுடைய சாப்பாட்டுக்குப் போக மிச்சமுள்ளதை விற்க வேண்டியதாக இருக்கும். அப்படி விற்றுதான் மற்ற புளி, மிளகாய் போன்றவைகளை வாங்க வேண்டியதாக இருக்கும். அதனால் ப்ரைஸ் கண்ட்ரோல் வைத்தால் அவர்கள் அந்த சாமான் களையெல்லாம் வாங்குவதற்கு முடியாமல் இருக்கும். ஏனென்றால் அவைகளின் விலைகூட இப்பொழுது அதிகமாக உயர்ந்திருக்கிறது. இரண்டு மூன்று ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடியவர்

15th December 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

களுடைய நிலைமையும் அப்படித்தான். மற்ற சாமான்கள் வாங்குவதோடு கூட அவர்களுக்கு வேண்டிய விவசாயக்கருவிகளை வேறு வாங்க வேண்டியதாக இருக்கும். ப்ரைஸ் கண்ட்ரோல் செய்யாமல் ஒரு குறிப்பிட்ட விலைக்குக் கொடுத்து விடுங்கள் என்று சொன்னால் அது எவ்வளவு தூரம் சாத்தியம் என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இவற்றையும் நன்றாக பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். ப்ரைஸ் கண்ட்ரோல் வைத்தால்-பொது ஸ்தாபனங்களும் அந்த விலைக்குக் கிடைக்காமல் இருக்கலாம். அப்பொழுது அந்த பொது ஸ்தாபனங்கள் சர்க்காரை அணுகி தங்களுக்கு உணவு பொருள் வேண்டும் என்று கேட்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். அதற்கு வேண்டி நாம் அதிகமாக ப்ரொக்யூர் செய்யவேண்டியதாக இருக்கும். ப்ரைஸ் கண்ட்ரோல் இல்லையென்றால் அதற்கு மேல் லெவி செய்வது என்பது எவ்வளவு தூரம் பொருந்தும். இதையெல்லாம் பார்க்க வேண்டும். இந்த தீர்மானத்தின் மூலம் சர்க்காருக்கு ஒத்துழைப்பு இருந்தாலும் அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு பரிசீலனை செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதில்தான் நாங்கள் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறோம்.

மண்டலத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். மண்டலத்தைப்பற்றி நான் வேறு வேறு கருத்துக்களை தெரிவித்ததாகச் சொன்னார்கள். அது வாஸ்தவம்தான். விலைவாசி ஏறுவதற்கு பல காரணங்கள் உண்டு. ஒரே ஒரு காரணம் நன்றாகத் தெரிந்திருக்கிறது. அதுதான் வியாபாரிகளுடைய ஸ்பெகுலேஷன். விலைவாசிகள் உயர்ந்ததற்கு வியாபாரிகளும் தான் ஒரு முக்கியமான காரணம். நியாய விலைக் கடைகள் வைத்தவுடன் சில இடங்களில் படி அரிசி ஒன்றே அரைக்கால் ரூபாயாக விற்கப்பட்டது பதினைந்து அணுவிற்கு இறங்கியது. இது எதனால் என்றால் வியாபாரிகள்தான். இப்படி விலையை குறைத்தவுடன் அவர்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டு விட்டதா? வியாபாரிகள் ஒழுங்காக இல்லை. ஜனங்களுக்காகத் தான் வியாபாரம் இருக்க வேண்டும். மற்றப்படி இன்னும் அதிகப் படியாக ஆயிரம் நியாய விலைக் கடைகளை வைக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இரண்டாயிரம் போதாது மூவாயிரம் கடைகள் வைக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ரொம்ப பற்றாக்குறை இருந்தபோதுகூட இரண்டாயிரம் கடைகளுக்கு மேல் இல்லை. ரேஷனாகக் கொடுக்கப்பட்டபோதுகூட அவ்வளவு கடைகள் இல்லை. ஐந்தாறு பேர்களுக்கு ஒரு கடை வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். பனிரெண்டு அணுவுக்கு படி அரிசி விற்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து வாங்கும் அரிசியை அதாவது பர்மா அரிசியை பனிரெண்டு அணுவுக்கு விற்கப்படுவது அவர்களுக்குத் தெரியாது போல் தோன்றுகிறது. அது தெரிந்திருந்தால் பத்து அணுவுக்கு விற்க வேண்டும் என்று சொல்லி இருப்பார்கள். பனிரெண்டு அணு அல்லது பனிரெண்டே கால் அணுவுக்குத்தான் அது விற்கப்படுகிறது.

தனி மண்டலத்தைப்பற்றி சொன்னார்கள். அப்படி அமைப்பதால் பல விதத்திலும் நல்லதுதான். இருந்தாலும் அப்படி அமைப்பதிலுள்ள சாதக பாதகங்களைப் பார்க்க வேண்டியதாக இருக்க

[Sri M. Bhaktavatsalam] [15th December 1959]

கிறது. அதன் பாதகங்கள் இப்பொழுது நேராகத் தெரியவில்லை. பத்திரிகைகளைப் பார்த்திருந்தால் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும். இப்பொழுது ஆந்தராலிலிருந்து நிறைய அரிசி மதுரை, திருச்சி, கோயம்புத்தூர் முதலிய இடங்களுக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அப்படி இல்லாமல் தனி மண்டலமாக வைத்தால் ஆந்தராலிலிருந்து அரிசி வருவதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கும். இப்பொழுது வியாபாரிகள் வாங்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதனால் சாதகம் இருக்கிறது. ஆனால் தனி மண்டலமாக வைத்து விட்டால் அப்படி அரிசியை அவர்களால் வாங்க முடியாது. அதனால் தனி மண்டலம் இருக்க வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. (சிலருடைய குறுக்கிடல்) எங்களுக்கும் கொஞ்சம் அறிவு இருக்கிறது. சிலருக்கு இருப்பதைப்போல் அவ்வளவு அறிவு இல்லாவிட்டாலும் கொஞ்சமாவது எங்களுக்கும் அறிவு இருக்கிறது. ஆந்தராவில் இருந்து இப்போது வருகிறது. இங்கே அது விற்கப்படுகிறது. தனி மண்டலம் என்றால் அப்போது வராது. துவரம்பருப்பு என்றால் அப்போது விலை அதிகமாகத் தான் போகும். அதைத் தடுக்க முடியாது.

2-00
p.m.

MR. SPEAKER: We decided earlier to sit till 2 o'clock. It is 2 o'clock now and the Hon. Minister has not finished his reply. I think the House will have no objection to sit till the Hon. Minister finishes his reply, after which the resolution will be put to the vote of the House. (Hon. Members: Yes, Sir.) The Hon. Minister may continue.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: தனி மண்டலமாகப் பிரித்துவிடுவது என்றால் அப்போது பஞ்சாப் மாகாணத்தில் இருந்து வருகிற துவரம்பருப்பு விலை ஏகமாகக் கூடித்தான் போகும். வியாபாரிகளின் தொந்தரவுதான் அப்போது. ஸ்பெசுலேஷன்தான். பற்றாக்குறை இல்லாதபோதே இருப்பதாக விலையைக் கூட்டிவிடுவார்கள். ஜோனல் கவுன்சில் இருக்கிறபோது வெளியில் தானியம் போவதற்கு மத்திய அரசாங்கம் எப்படி உத்தரவு போட முடியும் என்று கேட்கிறார்கள். இது திராவிடஸ்தான் இல்லை. திராவிடஸ்தான் இன்னும் வரவில்லை. இதுவும் மத்திய அரசாங்கத்தின் ஒரு பாகமாகவே இருக்கிறது. இதை மத்திய அரசாங்கம் ரெகுலேட் பண்ணுது யார் பண்ணுவது? நமக்கும் மற்றவர்களிடமிருந்து சிலசில பொருள்கள் வேண்டித் தான் இருக்கின்றன. நாமே எல்லோருக்கும் எல்லாவற்றையும் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்ல முடியாது. நமக்கு இருப்பு வேண்டும். இங்கே சேலத்தில் இருக்கிற, நீலகிரியில் இருக்கிற இரும்பை எடுத்து உபயோகித்துக்கொள்ள நாம் ஆரம்பிக்கவில்லை. இப்போது வெளியில் இருந்துதான் இரும்பு வர வேண்டியிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம்தான் இவற்றையெல்லாம் ரெகுலேட் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் எதற்காக செய்யவேண்டும் என்று இவர்கள்தான் கேட்கிறார்கள். மற்ற எதிர்க் கட்சிகள் எதுவும் இதை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. இது இந்த ஒரு கட்சிக்கு மட்டும்தான் பொருத்தமாக இருக்கலாம்.

புளியைப் பற்றி ஒன்று விளக்க விரும்புகிறேன். நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் புளி உற்பத்தி 26 ஆயிரம் டன். நமக்கு மற்ற

15th December 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

ராஜ்யங்களில் இருந்து வருவது 20 ஆயிரம் டன். ஆக நமக்கு வேண்டியது 46 ஆயிரம் டன். புளி சம்பந்தப்பட்டவரையில் இங்கிருந்து ஏற்றுமதி செய்வது என்கிற பிரச்சனை இல்லை. சர்க்கரை பற்றாக்குறை என்று நினைத்துக்கொண்டு கொஞ்சம் பற்றாக்குறை இருக்கிறபோதே கள்ளமார்க்கெட் எப்படி வந்ததோ அப்படி எல்லாப் பொருள்களுக்கும் தட்டு ஏற்படுத்தப்பட்டு விடுகிறது.

அப்படி மின்காயைப் பொறுத்த வரையில் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் உற்பத்தியாவது 75 ஆயிரம் டன். இன்னும் 200 டன்தான் வெளியில் இருந்து வருகிறது. இதில் அவ்வப்போது கொஞ்சம் ஏற்றுமதியாகிறது. இவைகளை ஏற்றுமதி செய்வதற்கு மத்திய அரசாங்கம் நம்மைக் கேட்காமல் உத்தரவு போடுவதே இல்லை. அவர்கள் நம்மைக் கேட்கிறார்கள். நாம் ஏற்றுமதி கூடாது என்றால் அவர்கள் உத்தரவு போடமாட்டார்கள். ஆனால் ஒன்று சொல்கிறேன். உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகளுக்கு அது தெரியும். சுமார் இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற விவசாயிகள் மிகைய உற்பத்தி செய்கிறார்கள். நல்ல விலை இருந்தால் இவர்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் அல்லது 750 ரூபாய் கிடைக்கும். நல்ல விலை வேண்டுமென்றால் ஓரளவு ஏற்றுமதியை அனுமதிக்கவேண்டும். அப்படி ஒன்றும் நம்முடைய ஏற்றுமதி அதிகம் இல்லை. 1956-57-ல் நாம் 75 ஆயிரம் டன் உற்பத்தியில் ஏற்றுமதி செய்திருப்பது மூவாயிரத்து இருநூறு டன்தான். 1957-58-ல் நாலாயிரத்து ஐநூறு டன் ஏற்றுமதி செய்திருக்கிறோம். 1958-59-ல் இந்த வருஷத்தில் நாம் 700 டன்தான் ஏற்றுமதி செய்திருக்கிறோம். ஏற்றுமதியை நிறுத்திவிடலாமே என்று சொல்லலாம். நாம் நிறுத்திவிடலாம் என்று சொன்னால் அவர்கள் நிறுத்தி விடுவார்கள். ஆனாலும் நீண்டகால நன்மையை உத்தேசித்து நாம் மட்டும் நமக்கு இருக்கிற பாரின் மார்க்கெட்டை நிறுத்திக் கொண்டிடுவது கூடாது. விவசாயப் பொருள்களுக்கு இன்று பாரின் மார்க்கெட் இருக்கிறது. அதனால்தான் கொஞ்சம் சுபிட்ச நிலைமை ஏற்படும். நாம் ஏற்றுமதி செய்வதும் அதிகம் இல்லை. இதைக்கூட நிறுத்திவிடுங்கள் என்று நாம் சொன்னால் அவர்கள் நிறுத்திவிடத் தயார். ஆனால் நமக்குத்தான் மார்க்கெட் போகிறது. ஆகவே நாம்தான் இதைப்பற்றி நன்கு யோசிக்க வேண்டும்.

நேற்று முன்தினம் நான் சேலத்திற்குப் போயிருந்தேன். சேலம் மார்க்கெட் பெரிய மார்க்கெட் என்று அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். அங்கே உள்ள விலைவாசிகளை நானே நேரில் விசாரித்தேன். இப்போது எல்லா சாமான்களுடைய விலையும் குறைந்து வருகிறது. குறிப்பாக புளி முதல் ரகத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். விலை படிப்படியாகக் குறைந்து வருகிறது. நவம்பர் முதலில் ரூ. 31.33 ஆக இருந்தது. அப்புறம் வாராவாரம் அதன் விலை ரூ. 30.8, ஆக, ரூ. 28.9 ஆக குறைந்து வந்தது. இப்போது 13-12-1959 வாரத்தில் ரூ. 27 ஆகக் குறைந்திருக்கிறது. இரண்டாவது ரகம் 28 ரூபாயாக இருந்தது 13-12-1959-ல் 25 ரூபாயாக

[Sri M. Bhaktavatsalam] [15th December 1959]

கக் குறைந்திருக்கிறது. இன்னும் சம்பா நெல் ரூ. 28 ஆக இருந்தது, ரூ. 23-8-0 ஆகக் குறைந்திருக்கிறது. அரிசி விலை முதல் ரகம் நவம்பரில் ஒரு மூட்டை 66 ரூபாயாக இருந்தது, இப்போது 58 ரூபாயாகக் குறைந்திருக்கிறது. இரண்டாவது ரக அரிசி 59 ரூபாயாக இருந்தது, இப்போது 50 ரூபாயாயிற்று. இது மாத்திரம் இல்லை. கம்பு, சோளம், கொள்ளு முதலிய தானியங்களின் விலையும் படிப்படியாகக் குறைந்துகொண்டே வந்திருக்கிறது. சோளம் 36 ரூபாயாக இருந்தது, 34 ரூபாயாகக் குறைந்திருக்கிறது. இவை எல்லாம் சேலம் மார்க்கெட். விலைகளை ஒவ்வொரு வாரமும் நாங்கள் கவனித்துக்கொண்டுதான் வருகிறோம். அதுவும் சேலத்தில் நானே நேரில் விசாரித்துத் தெரிந்துகொண்டது. இன்னும் எனக்கு வந்திருக்கிற விவரங்களைப் பார்த்தால்—திருச்சிராப்பள்ளி மார்க்கெட்டிலும் இப்படியேதான் குறைந்து வந்துகொண்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி நாகர்கோவில் மார்க்கெட்டில் எப்படி குறைந்து வந்திருக்கிறது என்பதற்கும் நான் திருஷ்டாந்தங்கள் சொல்லமுடியும். இப்போது குறைந்திருப்பது பெரிது என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் சேலம் மார்க்கெட்டைப் பார்க்கிற போது எனக்கு நம்பிக்கை அளிப்பதாக இருக்கிறதென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இதனால் வேறு எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. நாம் இதிலே இன்னும் அதிக கவனம் செலுத்திக்கொண்டுதான் வருகிறோம். நான்கு ராஜ்யங்களாகச் சேர்ந்து மண்டலம் என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறபோது அதில் சாதகங்களும் இருக்கின்றன. பாதகங்களும் இருக்கின்றன. அதை வைத்துக்கொள்வது என்றால் இரண்டுக்கும்தான் நாம் தயாராக இருக்கவேண்டும். இப்போது கூட அதை எடுத்துவிடலாம் என்றால் எனக்கு அதில் ஆட்சேபனை கிடையாது. அதை எடுப்பதினாலும் சில நன்மைகளும் இருக்கின்றன. தீமைகளும் இருக்கின்றன.

இன்னொன்று. உணவு தானியங்களின் விலையைக் குறையுங்கள் என்று இங்கே சொல்கிறார்கள். குறையுங்கள் என்றால் ஒரு வகையில் அது விவசாயிகளை பாதிக்கிறது. பாதித்தாலும் பரவாயில்லை என்று யாரும் சொல்லமாட்டார்கள். நாம் இங்கே சொல்வது எல்லாம் பத்திரிகையில் வருகிறது. பொருள்களின் விலையைக் குறைக்கவேண்டும், நஷ்டம் ஏற்படாது விவசாயிகளுக்கு சப்ளிடி கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள்.

பனிரெண்டு அணுவிற்கு கொடுக்கவேண்டும். இரண்டாயிரம் போதாது, 3,000-க்கு மேல் வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு விலையும் குறையக்கூடாது, ஆனால் குறைந்த விலைக்கும் கொடுக்கவேண்டும். இதற்கு ஒரு கணக்கு போட்டுப் பார்த்தோம். அப்படிப் போட்டுப் பார்த்ததில் வருடம் ஒன்றுக்கு 15 கோடி ரூபாய் ஆகிறது. அதற்கு யார் பணம் கொடுப்பார்கள். அதை பரிபூரணமாக நடத்த வேண்டுமென்றால் வருடம் ஒன்றுக்கு 15 கோடி ரூபாயாகும். அவ்வளவு தூரம் சப்ளிடி கொடுப்பதற்கு எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள் கூட ஒத்துக்கொள்ளமாட்டார்கள். விலைவாசி உயர்வை தடுப்பதற்கு நாங்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்கிறோம் என்றார்கள்.

15th December 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

அதற்கு நான் அவர்களுக்கு நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன். இதற்கு, ஒரு நீண்ட காலத் திட்டம் அமைப்பதில் இப்பொழுது கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

SRI C. N. ANNADURAI : தொகை அதிகமாகிறது என்பதால் அது வேண்டாமென்று அமைச்சர் அவர்கள் கருதுகிறார்களா? சப்ளிடி கொடுப்பதை கொள்கையளவில் எதிர்க்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : விவசாயிகளுக்கு சப்ளிடி பலவிதத்தில் கொடுக்கிறோம். ஆனால் இந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. விலையையும் குறைக்க வேண்டும், ஆனால் விவசாயிகளுக்கும் கூடுதல் கொடுக்கவேண்டும் என்றால் அது ஒரு பெரிய பாரம். பொறுப்புள்ள அரசாங்கம் எதுவும் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அப்படிச் செய்தால் மறுபடியும் அந்த பாரம் விவசாயிகள் தலையில் தான் விழும்.

SRI C. N. ANNADURAI : விவசாயிகளுக்கு கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலையில் அதிகப் பணம் கொடுத்து வாங்குவதற்கு சர்க்கார் சப்ளிடி தரமாட்டார்கள். அதுதான் அமைச்சர் அவர்களின் கருத்தா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : விவசாயிகளுக்கு நாம் பலவிதத்தில் சப்ளிடி கொடுக்கிறோம். அவர்களுக்கு பல விதத்தில் மான்யங்கள் கொடுக்கிறோம். பலவிதத்தில் கடன் கொடுக்கிறோம், குறைந்த வட்டியில். ஆனால் அவர்கள் சொல்கிற விலையைக் கொடுத்துவிட்டு, குறைந்த விலைக்கு விற்று அதனால் துண்டு விழும் தொகை கோடிக்கணக்கில் இருந்தால் அந்தக் கோடிக்கணக்கான ரூபாயை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்வோம் என்று பொறுப்புள்ள அரசாங்கம் சொல்ல முடியாது. மக்கள் நன்மையைக் கருத்தில் கொண்டவர்கள் பொறுப்பில்லாமல் அப்படி சொல்ல முடியாது. அதைப் பின்னால் உபயோகித்துக்கொள்ளலாம். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டும்? சப்ளிடி கிறூன்ட்ஸ், லோன்ஸ், நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்து கொடுப்பது இவைகளை இதுவரையில் செய்தது போக, உடனடியாக விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு, விவசாயிகளை ஊக்குவிப்பதற்கு வேறு என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்பது பற்றி அனுபவமும், நிபுணத்துவமும் பொருந்திய சிலரைக்கொண்ட ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு அந்தக் கமிட்டி தமிழ் நாட்டிலுள்ள பல ஜில்லாக்களிலும் சுற்றி கூர்ந்து பரிசீலனை செய்து அவர்கள் ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்தார்கள். அவை ஒவ்வொன்றாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. ஜில்லாவாரியாக, நானே நேரில் சென்று சட்டமன்ற பிரதிநிதிகள், ப்ளானிங் போர்ட் அங்கத்தினர்கள், விவசாயப் பிரதிநிதிகள், அதிகாரிகள் எல்லோரையும் வைத்துக்கொண்டு விவாதம் நடத்தி ஜில்லா ரீதியாக ராஜ்ய ரீதியாக என்னவெல்லாம் செய்ய வேண்டுமோ அவைகளில் கவனம் செலுத்தி வருகிறோம். ஒரு நீண்ட காலத் திட்டம் வைத்திருக்கிறோம். எப்படிச் செய்தால் உற்பத்தியை இரட்டிப்பாகப் பெருக்கலாம், எப்படிச் செய்தால் விவசாயிகளுக்கு விலை குறைந்தாலும் அவர்களுக்குக் கட்டுப்படி

[Sri M. Bhaktavatsalam] [15th December 1959]

மாகும் என்பதில் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. எப்பொழுதும் சப்ளிடி கொடுத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும் என்று இருக்க முடியாது. விவசாயம், ஒரு உயர்ந்த தொழிலாகும். சப்ளிடி கொடுத்து விவசாயம் செய்யவேண்டுமென்றால் அது விவசாயிகளின் கௌரத்திற்கு உகந்ததல்ல. அவர்களுக்குள்ள சுயமரியாதைக்கு அது அழகல்ல. இன்று நாம் சப்ளிடி கொடுக்கிறோம் என்றால் அது தாற்காலிகமானதாகும். எப்பொழுதும் சப்ளிடி கொடுக்கவேண்டுமென்பதை அனுபவமுள்ள விவசாயிகள், ஊக்கமுள்ள விவசாயிகள், நல்ல விவசாயிகள் ஒருக்காலும் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்கள். இன்று சப்ளிடி வேண்டியிருக்கலாம். அவர்கள் வசதியை மேலும் பெருக்கி அவர்களை மேலும் ஊக்குவித்தால் உற்பத்தியை இரட்டிப்பாக்கி அதன் மூலம் விலை குறைந்தாலும் அவர்களுக்கு கட்டுப்படியாகும்படி செய்யவேண்டும். அதுதான் நீண்ட காலத் திட்டமாக இருக்கும்.

மின்சாரத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஆனால் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசியபோது? நயா பைசாவாக இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது அவ்வளவுதான் இருக்கிறது. அது, 2 நயா பைசாவாக இருக்கவேண்டுமென்று கூட சொல்லலாம். தர்மல் ஸ்டேஷன்ஸ் இருக்கின்றன. அதற்கு செலவு அதிகமாகிறது. நஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு கொடுக்கலாம் என்றால் ஒன்றல்லது இரண்டு வருடங்களுக்குக் கொடுக்கலாம். ஆனால் நிரந்தரமாக நஷ்டமாகக் கொடுக்க முடியாது. ஒரு வருடத்திற்கு முன்பு டெல்லியில் விவசாய அமைச்சர்கள் மகாநாடு நடந்தது. அப்பொழுது, ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் மின்சார கட்டணம் எவ்வளவு என்று கணக்கிட்டுச் சொன்னார்கள். சென்னை மாகாணத்தைப் பார்த்துவிட்டு அதன் அளவு மற்ற ராஜ்யங்கள் வரவேண்டுமென்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். தர்மல் ஸ்டேஷன்ஸை குறைத்திருக்கிறோம். எல்லாவற்றையும் சேர்த்து ஏழு நயா பைசா என்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீண்ட காலத் திட்டம் பற்றி சில அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். ராஜா ஸர் முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் வழக்கம் போல் பேசினார்கள். பெரிய ஆறுகள் எல்லாம் இருக்கிறது என்று. அவைகளை இப்பொழுது கவனிக்காமலா இருக்கிறோம்? பரம்பிக்குளத் திட்டம் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லையா? அயல் ராஜ்யத்தோடு உடன்பாடு ஏற்பட்டு அது எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. நாம் எதை எதை செய்கிறோம்? இரேமோ அவைகளைப் பற்றி திரும்பத் திரும்ப எடுத்துச் சொல்வதில் பயன் இல்லை. நமது ஊரில் தண்ணீர் இல்லாவிட்டாலும் அதைக் கொண்டுவரக்கூடிய திட்டங்களைப்பற்றி கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த மட்டில் இந்த விலைவாசி உயர்வைப் பற்றி அவர்களுக்கும் கவலை உண்டு. அது பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது. நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. மேற்கொண்டு உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய நடவடிக்கைகள் பற்றி டிஸம்பருக்குள்ளாக முடிவு செய்யவேண்டும் என்றிருக்கிறது. விலை குறைந்தது போதாது, இன்னும் குறையவேண்டும். சில சமயம் குறைகிறது சில சமயம் ஏறிவிடுகிறது. ஆக, இந்த நீண்ட காலத் திட்டத்தில் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே, இந்தத்

15th December 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

தீர்மானத்திற்கோ அல்லது இந்தத் திருத்தத்திற்கோ அவசியமில்லை. அப்படி அவசியமிருந்தாலும் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலையைப்பற்றி விளக்கினேன். ஆகவே, இந்தத் தீர்மானத்தை அல்லது இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. உங்களுக்காகத்தான் இதைக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னாலும் இவைகளை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை என்று வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொண்டு எனது வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : I shall now put the amendment of the hon. Member, Sri P. S. Chinnadurai, to the vote of the House.

The amendment of the hon. Member, Sri P. S. Chinnadurai, was put and lost.

The amendment of the hon. Member, Sri M. Kalyanasundaram, was put and lost.

SRI C. N. ANNADURAI : Sir, before putting the Resolution to the vote of the House

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think the hon. Member can intervene now.

SRI C. N. ANNADURAI : Before putting the Resolution to the vote, I want to appeal to the Hon. Minister

MR. SPEAKER : Not now. The hon. Member should have made the appeal before the amendments were put to vote and not after the amendments have been put to vote. I am sorry he cannot make a speech now.

Now I shall put the Resolution of the hon. Member, Sri K. Ambazhagan, to the vote of the House.

The question is—

' This House is of opinion that the measures taken by Government to arrest the upward trend in the prices of Foodgrains and other essential articles have failed to achieve the objective and therefore recommends to the Government to take effective steps to prevent speculative activities of vested interests and to ensure supply of foodgrains to the public at reasonable prices at the same time ensuring fair price for the Agriculturists.'

The resolution was put and the House divided thus :

Ayes.

Sri P. S. Chinnadurai.
Sri C. N. Annadurai.
Sri A. Govindasamy.
Sri M. Kalyanasundaram.
Sri S. Pakkirisami Pillai.
Sri K. Ramachandran.
Sri M. Jagannathan.

[15th December 1959]

Ayes—cont.

Sri K. Anbazhagan.
 Sri N. K. Palanisami.
 Sri Sowdi S. Sundara Bharathi.
 Sri M. Karunanithi.
 Dr. (Srimathi) Sathiyavanimuthu.
 Sri N. Marudachalam.
 Sri S. A. M. Annamalai.
 Sri A. V. P. Asaithambi.
 Sri M. Anandan.
 Sri V. K. Kothandaraman.
 Sri C. Natarajan.
 Sri S. M. Annamalai.
 Sri M. P. Sarathi.
 Sri P. U. Shanmugam.
 Sri K. Sattanatha Karayalar.
 Sri P. Veerappa Kounder.

Noes.

Sri B. Bhaktavatsalu Naidu.
 Sri M. J. Jamal Moideen.
 Sri M. Alagirisamy.
 Sri G. Annamalaiimuthuraja.
 Sri K. S. Ardhanareeswara Gounder.
 Sri V. Arunachala Thevar.
 Sri A. E. Chandrasekhara Nayagar.
 Sri R. Chidambara Bharathi.
 Sri N. P. M. Chinniah Kovunder.
 Sri A. Chinnasami.
 The Hon. Sri C. Subramaniam.
 The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.
 The Hon. Sri M. A. Manickavelu.
 The Hon. Sri P. Kakkan.
 Sri P. G. Karuthiruman.
 Sri D. Dasarathan.
 Sri A. S. Duraiswami Reddiar.
 Sri T. P. Elumalai.
 Sri G. Gomathisankara Dikshitar.
 Sri G. G. Gurumurthi.
 Sri P. Jayaraj.
 Sri R. Kandasami.
 Sri N. Kandasami Padayachi.
 Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar.
 Sri T. Karia Gounder.
 Sri K. Karuthappa Gounder.
 Sri S. Khadar Sheriff.
 Sri Kolanda Gounder.
 Sri V. K. Krishnamurthy.
 Sri P. Kuppusami.
 Sri P. S. K. Lakshmipathiraj.

15th December 1959]

Noes—cont.

Sri S. Lazar.
Sri T. Manavalan.
Sri P. G. Manickam.
Sri V. S. Manickasundaram.
Sri A. Mariappan.
The Hon. Sri V. Ramaiah.
The Hon. Srimathi Lourdhammal Simon.
Srimathi T. N. Anandanayaki.
Srimathi Hemalatha Devi.
Srimathi Kamalambuja Ammal.
Srimathi Kolanthai Ammal.
Srimathi A. S. Ponnammal.
Srimathi Rajarathi Kunchithapatham.
Srimathi Savithri Shanmugham.
Sri J. Matha Gowder.
Sri M. C. Muthukumaraswamy.
Sri S. Nagaraja Monigar.
Sri T. M. Nallaswami.
Sri K. G. Palaniswamy Gounder.
Sri K. Pandiyaraj.
Sri M. P. Periasami.
Sri K. Ponnian.
Sri S. Ramakrishna Thevar.
Sri A. Raja Gounder.
Sri P. Ramachandran.
Sri M. Ramachandra Reddi.
Sri N. S. Ramalingam.
Sri S. Ramalinga Padayachi.
Sri K. Ramasubbu.
Sri A. Chidambaranatha Nadar.
Dr. (Srimathi) T. S. Soundaram Ramachandran.
Sri S. Sadasivam.
Sri S. C. Sadayappa Mudaliar.
Sri P. Arasu.
Sri S. Sangili.
Sri V. Sankaran.
Sri A. Senapathi Gounder.
Sri T. Sivagnanam Pillai.
Sri R. Srinivasa Iyer.
Sri A. R. Subbiah Mudaliar.
Sri R. Subramaniam.
Sri K. S. Subramania Gounder.
Sri R. Swaminatha Merkondar.
Sri T. S. Swaminatha Odayar.
Sri S. Thangavelu.
Sri P. Urkavalan.
Sri G. Vagheesam Pillai.
Sri A. Vedarathnam.
Sri N. M. Velappan.

[15th December 1959]

Noes—cont.

Sri K. R. Viswanathan.

Sri M. William.

Sri M. Kulandaisami Gounder.

Sri P. Vedamanickam.

Ayes—23.

Noes—84.

Neutral.—Nil.

The resolution was lost.

2 30. MR. SPEAKER : The House will now adjourn and meet again-
P. m. at 9 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

V. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. STATUTORY RULES AND ORDERS.

53. Notification issued in G.O. Ms. No. 1994, Local Administration, dated 27th November 1959 regarding the date of coming into force of the Madras District Development Councils Act, 1958.

54. Notification issued in G.O. Ms. No. 1995, Local Administration, dated 27th November 1959 regarding choosing by Presidents of panchayats of a Member to a District Development Council under the Madras District Development Councils Act, 1958.

B. REPORTS, NOTIFICATIONS AND OTHER PAPERS.

18. Notification issued in G.O. No. 2013-Local Administration, dated 28th November 1959 regarding the programme of implementation of Madras District Development Councils Act, 1958 and the Madras Panchayats Act, 1958.

19. Notification issued in G.O. Ms. No. 1995, Local Administration, dated 27th November 1959 regarding the constitution of Development Districts under the Madras District Development Councils Act, 1958.